

Ocak-Şubat 2013 Sayı: 9
İki Aylık Dergi

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
Osman AKYILDIZ

Yayın Kurulu:
Ahmed TURÂB
Feridun DİNÇER
Abdurrahman KOÇ
Osman AKYILDIZ

Tercüme Kurulu:
Feyzullah ÇİMEN (İNGİLİZCE)
Cem KAMA (İNGİLİZCE)
Feridun DİNÇER (ARAPÇA)
Selda ÖZ (İNGİLİZCE-ARAPÇA)
Cüneyt ŞEN (ARAPÇA)

Katkıda Bulunanlar:
Dr. Ekrem Hicâzi (ÜRDÜN)
Dr. Hâni es-Sibâi (İNGİLTERE)
Dr. Ali Abdu'l Âl (MISIR)
Dr. İbrahim İvaz (MISIR)
Dr. Muhammed Abbas (MISIR)
Prof. Dr. Abdullah en-Nefisî (KUVEYT)
Şeyh Hamid el-Aliyy (KUVEYT)
Şeyh Muhammed Ahmed el-Raşid (IRAK)
Defne BAYRAK (TÜRKİYE)
Ömer BELÜL (TÜRKİYE)
Dr. Muhammed Emin en-Nedvî (BURMA)

Tasarım:
İSLAM DÜNYASI

İletişim Bilgileri:
+90 545 495 88 81
islamdunyasidergisi@gmail.com

Akşemseddin Mh. Şehit Teğmen Mehmet
Sarper Alus Sk. No:28 Fatih/**İSTANBUL**

Abonelik:
Türkiye: 1 Yıl Toplam 6 Sayı 45 TL
Avrupa: 1 Yıl Toplam 6 Sayı 40 EURO
Diğer Ülkeler: 1 Yıl Toplam 6 Sayı 55 DOLAR

Hesap Bilgileri:

Posta Çeki:
602 95 71

TL Hesabı:
Albaraka Türk Üsküdar Şubesi
Hesap No: 01019136-1
Şube Kodu: 35
IBAN No: TR17 0020 3000 0101 9136 0000 01

EURO Hesabı:
Albaraka Türk Üsküdar Şubesi
Hesap No: 01019136-2
Şube Kodu: 35
IBAN No: TR87 0020 3000 0101 9136 0000 02
Swift No: BTFHTRIS

Online Abonelik:
www.kureselkitap.com

Ankara Temsilcisi:
Ömer BELÜL
+90 533 272 02 94

Baskı:
Dergah Ofset
+90 212 489 33 33

Çin Zulmüne Karşı Direnişin Adı:
TÜRKİSTAN

editör

İşgalci Çin rejimine karşı az ve kısıtlı imkanlarla mücadele veren Türkistan mücahidleri hakkında Türkiye basınında tam anlamıyla bir sansür uygulanmakta... Türkistan'ın gerçek mücahidleri hiçbir basılı ve görsel yayında tanıtılmazken, Amerika güdümündeki bazı Uygurların sesleri basında sık sık yer edebiliyor. Dergimiz, bu sansürü kırmak ve Türkiye'deki şuurlu halkımızı Türkistan cihadı hakkında bilgilendirmek için Türkistan dosyasını açıyor. Bu sayımızda Türkistan cihadı hakkında Türkistan İslam Cemaati'nin yayın organı olan Türkistan İslamiyye dergisinden konuyla ilgili tercümeler yaptık.

Amerika'yı kahreden, yüzyılın en büyük operasyonlarından birini yapmaya muvaffak olan büyük kahraman Ebû Dücâne el-Horasânî'nin ilgi çekici röportajını okumanızı tavsiye ediyoruz.

Aziz okuyucular!

Dergimizi aylık çıkarmayı planlıyorduk. Ancak şimdilik iki ayda bir yayınlamaya devam edeceğiz. İnşallah ileride imkanlar nisbetinde tekrar aylık periyoda dönmeyi düşünüyoruz. Gecikmeden ötürü özrümüzü kabul etmenizi ister, iki ayda bir çıkacak olan dergimiz hakkındaki kanaat ve düşüncelerinizi bizlerle paylaşmanızı temenni ederiz.

04

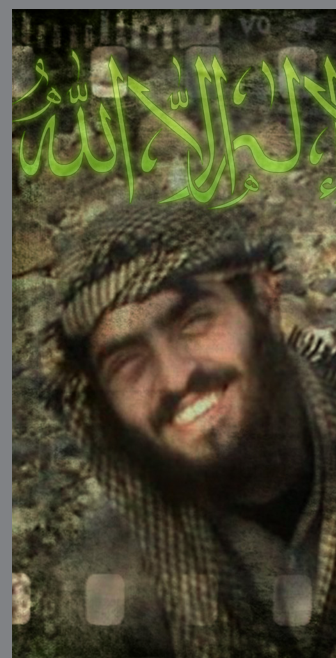

22

53

26

34

60

içindekiler

04 **İslam'a Destek Belgesi**
Dr. Eymen el-ZEVÂHİRİ

06 **Türkistan Mücahidlerine Nasihatler**
Ebû Yahya el-LÎBÎ

16 **Türkistan Şehidleri**
TÜRKİSTAN İSLAMİYYE

22 **Türkiye Halkına Nasihatler**
Nureddin et-TÜRKÎ

26 **Türkistan İslam Partisi RÖPORTAJ**
Yılmaz ŞAHİN

30 **Doğunun Serhat Bölgesi TÜRKİSTAN**
Mirac KARAASLAN

34 **Ferdi Cİhad ve Küçük Hücreler Ekolü**
Ebû Mus'ab es-SÛRÎ

37 **Türkistan Dergileri**
İSLAM DÜNYASI

38 **Ebû Dücâne el-Horasânî İle RÖPORTAJ**
Es-SAHAB / Çeviren: Eylem FIRINCI

48 **Türk Cihadçılar Öldürülen Alman El Kaide Liderini Övdü**
BILL ROGGIO

50 **Yuh OLsun Sana İSRAİL!!!**
Dr. Ekrem el-HİCÂZÎ

53 **Şam Kılıçların Keskin Kenarı İle Kurtulacaktır**
Ebû Ubeyde Yusuf el-ANNÂBÎ

57 **Batı'nın Paniği Bizi Aceleciğe Sevketmesin**
Abdullah SALİH

60 **İslam Adına Kimler Konuşuyor**
Ahmed TURÂB

64 **Uykunuzdan Uyanın ve Dünyayı Sallayın**
Üstad Ahmed FARUK

69 **Düşman Karşısında Sebat Etmenin Fazileti**
Ebû Yahya el-LÎBÎ

71 **Demokrasi Nasıl Bir Din?**
Ebû Muhammed el-MAKDÎSİ

76 **Abdulkerim Satuk Buğra Han**
Ömer BELÜL

Dr. Eymen el-ZEVÂHİRİ

İslam'a Destek Belgesi

KÜRESEL CİHAD HAREKETİ LİDERİNİN İMZASIYLA İSLAM'A NASIL DESTEK OLUNACAĞINA DAİR BİR BELGE YAYINLANDI. BELGENİN TAM TERCÜMESİNİ SİZLERE SUNUYORUZ.

Belgenin Orijinal Kapagı

"Bismillah, salat ve selam Allah Resulü'ne, ehline, ashabına ve izinden gidenlerin üzerine olsun."

Müslüman Ümmetimizin tarihinin en şiddetli Haçlı seferlerine maruz kaldığı, halklarının İslam şeriatı gölgesinde özgürlük, izzet, onur ve bağımsızlık talebiyle ayaklandığı, Müslüman ülkelerde meydana gelmekte olan tarihi değişiklikleri durdurma girişimi adına laik ve Haçlı güçlerinin toplanıp bir araya geldiği şu önemli koşullar içinde kelimesini tevhid kelimesi etrafında birleştirmesi gerekir. Bu nedenle Kaidetu'l Cihad Grubundaki kardeşleriniz Müslümanları, İslam'ın zaferi için çalışanları, İslami hareketleri, grupları ve şahsiyetleri İslam ve Müslümanların zaferi için birleşerek şu hedefler etrafında toplanmaya çağırıyor:

1. İşgal altındaki Müslüman topraklarını kurtarmak için çalışmak. İsrail'in Filistin'i, Rusya'nın Çeçenistan'ı ve Müslüman Kafkasya'yı, Hindistan'ın Keşmir'i, İspanya'nın Ceuta ve Melilla'yı, Çin'in Doğu Türkistan'ı ele geçirmesi gibi kafirlere Müslüman topraklarını istila hakkı veren tüm uluslararası sözleşmeleri, anlaşmaları ve kararları reddetmek.

2. İslam Şeriatı'na başvurmak ve diğer tüm ilke, akide ve kanunlara başvurmayı reddetmek. Bu ilke, akide ve kanunlar aşağıdakilerden ne şekilde olursa olsun reddetmek:

a. Egemenliği halkın kılan kitle hakimiyeti

b. Ya da İkinci Dünya Savaşı'ndan galip çıkan güçlerin kurduğu ve 'Birleşmiş Milletler' adını verdiği 'uluslararası düzen' hakimiyeti. Öyle ki:

1) Bu düzende kontrol, beş kibirlinin (beş ülkenin) elindedir. İradelerini dünyanın kalan halklarına dayatırlar.

2) Genel kurulunun üyeleri İslam Şeriatına değil çoğunluğa (çoğunluğun görüşüne) başvurur.

3) Misakında, üyelerin topraklarının egemenliğine ve bütünlüğüne saygı şartı yer alır. Yani Rusya'nın Müslüman Kafkasya'yı, Çin'in Doğu Türkistan'ı, İspanya'nın Ceuta ve Melilla'yı ve İsrail'in Filistin'i istila etmesine saygı şartı!

4) Filistin'in parçalanması, İsrail hükümetinin tanınması kararları ile ardından gelen kararlar, Irak'a ambargo konulması kararları, Haçlı ittifakının Afganistan'ı işgaline izin veren kararı, Kabil'de işbirlikçi bir hükümet kurulmasına karar verilen Bonn Konferansı gibi İslam topraklarına saldırıya izin veren onlarca karar çıkarmıştır.

İslam Şeriatı'na başvurmanın ve ondan başkasına başvurmayı reddetmenin gereği İslam Şeriatı'nın İslam topraklarında hakim olması, hiçbir kanunun kendisiyle çekişememesi, hiçbir mercinin kendisiyle rekabet edememesi için çaba sarfetmemiz ve dünyanın en büyük kibirlilerini temsil eden uluslararası düzene boyun eğmeyi reddetmemiz gerekir.

3. Müslümanların zenginliklerinin Amerika önderliğinde İslam topraklarını işgal eden Batı İttifakı tarafından sistematik olarak yağmalanmasını ki bu insanlık tarihinde görülmüş en büyük hırsızlık sayılmaktadır, durdurmaya çalışmak.

4. Despot, yolsuz diktatörlere karşı devrimlerinde Müslüman halkları destekleyip arka çıkmak. Halkları şeriatla yönetimin ve İslam hükümlerine bağlılığın zorunluluğu hususunda bilinçlendirmek. Ayaklanan halkları, yolsuz rejimlerin kalıntıları da kökünden sökülüp atılana kadar devrimlerini sürdürmeye, ülkelerini dış aşağılama (dış ülkelerin aşağılaması) ve iç yolsuzluktan temizlemeye çağırmak. Ayaklanmayan halkları da İslam dünyasının işbirlikçi yöneticilerden kurtulması için kendilerinden öncekileri örnek almaya teşvik etmek.

5. Dünyadaki tüm mazlum ve mustazafları zalim ve kibirlilere karşı desteklemek.

6. Ulus-devleti, ulusal birliği ve işgalcilerin dayattığı sınırları tanımayan aksine Müslüman topraklarının birliğine, aralarında eşitliği sağlayan kardeşlik bağına inanan ve düşmanlarının dayattığı sınırları ortadan kaldıran, adaletin ve istişarenin yayılması, zayıflara yardım edilmesi ve tüm Müslüman topraklarının kurtarılması için uğraşan; peygamberlik metodu üzerine Raşidi Hilafet devletini getirecek hilafeti kurmak için çalışmak.

7. İslami çaba ve enerjileri bu hedefler etrafında toplamak, buna davet etmek ve Müslümanlar arasında yaymak.

İslam'a destek belgesinin hedefleri işte bunlardır. Bu hedeflere ikna olanları uygulanması için davete, desteğe ve ümmetin kitleleri arasında mümkün olan tüm yayın araçlarını kullanarak yaymaya çağırıyoruz. Niyetler Allah rızası içindir ve doğru yola O (c.c.) iletir.

Allah'ın salatı ve selamı peygamberimiz Muhammed'in, ehlinin ve ashabının üzerine olsun. Son duamız alemlerin rabbi olan Allah'a hamdolsun.

Kaidetu'l Cihad Cemaati'ndeki kardeşlerinizi temsilen kardeşiniz Eymen el-Zevahiri

Türkistan Mücahidlerine nasihatler

Geçtiğimiz günlerde Amerikan saldırısında şehid olan Şeyh Ebû Yahya el-Lîbî'nin Türkistanlı mücahidlere yönelik nasihatleri Türkistan İslam Partisi'nin resmi yayın organı Türkistan el-İslâmiyye Dergisi'nin 11. Sayısında (Şaban 1433/2012, sayfa: 48-54) yayınlandı. Yazıyı Defne Bayrak, İslam Dünyası için Arapça'dan çevirdi.

Hamd, *'Hep birlikte Allah'ın ipine sarılın ve ayrılığa düşmeyin. Allah'ın size olan nimetini anın. Hani siz birbirinize düşmandınız Allah gönüllerinizi birbirine yaklaştırdı da O'nun nimetiyle kardeşler oldunuz. Bir ateş çukurunun kenarında idiniz Allah sizi oradan kurtardı. Doğru yola erişmeniz için Allah size ayetlerini böyle açıklıyor.'* (Al-i İmran Suresi, 103) ve *'Kendilerine açık belgeler geldikten sonra dağılan ve ayrılığa düşenler gibi olmayın. Onlar için büyük bir azap vardır.'* (Al-i İmran, 105) buyuran Allah'a, salat ve selam Allah'ın kendisi aracılığı ile bizleri dalaletten kurtardığı, cahillikten çıkardığı, günah yollarından uzaklaştırdığı, bizi dağılma ve ihtilafa düşme konularında uyaran, toplanıp birlik olmayı emreden, çekişme sebeplerini ortadan kaldırmaya çağıran ve çekişme sonucu olacaklar konusunda bizi uyaran yüce peygamberine olsun. Zira cemaatte rahmet, ayrılıkta azap vardır.

Değerli, faziletli Doğu Türkistanlı mücahid kardeşlerime! (Allah onları korusun, sebat versin, düşmanlarına karşı yardım etsin, kendilerine hayır ve itaat yollarını kolaylaştırsın)

Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

Yüce Mevla'dan sizlere ulaşmasını dileyerek bu kelimeleri yazıyorum. Sizler hayırdan hayra koşarak Rabbinizi razı ediyor, şeytanlardan, insanlardan ve cinlerden düşmanlarınızı öfkelendiriyorsunuz.

Bilin ki -Allah beni de sizleri de tüm hayırlarda başarılı kılsın- Allah Azze ve Celle sizlere sayılamayacak ikramlarda bulunmuş, üzerinize insanın şükrünü yerine getirebilmesi bir yana sayamayacağı ihsanlar yağdırmıştır. *'Allah'ın nimetini saymaya kalksanız sayamazsınız. Şüphesiz Allah bağışlayıcı, rahmet edicidir.' (Nahl Suresi, 18)*

Bu nimetlerin en büyüğü ise hiçbir nimetin kendisine denk gelemeyeceği İslam nimetidir. Sonra ardından size fitnelerin arttığı ve hakkın batılla karıştığı, insanların heveslerinin kendileriyle çekiştiği, şehvetlerinin kendilerini dağıttığı, her birinin farklı farklı yollar tuttuğu, gruplara, hiziplere ayrıldığı -bir zaman ki her grup kendi elindekiyle övünüp sevinç duymaktadır- hakkı bilmede başarılı kılması gelir. Üstüne üslük sizler zorlu, Allah'a, Resulü'ne (s.a.s.) ve dostlarına karşı savaşını açıkça sürdüren, din ve dünyada bozgunculuk çıkaran, ekinleri tahrip edip nesilleri bozan, insanlara kalemin tarif etmekte aciz kalacağı düzeyde işkenceler tattıran, onları her şekilde bastıran, boğan, sıkan ve çileler çektiren, kendilerini her türlü araç ve hileye başvurarak; rağbet ettirip korkutarak hidayetten alıkoyan düşmanın (işgali, eli) altındasınız. O düşman ki Müslüman nesilleri küfür, dinsizlik, fesat üzere yetiştirebilmek için çaba harcadı. Dıştan ve içten kendilerini bu doğrultuda değiştirdi. Bu, uzun yıllarca sürdüğü gibi sürmeye de devam etmektedir. Neredeyse bir an bile olsa bunu yapmayı bırakmıyor. Ne zaman bir aşama durursa şeytanları ona devam etmesini ve artırmasını ilham etti ve kendisini daha da inkar ve inada itti. Sizden her birinizin önünde, Allahu Subhanehu ve Teala'nın kendileri hakkında buyurduğu gibi; küfür ehlinin önceden peygamberlerine söylediklerinin bir örneği görüldü : *'İnkar edenler peygamberlerine: 'Kesinlikle ya sizi toprağımızdan çıkaracağız ya da bizim dinimize döneceksiniz' dediler. Bunun üzerine Rableri onlara şöyle vahyetti: 'Zalimleri mutlaka helak edeceğiz.' (İbrahim Suresi, 13).* Ve Şuayb Kavminin kendisine ve müminlerden takipçilerine dediği gibi: *'Kavminin büyüklük taslayan ileri gelenleri daediler ki: 'Ey Şu'ayb! Ya seni ve seninle birlikte iman edenleri kasabamızdan çıkaracağız, ya da dinimize döneceksiniz.' O da şöyle dedi: 'İstemesek de mi?'(Araf Suresi, 88).*

Bu ateistler onlardan da ileri giderek sizin Allah için yola çıkıp hicret edip ibadet ederek istediğiniz yere gitmenizi bile kabul etmedi. Önünüze engeller diktiler, yolları kestiler. Kulları dinlerinden döndürmek, akidelerinden uzaklaştırmak için ve kendileriyle beraber iğrenç, acı inkar denizinde batsınlar diye her türlü işkenceyi yaptılar. Bu kötü maksada ulaşabilmek için tuttukları yollarda farklı farklı yöntemlere başvurduktan sonra insanların ancak milletlerine dönmelerini (ateist olmalarını) kabul ettiler. O kadar ki erken dönemde İslam nurunun kapladığı ve uzun süre kaldığı bu ülkede 'din' tuhaf bir şey haline geldi. Onun (İslam'ın) hakikatlerinden bir şeye bağlı kalan da korku içinde, tetikte ve kaçak halde yaşıyor. O kadar ki neredeyse nefeslerini bile tutuyor. Ya Allahu Teala'dan gelip düşmanı tarafından helak olmasını sağlayacak bir fetih ya da Allah'ın geniş arzında hicret yolunun kolaylaşması aracılığıyla bu felaketlerden, zulmün karanlıklarından kurtulabileceği bir çıkış yolu bekleyip gözetliyor. Bu bekleyişini de Allahu Teala'nın şu vadine güvenerek sürdürüyor: *'Ey iman eden kullarım! Şüphesiz benim arzım geniştir. Artık yalnız bana kulluk edin.' (Ankebut Suresi, 56).* Sizden her birinizin hali, hicret etmekten çok umutlu olduğu ve düşünceleri dünyanın dört bir yanında, üzüntülerin selinde dolaştığı o anlarda neredeyse Allahu Teala'nın kendileri ve halleri hakkında şöyle buyurduğu kimselerle uyuşmaktadır: *'De ki: ''Eğer bizi şu durumdan kurtarırsa mutlaka şükredenlerden olacağız' diyerek kendisine açıktan ve gizlice yakarışta bulunduğunuz Allah'tan başka sizi karanın ve denizin karanlıklarından kim kurtarır?' (En'am Suresi, 63).*

İşte bu halde iken sizden hiçbiriniz Allah'ın cihad sahalarında kolaylaştırdığı; Rabbine

Şüphesiz ki her kim Türkistan'da çektiği ızdırapları ve sıkıntıları, alçak, dinsiz Çinlileri ülkenin dört bir yanında kibirli bir şekilde ve küstahça övünüp gururlandıklarını, insanlara zulmedip saldırarak baskı yaptıklarını, baskıya maruz kalan kişininse buna karşılık olarak kendilerini engelleyemediğini ya da üzerinden defedemediğini, hatta belki de kendilerine gözünü kaldırıp bakamadığını ya da kendilerinden bıkıp sıkıldığını gözünün önüne getirir de sonra şu anda içinde bulunduğu bol nimetlere, büyük onura bakarsa işte o vakit Allah'ın, kendisi üzerindeki nimetinin çok büyük olduğunu anlar.

ibadette tam özgürlük, kalbinde imanın lezzetini ve tadını hissedebilme, sürekli olarak dine hizmet, insanın kaybettiği en değerli şey olan samimiyet, muhabbet, sevgi ve kardeşlik, insanın kardeşleriyle sürekli görüşebilmesi, gizli olmadan açıkça, korkmadan güven içinde toplanabilmesi, kendisinden uzak kalan birçok hayır yolu ve hakka götüren ve anlamasını sağlayan ufuk gibi nimetleri bulabilmeyi aklından geçirmiyordu. Sonra Allah size daha fazlasını verdi ve çoğunuz üzerinize musallat olan şerden canını kurtarmaktan başka bir şey istemezken o ülkede cihada hazırlık sebeplerini hazırladı. Aynen Allahu Teala'nın şu ayeti kerimesinde buyurduğu gibi: *'İstediğiniz her şeyden size verdi. Allah'ın nimetini saymaya kalksanız sayamazsınız. Doğrusu insan çok zalim, çok nankördür.'* *(İbrahim Suresi, 34).* Şu noktada hepinizin nefsi ve rabbine karşı dürüstçe durup bakması gerekir: Nasıldı ve şu an nerede?! Sıkıntı, korku, şiddet, eziyet, şaşkınlık, tasa, huzursuzluk içindeyken şimdi genişlik, güvenlik, kolaylık, afiyet, feraset, huzur ve istikrar üzere. Nimetin kıymeti, zıddının hatırlanması ile bilinir. Aynı şekilde Allahu Teala'nın, Bedir günü zafer kazanıp da ganimetler hususunda ihtilafa düşmelerinden sonra Sahabeye (r.anhum) ne belalar içinde iken nimetler ve neşeye boğulduklarını hatırlattığı gibi nimete çok alışmak da insana nimetin kıymetini, değerini unutturur. Zira Allahu Teala bu konuda şöyle buyurmaktadır: *'Hatırlayın; hani sizler sayıca azdınız ve yeryüzünde zayıf bırakılmıştınız, insanların sizi kapıp yakalamasından korkuyordunuz. İşte O, sizi (yerleşik kılıp) barındırandı, sizi yardımıyla destekledi ve size temiz şeylerden rızıklar verdi. Ki şükredesiniz.'* ***(Enfal Suresi, 26).***

Peygamberine nimetlerini ve eskiden ne durumda olduğunu hatırlattığı gibi: *'O seni bir yetim olarak bulup da barındırmadı mı? Seni hidayetten habersiz bir halde bulup da hidayete iletmedi mi? Ve seni yoksul bulup da zengin etmedi mi?'* ***(Duha Suresi, 6-7-8).***

Şüphesiz ki her kim Türkistan'da çektiği ızdırapları ve sıkıntıları, alçak, dinsiz Çinlileri ülkenin dört bir yanında kibirli bir şekilde ve küstahça övünüp gururlandıklarını, insanlara zulmedip saldırarak baskı yaptıklarını, baskıya maruz kalan kişininse buna karşılık olarak kendilerini engelleyemediğini ya da üzerinden defedemediğini,

hatta belki de kendilerine gözünü kaldırıp bakamadığını ya da kendilerinden bıkıp sıkıldığını gözünün önüne getirir de sonra şu anda içinde bulunduğu bol nimetlere, büyük onura bakarsa işte o vakit Allah'ın, kendisi üzerindeki nimetinin çok büyük olduğunu anlar. Bu, Allah'a boyun eğip emirlerini yerine getirmenin, O'na ibadet etmede, Allah'a şükretmek ve işlediğimiz günahlardan ötürü nimetlerini elimizden almaması için çalışıp gayretli olmanın, rızasını kazanmak için uğraşmanın en büyük sebeplerindendir. Allahu Teala'nın şu ayeti kerimesinde buyurduğu gibi: *'Başınıza gelen herhangi bir musibet, sizin ellerinizin kazandıklarından dolayıdır. Çoğunu da affeder.'* *(Şura Suresi, 30).*

Allahu Teala'dan bizlere de sizlere de selamet ve afiyet vermesini diliyoruz.

Öyleyse maksat -değerli kardeşlerim- sizin ne halde, ne koşul altında olursanız olun işgal altındaki, mazlum, yaralı, mahrum ülkenizde ne durumda olduğunuzu, her birinizin orada çektiği çeşit çeşit baskıları, aşağılanmaları, zulmü, hasreti ve üzerinizden defedecek kimseyi bulamadığınız sindirme politikasını -ki aileleriniz ve kardeşleriniz o acıları orada hala çekmektedir- asla unutmamanızdır. Bu da her taraftan kuşatan 'tam acziyet' nedeniyledir. Öyle ki acımasız zalim düşman, ülkenin her tarafını sarmış, ne bir ahit ne bir anlaşma gözetmektedir. İnsanların çoğu ölümü tercih ediyor ve her birinizin acısını, ızdırabını tattığı, elemlerini kendinde, ailesinde, akrabalarında, komşularında ve dahası tüm halkında yaşadığı bu sefillik karşısında ölümü daha basit, kolay görüyor. Bu zulüm çeşitlerinden ve türlerinden ne bir yol ne bir çarşı ne bir okul ne bir ev ne de bir cami muaf tutulmuştur. O kadar ki insanın en özel şeylerine kadar karışılmış ve doğumda kendilerine belli bir sınır dayatılmıştır.

Ben, sizlerin hepinizin bu gerçekleri ve daha da fazlasını bildiğini biliyorum. Ne kadar betimlemeye çalışsam da sizin yaşadıklarınızı ve gördüklerinizi ifade edemem. Zira bir şeyin haberini duymak, görmek gibi değildir. Ancak ben sizlere üzerinden çok zaman geçmesi nedeniyle zihinlerinizden gitmemesi için hatırlatıyorum. O acıları anıp hatırlatmam, içlerinizdeki acıları körüklemek ya da neredeyse kapanmak üzere olan yaraları deşmek değil aksine o hali hatırlayıp göz önüne getirmeniz ve Allah'ın sizlere nimetleriyle kıyaslamanız, genişlik, güven zamanının uzunluğu ve Allah Teala'nın bizlere ve sizlere nimetlerinin birbirini izlemesiyle unutmamamız içindir. Zira uzun süre nimet içinde olup da o nimete alışmak sahibine -Allah korusun- o nimetin kıymetini unutturabilir. O kişi nimeti inkar eder de sonra kendisi de reddedilenlerden oluverir ve en çok ihtiyacı olduğu bir vakitte o nimet -bu nimet ister dini ister dünyevi olsun- elinden alınıverir. *'Bu şundan dolayıdır ki, bir topluluk kendi (iyi) durumunu değiştirmedikçe Allah onlara verdiği nimetini değiştirmez ve Allah işitendir, bilendir.'* *(Enfal Suresi, 53).*

Allahu Teala ayrıca şöyle buyuruyor: *'Bir topluluk kendi durumunu değiştirmedikçe Allah onların durumunu değiştirmez. Allah bir topluluğa kötülük (azap) dileyince de artık onu geri çevirmeye yol yoktur. Onların O'ndan başka velileri da yoktur.'* *(Ra'd Suresi, 11).*

Değerli kardeşlerim, sizlerden her biriniz evinden çıktı, ailesini ve vatanını terk etti. Belki o vakit bazılarınız kendini zulümden koruyup kurtarmak ve baskının yükünden kurtulmaktan başka bir şey düşünmüyordu. Allah yolunda hicret edince hiç beklemediği bir genişlik buldu. Karşısında Allahu Teala'nın şu ayeti kerimeleri canlandı: *'Kim Allah yolunda hicret ederse yeryüzünde barınacak çok yer ve genişlik bulur. Kim Allah'a ve Peygamberi'ne hicret etmek üzere evinde çıkar da yolda kendisine ölüm ulaşırsa Allah'ın ona ecir vermesi hak olmuştur. Allah bağışlayıcı, merhamet edicidir.'* *(Nisa Suresi, 100.ayet).* *'Ey iman eden kullarım! Şüphesiz benim arzım geniştir. Artık yalnız bana kulluk edin.'* *(Ankebut Suresi, 56).*

Gerçekten de hicret ettiği yerde kendine, her kim yurdunda iken kendisine eziyet ediyor idiyse ona boyun eğdireceği bir mekan buldu. Rızkında ve tüm işlerinde genişlik buldu. Önünde bulduğu şeyler arasında bir de, dürüstlük ve iman ehlinin -öyle olduklarına inanıyoruz- büyük gayretle kurduğu, meydana getirmek, oluşturmak, binasını inşa etmek, gençlerini toplamak, o ülkeyi bozgunculardan ve dinsizlerden kurtarmaya ve savaşabilmeye vesile olsun diye kurulup güçlendirilmesini sağlayabilmek için uğrunda yorulup sabahladığı bu

mübarek cemaati buldu. *‘Size ne oluyor da, Allah yolunda ve 'Ey Rabb'imiz! Halkı zalim olan şu kasabadan bizi çıkar; bize kendi katından bir veli (koruyucu, sahip) gönder, bize kendi katından bir yardımcı gönder' diyen zayıf düşürülmüş erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşmıyorsunuz?’* ***(Nisa Suresi, 75).***

Sizden her biriniz programlar yapılmış, dayanışmalı olarak çabalar harcanmış şekilde; her şeyi önünde hazır buldu. Buna aşırı derecede sevindi ve çok memnun oldu. Bulup gördüklerini hayra yordu. Ümmeti ve halkı zulüm görenlerin kalplerinin ferahlayacağına dair büyük ümit hissetti. Allahu Teala’nın şu kavlinin bir kısmın gerçekleştiği o günü bekleyerek azmi ve maneviyatıyla hazırlığını yaparak harekete geçti: *‘Onlarla savaşın ki, Allah sizin ellerinizle onlara azap etsin, onları rezil etsin, onlara karşı size zafer versin ve mü'minler topluluğunun gönüllerini ferahlandırsın. Ve kalplerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah alimdir, hakimdir.’* ***(Tevbe Suresi, 14-15).***

Bununla beraber Allah kendisine, Allahu Teala’nın çeşitli; başka düşmanlarına karşı da cihad edebilme yolunu kolaylaştırmıştır. O, düşmanlarına karşı mücahiddir. Aynı zamanda kendi nefsinin de düşmanıdır. İslam’ın cephelerinden bir cephede ribattadır. Muhacir ve kardeşlerinin destekçisidir ki bu, türlü türlü nimet, artan bir lütuftur. Bu nedenle bu cemaatin yanında yer almak ve bu cemaati korumak için tam bir dayanışma ve yardımlaşma içinde olmak, donanımla takviye edilmesi ve sayıca artırılması için çaba harcamak, gidişatını doğru yönde kılmak için birbirinize nasihatte bulunmanız; tüm bunlar sizin yaptığınız en iyi işlerden sayılmaktadır. Ayrıca şüphesiz ki bu, kafirleri en çok öfkelendiren hallerden biridir. Şu da bilinmelidir ki en zarar verici ve en öldürücü silah mücahidlerin safları arasında ayrılık, ihtilaf ve çekişme olmasıdır. Çünkü bir kere kendi içinde ihtilafa düşen bir ordu, düşmanına karşı zafer kazanamaz. Kazansa da bu zaferi koruyup gözetemez. Aynen Allahu Teala’nın bizlere yüce kitabında bildirdiği, tarihin tanıklık ettiği ve gerçeklikte gördüğümüz gibi! Bu noktadan yola çıkarak nasihat, hatırlatma ve Allah Resulü’nün (s.a.s.), sizlerin de bildiği şu yüce hadisindeki kavline isticaben size bu

Şu da bilinmelidir ki en zarar verici ve en öldürücü silah mücahidlerin safları arasında ayrılık, ihtilaf ve çekişme olmasıdır. Çünkü bir kere kendi içinde ihtilafa düşen bir ordu, düşmanına karşı zafer kazanamaz.

kelimeleri yazıyorum: Temim Ed Dari (r.a.) şöyle rivayet eder: Allah Resulü (s.a.s.) *"Din nasihattir"* buyurdu. Biz kendisine: "Kimin için nasihattir?" dedik. Peygamber Efendimiz: *"Allah, Kitabı, Resulü, mü'minlerin yöneticileri ve tüm müslümanlar için nasihattir"* buyurdu.' *(Müttefekun aleyh)*

Cerir'den (r.a.) şöyle rivayet edilmektedir: 'Resûlullah (s.a.s)'e namaz kılmak, zekat vermek, her Müslüman'a öğüt vermek üzere biat etmiştim.' *(Müttefekun aleyh).*

Bu nedenle burada bazı noktaları hatırlatacağım:

İlk nokta: Bilin ki -Allah beni de sizleri de her türlü hayra muvaffak eylesin- bir Müslüman'a isabet eden en kötü hastalık, hevasına uyması bu sırada da diğer insanların kendisini hak ve basiret ehli zannetmesidir. Bu hastalık gizli, kalbin derinliklerinde gömülü olabilir. Bazen ortaya çıkıp bazen de gözden kaybolabilir. Hevaya tabi olmak, kişinin içinde bir şeyi nüfuz sahibi kılmasıdır ya da kalbinin bir şeyin sevgisiyle dolması ya da bir fikrin kendisinde yerleşmesi de demektir. Bu (fikir, sevgi), onun içinde büyüyüp serpilir, kalbin derinliklerine köklerini salar. Öyle ki sonunda sevdiği ve arzuladığı şeye muvafakiyet gösterir. Ona karşı tarafsız kalmayı ya da ondan vazgeçmeyi düşünemez. Daha sonra bu (içinde yerleşen), daha tehlikeli bir hal alır ve 'doğru' ile 'yanlış'ı, 'hak'la 'batıl'ı kıyasladığı terazi haline gelir. Nefsinin benimseyip kalbinin (yani hevasının) kendisinde karar bulduğu şeyi kabul eder, ona yönelir, ondan memnun olur, onu savunur, onun hakkında hiçbir itirazı kabul etmez, ondan bahseden herkesi över, kim de ona muhalefet ederse ondan nefret edip kaçar, ona itiraz eder, kendisine her türlü vesile ve hile ile karşı koyar. Bu hastalık insanlarda farklı farklı düzeydedir. Ancak ondan güvende olanların sayısı çok azdır. Bazısı çok hastadır bazısı ise az. Bu nedenle Allahu Teala'nın kitabında geçtiği her ayette, mevzuda heva kötülenmiştir. İbn Abbas'tan rivayet edildiğine göre o şöyle demiştir: Allah Azze ve Celle kitabında hevayı zikrettiği her bölümde (ayette, surede) mutlaka hevayı yermiştir.' Eş Şa'bi de şöyle demiştir: 'heva, heva olarak isimlendirilmiştir, çünkü sahibini batırır.'

Bu hastalığın ilacı ise hakkı aramada tüm taraflardan bağımsız olma, (bulduğunda da) tereddütsüz ve ağırdan almadan ona uymada, itaat etmede, onun (hakkın) hakkında çekişmeye kalkıştığında nefsi ona doğru itme ve rağbet ettirmededir. Zira nefis kötülüğü emredicidir. (Nefis) Batıla hakkın elbisesini giydirdi. Böylece hak, sahibine karışık gelir oldu. Nefis insanı kademeli olarak ağına düşürmek için, (batılı) cezp edici şekilde allayıp pullayıp süsleyerek kandırıyor. Ondan sonra da Allah'ın dilediği dışında (koruduğu) neredeyse kimse (bu tuzaktan) kurtulamıyor. Kendisini hak hareket ettirip, ilim yol göstericisi olacağına, basiret onu yönlendireceğine nefsi kendisini hevalarıyla sürükleyip çekiyor. Haktan da nefsinin kendisine gösterdiğinden başka bir şey göremiyor. Nefsi de kendisine ancak istediğini ve kendisini helak edecek şeyi gösteriyor. Aynen Allah Resulünün (s.a.s.) şu hadisinde geçtiği gibi: 'Ümmetimden öyle kavimler çıkacak ki, kuduz hastalığına yakalanan bir kişinin bu hastalık nasıl bütün vücuduna işleyip yayılırsa, benim sünnetime aykırı olan bid'atler de bu kavimlerin bütün vücuduna işleyip yayılacaktır. Öyle ki, vücudlarında bid'atin nüfuz etmediği ne bir damar kalır, ne de bir mafsal." *(Ebu Davud, Ahmed)*

Bu arzular kendisini görmez duymaz kılar. Şöyle dendiği gibi: "bir şeye sevgin seni kör sağır eder." Bir hadis olarak rivayet edilmektedir. Ancak bu hadis zayıftır. Allahu Teala bizlere cennete giden yolun nefsin arzusuna muhalefet etmekte olduğunu bildirerek şöyle buyurmaktadır: *'Kim de Rabbinin makamından korkar ve nefsini kötü arzularından alıkoyarsa, artık şüphesiz cennet, (onun için) bir barınma yeridir.'* *(Naziat Suresi, 40-41).* Allahu Teala arzulara uymanın, sapıklık ve zulme giden bir yol olduğunu da bildirmiştir. Zira peygamberi Davud aleyhisselam'a şöyle buyurmaktadır *'istek ve tutkulara (hevaya) uyma; sonra seni Allah'ın yolundan saptırır.'* *(Sad Suresi, 26).* Allahu Teala ayrıca şöyle buyuruyor: *'Şu halde adaleti yerine getirme konusunda kendi tutkularınıza uymayın.'* *(Nisa Suresi, 135).* Yine bir başka ayette ise şöyle buyuruyor: *'Eğer sana cevap veremezlerse bil ki onlar kendi arzularına uymaktadırlar. Allah'tan (gelen) bir yol gösterici olmaksızın arzularına uyandan daha sapık kim olabilir? Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.'* *(Kasas Suresi, 50).*

'Şüphesiz Allah size vaadettiğini yerine getirdi. Allah'ın izniyle onları kırıp geçiriyordunuz. Ancak (Allah) sevdiğiniz şeyi size gösterince gevşediniz, yapılması gerekende tartışmaya girdiniz ve karşı geldiniz. Sizden kimisi dünyayı, kimisi de ahireti istiyor. Daha sonra (Allah) sizi denemek için onlardan çevirdi (yenilgiye uğrattı). Şüphesiz O sizi bağışladı. Allah mü'minler için lütuf sahibidir.'

(Al-i İmran Suresi, 152)

Ömer bin Abdulaziz (Allah ona rahmet etsin) şöyle demiştir: 'Arzulara uyma, öfke ve açgözlülükten korunan felah bulmuştur.' Ali bin Ebu Talip de şöyle demiştir (r.a.): 'Sizin için iki şeyden korkuyorum: Dünyaya karşı çok hırslı olmanız (olmayacak uzun dileklere kapılmak) ve arzularınıza uymanız. Uzun dileklere kapılmak ahireti unutturur, arzulara uymak da haktan alıkoyar.'

Bununla birlikte sorunların büyük kısmının çözülmesini engelleyen, karmaşıklığını artırıp daha da kötü hal almasına neden olan en önemli unsurlardan biri, nefislere ağır basıp kendisine uyulan arzular, her görüş sahibinin kendi görüşünü beğenmesidir. Eğer arzu bir de zayıf görüş ve bu görüşe fanatik bir şekilde bağlılıkla birleşirse ortaya çıkacak kötü sonucu hiç sorma! Allah hepimizi tüm şerlerden ve kötülüklerden korusun.

Allahu Teala aralarında anlaşmazlık olduğu zaman çözüm bulabilmeleri için müminlere açık ve net bir yol belirlemiş, sadece kendi görüş ve fikirlerine terk etmemiş, işlerini tecrübelerine dayandırmamıştır. Aksine onları ihtilafa düştükleri takdirde kitaba ve peygamberinin (s.a.s.) sünnetine döndürtmüştür (başvurmalarını emretmiştir). Zira Allahu Teala yüce kitabında şöyle buyurmaktadır: *'Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, peygambere ve sizden olan yöneticilere itaat edin. Bir konuda anlaşmazlığa düşerseniz, Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız onu Allah'a ve Peygamber'e götürün. Bu daha hayırlı ve sonuç bakımından da daha güzeldir.'* *(Nisa Suresi, 59).*

Bu da akılların farklı farklı, rağbetlerin ve deneyimlerin çeşitli olmasındandır. Aynı şekilde bu tecrübelerden istifade etme, ibret çıkarma konularında da insanlar arasında büyük farklılık görülmektedir. Bunlardan hiçbiri (akıllar, görüşler, tecrübeler...) çekişmenin sona erdirilmesi için bir mizan, bir merciî, ihtilafın ortadan kaldırılması için bir yol kılınmamıştır. Bilindiği üzere alimler, anlaşmazlığın Allah'a götürülmesinin kitabına (Kur'an'a), peygamberine (s.a.s.) götürülmesinin de -peygamberinin vefatından sonra- sünnetine başvurulması olduğu üzerinde ittifak etmiştir. Müslüman bir kimsenin arzulara uymaktan şiddetle kaçınması gerekir. Arzuları bertaraf etmek için nefsine karşı cihad etmeli, nefsini has-

talıklarından tedavi etmeli, arzulara karşı kapılarını kapatmalıdır. Aciz olup nefsine, arzularına uyan, boş kuruntular içinde olan, tüm bunları yaparken de Allah'tan yardım isteyen, kendi görüşünü haklı gören ve kabul edilir olduğuna inanan, daha başından aksini görse bile tüm hayrın kendisine tabi ve teslim olunmasında olduğuna kani olan bir kimse olmamalıdır. Zira Allahu Teala bu nedenle bahsi geçen ayetin sonunda şöyle buyurmuştur: 'Bu daha hayırlı ve sonuç bakımından da daha güzeldir.'

İbn Cerir et-Taberi'nin dediği gibi: 'Yüce Allah'ın 'Bu' sözcüğünün manası, anlaşmazlığa düştüğünüz her şeyi Allah'a ve Resulü'ne döndürün'dür= Döndüğünüzde Allah katında daha hayırlıdır. Dünyanız için de daha iyidir. Çünkü bu sizi anlaşmazlık ve fırkacılığı bırakıp birliğe çağırmaktadır. 'Sonuç bakımından daha güzeldir' ise: Övgüye en layık yaşam ve sonuç, en güzel akibettir' demektir.'

İkinci nokta: Şunu bilin ki -Allah hepimizin basiretini ve bilincini artırsın- Müslümanların kelimelerinin bir olması ve toplanmaları Hanif dinimizin en önemli asıllarındandır. Bu bizlere Allah'ın kitabında ve peygamberinin (s.a.s.) sünnetinde emredilmiştir. Zira birlik ve beraberlikle emredildik, bölünüp ihtilafa düşmekten nehyedildik. Bir de bu anlaşmazlığa bir de taassup ve kin karışırsa bu durumda en şiddetli şekilde paylanan anlaşmazlık halini alır. Aynen Müslümanların genelinin birçok halinde görüldüğü gibi! Özellikle mücahidler arasında böyle bir anlaşmazlık söz konusu olduğunda ise bu anlaşmazlıkları neticesinde düşmanın gerçekleştirmeye çalıştığı bitkinlik, zayıflık ve başarısızlık söz konusu olur ve (mücahidlerin) güçleri kırılır. Allahu Teala'nın şu ayet-i kerimede buyurduğu gibi: *'Allah'a ve Peygamber'ine itaat edin ve çekişmeye girmeyin. Yoksa gücünüz, devletiniz gider. Sabredin. Allah sabredenlerle beraberdir.'* *(Enfal Suresi, 46).*

Bu anlaşmazlığın etkisi Uhud günü; bazı okçuların Allah Resulü'nün (s.a.s.) emrine muhalefet etmesinde kendini göstermiştir. Zira bazıları dağın üzerinde sabit kalırken bazıları ganimeti elde etmeyi arzu ederek dağdan inmiştir. Bunun üzerine Allahu Teala'nın şu ayetinde buyurduğu gibi zaferin ardından (Bedir'deki zaferin ardından) yenilgiye uğramışlardır: *'Şüphesiz Allah size vaadettiğini yerine getirdi. Allah'ın izniyle onları kırıp geçiriyordunuz. Ancak (Allah) sevdiğiniz şeyi size gösterince gevşediniz, yapılması gerekende tartışmaya girdiniz ve karşı geldiniz. Sizden kimisi dünyayı, kimisi de ahireti istiyor. Daha sonra (Allah) sizi denemek için onlardan çevirdi (yenilgiye uğrattı). Şüphesiz O sizi bağışladı. Allah mü'minler için lütuf sahibidir.'* *(Al-i İmran Suresi, 152).*

Es Sa'di, tefsirinde 'Şüphesiz Allah size vaadettiğini yerine getirdi' kavlini: yani zaferle yerine getirdi, onlara karşı size yardım etti. O kadar ki size sırtlarını döndüler. Onları öldürüp kendilerine karşı zafer kazandıktan sonra kendi hezimetinizin sebeplerinden biri ve kendinize karşı düşmanınızın yardımcısı oldunuz. Kendinizden başarısızlık hasıl olunca da -ki bu da zayıflık ve gevşemedir- çekiştiniz. Bunda ise Allah'ın birlik olma, anlaşmazlığa düşmeme emrini terk söz konusudur. İçlerinden (okçuların) bazıları 'Allah Resulü'nün bize merkez kıldığı burada kalalım' dedi. Bazıları ise 'Düşman yenildi. Biz burada boşuna beklemeyelim, tehlike kalmadı' dedi. Böylece Resule isyan ettiniz. Nihayet size sevdiğiniz şeyi -düşmanın mağlubiyeti- gösterdikten sonra emrine uymayı terk ettiniz.'

Kuşkusuz ki aslında olması gereken dünyanın bir ucundan diğer ucuna tüm Müslümanların tek bir imamın emri altında olmasıdır. Ancak bu şu anda çok zor olduğu ve uzun zamandır söz konusu olmadığı için Müslümanların imkan çerçevesinde birleşmenin hakkını vermeleri gerekir. Nerede bir cemaat oluşturabilirlerse de 'cihad' gibi dinin vaciplerinden birini yerine getirmelidirler. İşte bu onlardan istenendir. Buna gayret etmeleri, bunu icra edip gerçekleştirebilmek için çaba sarfetmeleri gerekir. Bilindiği gibi aynı söz üzerinde olma, kalplerin dostluğuna, safların sıkılaştırılmasına en çok ihtiyaç duyulan ibadet, Allah yolunda cihad ibadetidir. Zira cihadda anlaşmazlığa düşmek başka hiçbir şeyde anlaşmazlığa düşmeye benzemez. Mücahidler arasındaki çekişmenin; 'başarısızlık' ve 'düşmanın galip gelmesi' gibi sonuçları genellikle çok çabuk ve acı verici bir şekilde kendini gösterir. Bu nedenle Allahu Teala'nın şu ayetinde buyurduğu gibi emir ve askerleri arasında sözün bir, saffın kenetlenmiş olması için ortak bir söz üzerin-

Her biriniz şunu bilmelidir; cemaatin gücünü en çok destekleyen şey -doğruluk ve takvadan sonra- kenetlenmiş bir bina gibi olması için saflarının korunmasıdır. Sizler çok iyi biliyorsunuz ki dinsiz düşmanlarınız, mücahidlerin saflarının bölünmesi, aralarında anlaşmazlık çıkması ve kendileriyle uğraşmak yerinde aralarındaki çekişmelerle meşgul olmaları kadar bir şeye sevinmez.

de toplanmak gerekir: *'Şüphesiz Allah kendi yolunda kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak çarpışanları sever.'* ***(Saf Suresi, 4).***

Bazı tefsir alimleri ayetin anlamları arasında şunu saymıştır: 'Sözün bir olması için düşmanlarına karşı savaşta durumlarının eşit olması ve kenetlenmiş bir bina gibi bazılarının bazılarını dost edinmesi.' Bunun nedenle alimler, dindar da olsa facir de olsa tüm imamlarla (liderlerle) cihad etmek gerektiğine ifade etmiştir. O kadar ki bunu Ehl-i Sünnet ve'l Cemaat'in akidesinden kılmışlardır.

Bilindiği gibi cihad ibadeti hakikatinde topluca yapılan bir ibadettir. Yani ordularla, bölüklerle bu ibadeti eda edersin. Uğrunda savaştıkları şeyin ne olduğuna göre toplanmaları uzun zaman da alabilir kısa da sürebilir. Bu tabi ki güçlü bir İslam devletinin varlığında söz konusu idi. Devletin lideri, komutanıyla beraber orduyu belli bir yere belli bir görevle gönderirdi. Ordu da görevini yerine getirmiş üzerine düşeni yapmış olarak geri dönerdi. Bu ordunun ya da bölüğün toplanması geçici, belli bir süreliğine ve üzerlerine yüklenen belli bir görevi yerine getirmek için olurdu. Allahu Teala insanları farklı farklı doğalarda, çeşitli davranışlarda ve farklı ahlaklarda yaratmıştır. Aralarında güçlüsü, zayıfı, yumuşak başlısı, cahili, dikkatlisi, acelecisi, kendisiyle kolay geçinileni, inatçısı, cesuru, korkağı vardır. Ve insanlar, her birinde farklılık gösterdikleri birçok özelliğe sahiptir. Ordular farklı sıfatlara ve özelliklere sahip insan topluluklarını kapsadığı için de kendilerine bir emir kılındı ve işlerinin düzgün gitmesi için bu emirin sözünü dinleyip itaat etmek, emirleri karşısında kendi nefislerinin isteklerinden taviz vermekle emrolundular. Şeriat kendilerine (komutanlarının) emirlerine itaatte kendilerine temel alacakları açık ve net bir sınır kılındı. Öyle ki eğer bu emirler haddi aşarlarsa ne dinlenirler ne de kendilerine itaat edilir. Bu da kendilerine apaçık şekilde isyanı emrettiği durumda söz konusu olur. Bu konuda şer'i birçok metin vardır. Örneğin Allah Resulü (s.a.s.) şöyle buyurmaktadır: *"Bir müslümanın, günah işlemesi emredilmediği sürece, sevdiği veya sevmediği bütün konularda itaat etmesi şarttır. Bir günah işlemesi emredildiği zaman ise kimseyi dinleyip itaat etmez."* ***(Müslim)***

Ordular işte bu şekilde disipline olur, çekişmeden korunur, söz bir olur, anlaşmazlıktan muhafaza edilir. Bu şekilde en büyük gaye gerçekleştirilir ki bu da düşmanın defedilmesidir. Bununla birlikte emirlere itaat, nefsin hoşlanmadığı hatta nefse çok ağır gelen şeyde itaat etmeyi de kapsar. Şeriatın bunu dikkate almaması (emrin nefse ağır gelmesini) daha büyük bir menfaat içindir ki o da sözün birliğidir. Aynı şekilde daha büyük zararı defetmek içindir ki o da safların bölünmesi, ardından da düşmanın üstünlüğü ele geçirmesidir.

Ve siz değerli kardeşlerim; sayıları çok, donanımları da çok büyük bir düşmanla karşı karşıyasınız. O size gece gündüz tuzak kuruyor. Yurtlarınızda egemenliği ele geçirdi. Erkeklerinizi öldürdü, hayırlılarınızı aşağıladı, evlatlarınızı ve kardeşlerinizi Allah'ın diniyle bağlantısı olan her şeyden mahrum etti ve o, dünya ve din işlerinde bozgunculuk çıkaran en üst sınıf saldırgan düşmandır. Bu gibi güçlü, acımasız bir düşmana karşı koyacak kesimin maddi ve manevi gücünün olabildiğince büyük olması gerekir. Bu güçler arasında da sözün birliği, kendilerine karşı savaş ve şerlerini defetmek için Müslümanların toplanması bulunur. Allah kardeşlerinize bir cemaat kurmayı nasip edip kolaylaştırdı. Bu vacibi yerine getirmek için yapabileceği tüm hazırlıkları yapıyor. Emirlerinden birçoğu daha yolun başında iken şehid edildi. Denemiş; tecrübeli herkes de bilir ki cemaatlerin kurulup oluşturulması hiç de basite alınacak bir iş değildir. Özellikle de eğer koşulların şiddet ve kasvetini Allahu Teala'dan başkası bilmiyorsa! Sizden her birinizin bu cemaati kendi cemaati olarak görmesi, bu cemaatten, güçlendirilmesinden, muhafaza edilmesinden, dalalet ve sapmalardan, düşmanın hile ve tuzaklarından korunmasından kendisi sorumluymuş gibi hissetmesi, hakla desteklemesi, taassuptan ve saldırganlıktan uzak bir şekilde aksine adalet ve insafla; iyiliği nasihat etmesi gerekir.

Her biriniz şunu bilmelidir; cemaatin gücünü en çok destekleyen şey -doğruluk ve takvadan sonra- kenetlenmiş bir bina gibi olması için saflarının korunmasıdır. Sizler çok iyi biliyorsunuz ki dinsiz düşmanlarınız, mücahidlerin saflarının bölünmesi, aralarında anlaşmazlık çıkması ve kendileriyle uğraşmak yerinde aralarındaki çekişmelerle meşgul olmaları kadar bir şeye sevinmez. Uzun yıllardır ordularca bilinen savaş hilelerinden biri de şudur: Dahi komutanın, kurduğu tezgah, plan ve tuzağıyla düşmanın birliğini bozup bölmeye çalışması gerekir. Zira düşmanı yenmesinde kendisine en çok yardımcı olan budur. Bu nedenle Allahu Teala'ya itaat için toplandığınızda birbirinize nasihatte bulunun, hatırlatın, birbirinizi alttan alın, birbirinize kolaylık sağlayın. Şunu da daima aklınıza getirin: Sizi bekleyen görev -bu görev de Türkistan'daki Müslümanların kurtarılmasıdır- düşmanınıza karşı savaşınızda faydalanılabilmeniz mümkün tüm güçlerin toplanmasına ihtiyaç duymaktadır. Yol uzun, savaş sert ve düşman vahşi. Hedefler ise büyük. Bu nedenle de bakışınız ve planınız da tüm bunların ölçüsünde olmalıdır. Şunu da bilmelisiniz ki anlaşmazlıkların tümü şerdir. Abdullah bin Mesud'un (r.a.) dediği gibi kendi üzerinize kötülüğü çekmeyin ve kendi ellerinizle düşmanınıza kendinize karşı yardım etmeyin. Allahu Teala'dan kalpleri birbirini ısıtmasını, mücahidlerin ve tüm Müslümanların sözlerini kendi sevdiği ve razı olduğu yol üzere birleştirmesini niyaz ediyoruz.

Aceleyle ancak bunu yazabildim. Konuyu bir kerede kestim ancak henüz tamamlanmış değil. Allah velimizdir. Hepimizi de tüm hayırlarda başarılı kılsın. Allah'tan yardım isteyin, sabredin. Allah'ın arzı geniştir ve istediğini arzında mirasçı kılar. Güzel akibet ise sakınanlar içindir. Allah mevlamız ve mevlanızdır ki o ne güzel Mevla ne güzel yardımcıdır!

Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

Sizi seven kardeşiniz Ebû Yahya el-Lîbî

29 Zilkade 1432

TÜRKİSTAN ŞEHİDLERİ

TÜRKİSTAN'IN ÇİLELİ MÜCADELESİ BOYUNCA YÜZLERCE MÜCAHİD ŞEHİD OLDU. TÜRKİSTAN İSLAM PARTİSİ'NİN RESMİ YAYIN ORGANI ARAPÇA YAYINLANAN TÜRKİSTAN EL-İSLÂMİYYE DERGİSİNDEN ÜÇ TÜRKİSTANLI ŞEHİDİN HAYATINI SİZLERE SUNUYORUZ.

Şehid Abdulcabbar

Abdulcabbar'ın gerçek ismi Kurban Muhammed. Aksu'da doğdu, Türkistan toprakları üzerinde büyüyüp yetişti. İlk eğitimini oradaki okullarda aldı... Liseyi bitirince üniversite sıralarında yerini aldı. Çok başarılı bir öğrenci idi. Akranları arasında beş vakit namazı muhafaza etmesi ve Çinli komünistlerin pis, necis yemekleri yerine kendisine özel yemekler getirmesiyle dikkat çekiyordu.

Günler hızla birbirini kovaladı ve şehidimiz bu hal üzere yaşıyordu. Üniversitede son senesini bitirmeden Emiri Şeyh Ebu Muhammed Türkistani kendisine hicret ve cihad talimatı verdi... Din sevgisiyle dolu bir kalbe sahip olan Abdulcabbar, üniversiteyi, ailesini ve arkadaşlarını geride bırakarak rabbinin rızası için çölleri, çorak arazileri yürüyerek aşarak, yaşadığı zorluk

ve korkuların ecrini alacağına inanıp şeytanın pisliğinden uzak; Rabbine kulluk edebileceği topraklara ulaşabilmeyi isteyerek bu çağrıya hiç duraksamadan icabet etti.

'İbrahim'de ve onunla beraber olanlarda sizin için güzel bir örnek vardır. Hani onlar kavimlerine demişlerdi ki: 'Biz sizden ve Allah'tan başka taptıklarınızdan uzağız. Sizi inkâr ettik ve siz Allah'a bir olarak iman edinceye kadar bizimle sizin aranızda ebedi düşmanlık ve kin belirmiştir.' Yalnız İbrahim'in babasına: 'Senin için elbette mağfiret dileyeceğim. Fakat Allah'tan gelecek olana karşı senin için bir şeye gücüm yetmez' demesi müstesna. 'Rabbimiz! Sana güvendik, sana yöneldik ve dönüş de sanadır.' ***(Mümtehine Suresi, 4)***

Uzun bir yolculuktan sonra Abdulcabbar Rusya'ya ulaştı. Orada yakalanarak Rus hapishanelerine atıldı. Dört ay geçmeden zincirleri kırıldı ve Rusya'da mülteci olarak yaşayıp Rusya'nın gözetimi altında kalması şartıyla serbest bırakıldı...

Üç yıl boyunca çekilen acıların ardından Abdulcabbar ellerinden kaçıp Kırgızistan'a gitmeyi başardı. Oradan Pakistan'a yöneldi. Pakistan'a ulaşınca da çantalarını toparlayıp göz nuru Afganistan'a gitti.

Orada aslanlar arasında; El Faruk Kampı'nda hazırlanmaya başladı. İlk hazırlıklarını bitirince grubunun Kabil ve Celalabad'daki özel kamplarına yöneldi. Orada kalan askeri eğitimini tamamladı. Öngörülülüğü, isabetli görüşlülüğü ve iyi eğitimi sebebiyle Türkistan grubunun şura meclisine atandı.

Abdulcabbar bilgisayar kullanmakta çok başarılı olduğu için kardeşleri kendisini Türkistan grubunun özel basın kurulunda çalışmak üzere seçti.

Güzel Sıfatları ve ahlakı:

Yol arkadaşı Ubeydullah Türkistani kendisinden -Allah ona rahmet etsin- şöyle bahsetti: Çok güzel ahlaklı, çok mütevazı, işini samimi olarak Allah için yapan takvalı biri idi. Allah'a tevekkülü tamdı. Mücahid kardeşlerine hep hizmet ederdi... Cesur ve ilim talebinde çalışkandı. Gece namazına kalkar, nafile oruçları tutardı...'

Şehidimiz bu şekilde Rahman'ın şeriatının gölgesinde dolanıp dururken tevhid aslanlarının, çağın Hubel'i Amerika'nın kibrini yıkmak için randevuları vardı. Aslanlar hazırlıklarını tamamladıktan sonra şeref uçağıyla ölümsüzlüğe uçtular. Amerika'nın faiz kuleleriyle (ikiz kuleleri) Savunma Bakanlığı Pentagon'u vurup serap ve taş yığınına çevirdiler.

İşte o vakit kafirler birliklerini topladı. Sakinlerine zarar vermek için Afganistan'a yöneldi. Abdulcabbar da hemen harekete geçerek savunma için Kunduz cephesinde yerini aldı. Haçlılar, takipçilerini toplamak için birkaç hafta geçirdikten sonra savaş başlayıp kızıştı. Şehadet aşıkları Haçlı saldırısına karşı koyabilmek için yarışa girdi.

Kunduz Haçlı tufanı ve işbirlikçi grupların karşısında fazla direnemedi ve şehrin anahtarları teslim edildi. Abdulcabbar tutuklanarak, Ülke Topraklarının Yönetim Kontrolü Müdürlüğü'nün iğrenç hapislerine atıldı.

Abdulcabbar dört ay hapiste kaldıktan sonra serbest bırakıldı. Adımları onu Kabil'e sürükledi. Oradan da Peşaver'e geçti. Ancak orada onurlu nefsi daraldı. Tozu, savaşı ve Kabil'de; gerisinde bıraktığı rabbani dostluğu özledi. Garip muhacir çantalarını topladı ve ahir zamanın gariplerine yeniden kavuşabilmek için yola çıktı. Uzun bir seferin ardından arzusu gerçekleşti ve gariplerle kucaklaştı.

Taliban'ın iktidarı gölgesinde başladığı yolculuğunu haşmetli dağlar arasında tamamladı. Medya Merkezi'nde çalışmalarını sürdürdü. Ancak bu çalışmaları onu savaşıp düşmanları öldürmekten alıkoymadı ve Allah'ın farz kıldığı cihadda önde gelenlere katıldı.

'Savaş, hoşunuza gitmemekle birlikte üzerinize farz kılındı. Bir şeyden hoşlanmadığınız halde o sizin iyiliğinize olabilir. Bir şeyi de sevdiğiniz halde o sizin için kötü olabilir. Allah bilir, siz bilemezsiniz.' ***(Bakara Suresi, 216. Ayet)***

Şehidimiz bu hal üzere iken günler geçti. Sonunda vaat edilen gün geldi. Mücahidlere hizmet amacıyla Pakistan'ın güneyine gitmek üzere görevlendirildi. Orada savaş aslanı, işbirlikçi sıçanlarla karşılaştı. Karşılıklı kurşunlar sıkıldı ve Abdulcabbar kıyamet gününe dek bize veda etti.

Şehid Abdulmuhsin

Rabbini bildi ve Allah kendisine hidayet nasip etti. Hicret ve cihadın tadını aldı. Kalbi rabbine bağlıydı. Rabbiyle buluşmaya yöneldi. Dürüstçe şehadeti istedi ve şehitlik derecesine ulaşarak (öyle olduğuna inanıyoruz. Allah en doğrusunu bilir) dünyaya veda etti.

Abdulmuhsin'in gerçek adı Yasin bin Abdurrahman idi. 1974 yılının Ekim ayında Awat bölgesine bağlı Okso Eyaleti'nde doğdu. Dindar bir ailede yetişti. Büyüdüğünde o da Türkistan'da yaşayan diğer Müslümanlar gibi komünist Çinlilerin çirkin yüzlerini farketmeye başladı. Zira Çinliler dinlerinden dönüp Çinliler gibi kafir olmayı kabul etmeyen Müslümanlara zulüm ve işkence ediyordu. İşte bu karanlık içinde şehidimiz Abdulmuhsin Allah yolunda hicret etmeyi düşündü. Ancak yol dünyanın dört bir yanından kapalıydı. Her zaman dünyaya duyurmaya çalıştığımız gibi Türkistan, komünist Çinlilerin çatısız hapishanesidir. Gencimiz kasabasındaki davetçilerin birinden dersler almaya başladı. Hocasından tecvid, tevhid ilimleri ile Arapça öğrendi. Bir yandan da ailesine helal rızık getirmek için çabalıyordu.

Abdulmuhsin kardeş çocuklarına karşı yumuşak ve sevecen, anne-babasına karşı da iyiliksever ve saygılıydı. Kendilerini daima uyarıyor, nasihatlerde bulunuyor, çocuklarını doğru metot üzere yetiştirmeye önem veriyordu. Bu mübarek gayretin üzerine annesi de Allah yolunda hicret etmesini onayladı.

Mücahidlerin saflarına katılmaya özlem duyan gencimiz işte böylece 8 Haziran 2001 tarihinde kaçıp ailesini, akrabalarını geride bırakarak, insanlara sevgiyi önemsemeden Allah'a hicret etti. Zira o, kulların rabbine yönelik sevgiyi kullara sevgi yerine tercih etmişti. Allah'ın yardımıyla Afganistan'daki İslam Emirliği gölgesinde; tertip ve askeri açılardan Türkistanlı gençleri eğitmeye başlayan Şeyh Ebu Muhammed (Allah ona rahmet etsin) komutasındaki Türkistan grubunun saflarına katıldı.

Şehidimiz, cemaatin Tora Bora Dağı'ndaki kışlasında askeri eğitim alarak yeni hayatına başladı. Abdulmuhsin kardeş, oradaki kardeşlerine karşı da çok yumuşak ve anlayışlı idi. Türkistan'da dinsiz kafirler tarafından her türlü zulme maruz kalan Müslümanların durumunu düşündükçe kalbi hüzünle doluyordu. Gençleri birliğe ve vakitlerini boşa harcamamaya çağırıyordu.

Amerikalı işgalciler 2001 yılının Ekim ayında Afganistan'da yıldızı parlayan İslam Emirliği'ne saldırdı. O sırada Abdulmuhsin kardeş Kunduz'da İslam cephelerinde ilk safta savaşıyordu. Allah'ın takdiri ile Kabil düştü. Mücahidlerin önünde kuzeyden çekilme yolu böylece kapanınca şehidimiz Abdulmuhsin, 20 Türkistanlı gençle beraber hain işbirlikçilerin eline esir düştü.

Grubun emirleri esirleri kurtarmak için çaba gösterip girişimlerde bulundu ve Allah kendilerini 2002 yılı Mart ayında tüm esirlerin salınmasında başarılı kıldı. Sağ salim Pakistan'a girdiler. Abdulmuhsin kardeş de serbest bırakılan kardeşler arasında yer alıyordu.

Abdulmuhsin, Haçlıların vahşetini ve Ganji Kalesi katliamı gibi unutulmaz katliamlarını gözleriyle gördü. Bu onun, Afganistan İslam emirliğinin yeniden kurulması için cihad yolunda yürüme azmini artırıyordu. Yolculuğun meşakkati, düşmanın vahşiliği onu yıldırmadı. Sınırları geçmek için 10 ila 20 saat yolculuk yaptıktan sonra Haçlılara karşı çeşitli çatışmalara girdi.

Grubun emirleri azmini ve sebatını görünce 2005 yılında kendisini cemaatin şura üyeliğine aldı ve kendisine yeni gelen kardeşleri karşılama görevi verdi. Abdulmuhsin kardeş yeni gelenlere nasihatlerde bulunuyor, öğütler veriyordu. Kendilerine grubun ve cihadın metodunu anlatıyordu. Kardeşler kendisinin bu çabalarından çok etkilendi ve böylece gruba bağlılıkları daha da arttı.

Şehidimiz Abdulmuhsin 2007 yılı ilkbaharında 15 mücahidden oluşan bir grubun başına sorumlu olarak atandı. Kafir haçlılara karşı savaşmak için Afganistan'a girdi. Sonbahara kadar Kandahar ve Helmand'da kaldı. Kafirlere hem ilmen hem de pratik olarak bu dinin onurunu koruyan ve İslam topraklarını savunan destekçileri ve mücahidleri olduğunu ispatlıyordu.

Mücahidimiz 16 Mart 2010 tarihinde, grubun kışlasının bir Amerikan casus uçağı tarafından bombalanması neticesinde ruhunu rabbine teslim etti. Saldırıda şehid edilen (öyle olduğuna inanıyoruz, Allah en doğrusunu bilir) iki Türkistanlı gençten biri kendisi idi. Üstaz, komutan, zahid ve abid bir insandı. 36 yaşında canını Allah'a sattı.

Allah'ım Abdulmuhsin kardeşimizi Kabul et ve kendisini naim cennetlerine sok.

Şehid Abdulvehhab

Rabbine iman edip rızasını isteyerek yaşayan bir genç. Allah kendisine hicret ve cihad nimetlerini nasip etti. Sonra da İslam'ın cephelerinde ilk safta savaşarak dünyaya veda etti. İnşallah Rabbi yolunda şehadeti kazandı. (öyle olduğuna inanıyoruz, Allah en doğrusunu bilir).

Abdulvehhab kardeşin gerçek adı Ömer Osman'dı. 1971 yılında Mralepesha bölgesinde kalan Kaşgar Eyaleti'nde doğdu. Gencimiz Müslüman bir ailede yetişti. Kasabasında dini eğitim aldı ve Allah'a davete başladı. Günlerin geçmesiyle hak çağrısına uyanların sayısı giderek arttı. Abdulvehhab ve yanındaki Müslüman gençler Allah'a davet için komşu bölgelere gitmeye başladılar.

Allah'a davet, samimi, bu dinin sürekliliğine ve tüm insanlara ulaştırılıp tanıtılmasına inanan her müslümanın tasasıdır. Gencimiz Abdulvehhab davetin tadını aldı. Hakka sımsıkı sarılıyor, Allah yolunda kimsenin azarlamasına aldırış etmiyordu. Davetin zorlukları kendisini kovalamaya başladı ve komünistler tarafından tutuklandı. Her

türlü işkence üslubu kullanılarak soruşturmaya tabi tutuldu. İşte o vakit imanın test edilip denenmesi gerektiğini öğrendi. Bunun üzerine azmi, sabrı ve sebatı arttı. Serbest bırakıldığında hastalıkla imtihan olunuyordu. Tedavi olmak için hastaneye yattı. Kendi kendine Allah'a hicret edip komünistlerin baskısından kurtulmayı düşündü. O sıra Ebu Muhammed'in (Hasan Mahdum) -Allah ona rahmet etsin- Türkistanlı gençleri yurtdışında askeri ve şer'i açılardan eğittiğini duydu ve böylece mücahidlerin saflarına katılma arzusu daha da arttı.

Gencimiz Abdulvehhab ailesini ve akrabalarını geride bırakıp Peygamberinin (s.a.s.) yolunu tutup dini için kaçarak yola çıktı. Önce Pekin'e vardı. 1997 yılında Mancora'ya yöneldi. Mancora'da birkaç ay kalarak pasaport çıkarttırmaya çalıştı. Bilindiği üzere Türkistan halkı, Çin'de yaşayan tüm halkların aksine pasaport hakkından mahrumdur.

Şehidimiz Abdulvehhab yolculuğunda yalnız değildi. Aksine kendisiyle beraber komünistlerin zulmünden kaçan 17 muhacir daha vardı. Muhacirler sınırı nasıl geçecekleri hususunda istişare ettiler. Sonunda yürüyerek Rusya sınırını aşmaya karar verdiler. İçlerinden 5'i Allah'a tevekkül ederek eğitimli köpeklerin varlığına rağmen 7 Ekim 1997 tarihinde gece saat 9'da 3 metre yüksekliğindeki dikenli sınır tellerini aştı. Gencimiz Abdulvehhab da bu beş kişi arasında yer alıyordu. Ancak Allah kendilerini imtihan etmeyi irade etti ve Rusya topraklarında Rus askerleri tarafından yakalanarak hapse atıldılar. Hapiste dört aydan fazla kaldılar. Hapiste sınırı daha önce aşan üç kardeşleriyle karşılaştılar. Kafirlerin vahşetine bizzat tanık oldular. Zira karşılaştıkları 3 kardeş 21 gün sonra Çin'e teslim edildi.

Rus güvenlik yetkilileri beş kardeşi sorguya çekti. 8 Nisan 1998 tarihinde mahkemeye çıkarılan kardeşler, Rusya'ya sığınma taleplerinin kabul edilmesi üzerine serbest bırakıldı. Sonra Abdulvehhab ve yanındaki kardeşlerden ikisi 2000 yılında Kırgızistan'a kaçmayı başardı. Kaçarken sahte pasaport kullandılar. Oradan Pakistan'a, sonra da Afganistan'a yöneldiler.

Gencimiz Abdulvehhab, 3 sene süren hicret yolculuğu sırasında başına gelen belaları ve sıkıntıları unutarak cemaatin kışlasında askeri eğitim almaya başladı. Daima Türkistan'da Çinli komünistlere karşı cihad etmeyi düşünüyordu. Zira komünistler Allah'ın dinine ve Müslümanlara karşı apaçık savaş açmış, her türlü zulüm ve baskı yöntemini kullanarak kendilerini eziyordu.

Gencimiz askeri eğitimini bitirip adını cephelere katılacaklar arasına yazdırdı. Tüm mücahidlerin adeti olduğu gibi o da vasiyetini yazmaya koyuldu. Kardeşimiz eşine vasiyetinde şöyle yazdı: 'Kafirlerin topraklarını bırak ve hicret et. Eğer ben şehid olursam benimle hicret eden muhacir kardeşlerimden biriyle evlen.'

Abdulvehhab şehid edilmesinden iki gün önce rüyasında eşini boşayıp güzel bir kızla evlenmek istediğini gördü. Eşine rüyasında şöyle diyordu: 'Aramızda (güzel kızla) bir şey yoktu.' Bir yandan da evlenmeye hazırlanıyordu. Rüyasını kardeşlerine anlattığında belki şehid olacağı, evlenmek istediği güzel kızın da huri olabileceği yönünde yorumladılar.

Abdulvehhab'ın grubunun Allah düşmanlarına karşı yırtıcı bir aslan gibi saldırmasının ardından tekbir sesleri yükseldi. Aniden Abdulvehhab ve yanındaki kardeşlerden biri mayının üzerine bastı ve arkadaşı olay yerinde hayatını kaybetti. Abdulvehhab'ın ise patlama sonucu ayağı koptu. Kunduz Eyaleti hastanesine kaldırıldı ancak 2001 yılı Temmuz ayında; 30 yaşında hastanede ruhunu Rabbine teslim etti.

Gencimiz Abdulvehhab işte böyle, -kaçmadan; ileri atılarak ki daima buna gayret ederdi- şehidler kafilesine (öyle olduğuna inanıyoruz, Allah en doğrusunu bilir) katıldı.

Abdulvehhab'ın şehadetinden sonra bazı kardeşler kendisini rüyalarında gördü. İçlerinden biri rüyasını şöyle anlattı: Abdulvehhab ipekten bir çadırı göstererek 'bu benim için' dedi. Sonra başka bir çadıra işaret ederek 'bu da Kemal kardeş için' dedi. (Kemal kardeş, kendisiyle birlikte mayına basınca şehid olan kardeş). Cennetin nimetlerini anlatıyordu.'

Allahu Teala'dan kardeşimizin şehadetini kabul etmesini ve yerlerini, onların yolunda yürüyecek salih kimseler ve mücahid nesillerle doldurmasını niyaz ediyoruz. ■

Nureddin et-TÜRKÎ

Türkiye Halkına nasihatler

Türkistan İslam Partisi'ne Bağlı Türkiyeli Mücahid Nûreddin et-Türkî'den Türkiye Halkına Nasihatleri Türkistan Mücahidlerinin Resmi Yayın Organı İslam Avazı (İslam'ın Sesi) Stüdyosu Yayınladı.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hamd Bizleri karanlıktan aydınlığa ulaştıran, alemlerin Rabbi olan Allah'a, salât ve selam Mü'minlerin Önderi ve Mücahidlerin komutanı olan Rasulullah aleyhisselâtü ve'sselâm'a, ehl-i beytine, ashâb-ı kirâmına ve onun yolunda giden mü'minlerin üzerine olsun.

Değerli ve kıymetli Müslüman kardeşlerim! İnşaallah sizlere buradan birkaç nasihat de bulunmak istiyorum. Bugün İslam alemindeki insanlar ne kadar görmezlikten gelse de, malum İslam aleminin çekmiş olduğu sıkıntılar gözümüzün önündedir. Gerek gasp edilmiş topraklarımız olsun, gerek kirletilmiş namuslarımız olsun. Gerek akıtılmış kanlarımız olsun, gerekse de yıkılmış olan İslam hilafetimiz. Yine bunun yanında zillete düçar edilmiş bir çok esir kardeşimiz ve bacılarımız bulundukları küfür hapishanelerinden "bizleri kurtaracak olan kardeşlerimiz nerededir" diye bizlere seslenmektedir.

Yine aynı zamanda akidesi ve ahlakı ifsâd edilen her bir ümmet evladının kurtuluşu da boynumuzun borcudur. Bugün İslam toprakları gerek Yahudi, Haçlı ve Budist olan aslî kafirler, gerekse de mürted ve münafık olan yerli kafirler tarafından sömürülmektedir. Yine bu topraklar bu kafirler tarafından işgal edilmiştir. Her bir İslam ümmetinin evlatları yine bu kafirler tarafından dinlerinden uzaklaştırılmıştır.

Geçmişte Endülüs'ten Doğu Türkistan'a kadar, Çeçenistan'dan Güney Afrika'ya kadar olan geniş İslam topraklarında, İslam dini hüküm sürerken bugün bu topraklarda küfür kanunları hüküm sürmektedir. Bu küfrün başında Amerika, İsrail, Avrupa Birliği ve NATO devletleri gelmektedir. Bu küfrün liderleri bu topraklardaki hakimiyetlerini, kendilerini "Müslümanım" diye isimlendiren, ama gerçekte dinden çıkmış olan mürted ve münafıkların elleriyle gerçekleştirmektedir. Bu gerçekse gerek yalan yanlış haberler, gerek boş diziler gerekse de

yanlış sapıkça olan eğlence programları tarafından bizlere unutturulmuştur.

Elhamdulillâhi rabbi'l âlemîn, bugün İslam'ın izzetini geri çeviren, Allah'ın dinini yine hayata hakim kılan gerek Irak'da olsun, gerek Afganistan'da olsun, gerekse Pakistan'da olsun özellikle son bir buçuk ay önceye kadar Pakistan'ın Bano kentinde cezaevine yapılan operasyonda Müslüman kardeşlerimiz tarafından kurtarılan esir kardeşlerimizi ve bacılarımızı, cezaevlerinde esaretten kurtaran, yine bu dini yeryüzüne yayan ve dirilten Allah azze ve celle'ye hamd-u senalar olsun. Bugün kafirler bütün imkanlarıyla engellemeye kalkmış olsalar da, ellerinden gelen her şeyi yapmış olsalar da ölümü hayattan daha çok seven, âhireti dünyanın önüne geçiren, genci-yaşlısı, erkeği-kadını bu cihad safına katılmaktadırlar. Elhamdulillah bu şuurun farkına varan, muhakkak bu cihad safına akın akın gelmektedir. 15 yıldır bu şuur Elhamdulillah öncülerimiz tarafından yeryüzüne yayılmıştır. Bizlere ne kadar da unutturulmuş olsa, kafirler tarafından ne kadarda bizlere bu cihad bayrağının önüne bu cihad akımının önüne perde çekilse de Elhamdulillah Allah azze ve celle bizlere cihad şuurunu açıp bizleri bu konuda şuurlandırıp, cihad meydanlarına akın akın ulaşmaya ve bizleri bu cihad amelini gerçekten yeryüzüne yaymaya ve tekrardan bu bayrağı yeryüzünde dalgalandırmayı nasip eden ve kardeşlerimizle tekrar bir araya gelip bu dini yaymayı bize nasip eden Allah azze ve celle'ye hamd-u senalar olsun.

Hz Ali Rha. şöyle buyuruyor: "Cihad cennet kapılarından bir kapıdır, Kim Cihadı terk ederse Allah azze ve celle ona zillet elbisesi giydirir." Bugün bu cihad yeryüzünde bu kadar dalgalanmışken tekrar yeryüzüne hakim olmaya çalışıyorken, tekrardan mücahidler bu cihadı, bu dini, tevhidi yeryüzüne yaymış ve çaba gösteriyorken buradan cihadı unutmuş ve önemsemeyen kişilere Allah'ın şu ayetini hatırlatırım: *"Ey iman edenler! Size savaşa çıkın denildiği zaman neden yerlerinize çakılıp kalıyorsunuz. Dünya hayatını ahirete tercih mi ediyorsunuz. Fakat dünya hayatının faydası ahiret hayatının yanında pek azdır. Eğer siz savaşa çıkmazsanız Allah sizi elem verici bir azab ile cezalandırır. Ve yerinize başka bir kavim getirir. Siz savaşa çıkmamakla ona hiçbir zarar veremezsiniz. Allah her şeye kadirdir."*

Sevgili kardeşler, dünyanın geçici ve fani olan güzellikleri sizleri aldatmasın. Şeytan sizleri dünyanın güzellikleriyle kandırmasın. Ölüm her zaman bizim ensemizdedir. Bizleri ne zaman bulacağı, ne zaman bizlere ulaşacağı hiçbir şekilde bilinmemektedir. Kardeşlerim, vallahi bizler inşallah hayatımızı cihad beldelerinde değerlendirelim. Cihad meydanlarında değerlendirelim. Ölüm bize cihad meydanlarında gelsin, cihad beldelerinde gelsin. Ölüm bizlere cihad beldelerinin haricindeki beldelerde çok ağır gelecektir. İnanın ruhumuzu bile teslim ederken belki çok ağır bir şekilde teslim edeceğiz. O yüzden hayatımızın geri kalanını gelin cihad meydanlarında değerlendirelim. Kardeşlerim, inanın biz sizlere cihadın lezzetinin tadını anlatamayız. Düşünün önünüze çok süslü bir tabak içersinde süslü bir yemek getirildi, ama bizler bunu bilmiyoruz, sizler bunu bilmiyorsunuz. Tatlı mıdır, ekşi midir, tuzlu mudur ya da acı mıdır? Bunu ancak tadarak bilebiliriz. Bu cihad da aynı böyledir. Bizler ancak bu cihad lezzetini tadarak anlayabiliriz. Ancak buralara gelip bu cihad amelinde bulunarak ancak buralara gelerek biz bu lezzeti tadabiliriz.

Kardeşler, Allah azze ve celle bizlere bahsettiği gibi, Allah azze ve celle'nin kendisine en sevimli gelen imandan sonra cihad amelidir. Çünkü cihad ameliyle kafirler yeryüzünden defedilir. Bütün Müslüman kardeşlerimizin evlatları onların şerlerinden korunur. Arz onlardan temizlenir. Ellerindeki esir kardeşlerimiz ve bacılarımız cihad ameliyle onların ellerinden kurtulur. Başta dediğimiz gibi Bugün Pakistan'ın Bano kentinde bu cihad ameliyle kardeşlerimiz tarafından cezaevinden birçok esir kardeşlerimiz ve bacılarımız kurtarılmıştır. Bu sebeple Allah azze ve celle yolunda öldürülenlerin ecirlerini yükseltmiş, onların derecelerini arttırmış, ailelerinden eşlerinden dostlarından ayrıldıkları için onları teselli etmiştir. Allah azze ve celle şehidlere kimsenin hayal bile edemeyeceği büyük bir mükafat hazırlamıştır. Bunu bir çok yerde anlatmaktadır Allah azze ve celle. Yine Allah azze ve celle eşlerini terk ettikleri için şehidleri tertemiz olan hurilerle evlendirmektedir.

Kardeşlerim, inanın biz sizlere cihadın lezzetinin tadını anlatamayız. Düşünün önünüze çok süslü bir tabak içersinde süslü bir yemek getirildi, ama bizler bunu bilmiyoruz, sizler bunu bilmiyorsunuz. Tatlı mıdır, ekşi midir, tuzlu mudur ya da acı mıdır? Bunu ancak tadarak bilebiliriz. Bu cihad da aynı böyledir. Bizler ancak bu cihad lezzetini tadarak anlayabiliriz. Ancak buralara gelip bu cihad amelinde bulunarak ancak buralara gelerek biz bu lezzeti tadabiliriz.

Buhari'den gelen bir rivayette Rasulullah aleyhissalatuvesselâm şöyle buyurmaktadır: *"Cennette yüz derece vardır. Bu yüz dereceyi Allah azze ve celle yolunda cihad edenlere hazırlamıştır. Her iki derecenin arasındaki genişlik gök ile yer arasındaki genişlik gibidir."* Peygamber Efendimizin hadislerinde bizlere ulaştığı gibi: *"Allah yolunda öldürülmeyi, tekrar diriltilip tekrar öldürülmeyi, tekrar diriltilip tekrar öldürülmeyi"* çok temenni etmiştir.

Bugün bizim önderimiz bunu temenni etmişken bizler neden bunu temenni etmeyelim. Bugün aleyhissalatuvesselâm böyle bir temennide bulunmuşken bizler neden onun gibi böyle bir temennide bulunmayalım. Şunu iyi bilmeliyiz ki hicret etmek, cihad etmek bizim hiçbir şekilde ecelimizi değiştirmeyecektir. Allah Subhanehu ve Teâlâ bizim hakkımızda ne yazdıysa ancak o bize isabet edecektir. Eğer bizim ölümümüz bizlere bugün ulaşacaksa bu kaçınılmazdır. Muhakkak bu bizlere isabet edecektir. Eğer bu cihadı sürdürmemizde bize isabet edecekse yine aynı şekilde cihad sürdürülecektir. Biz bazı inancı bozuk olanların dediği gibi, beyni uyuşturulmuş, ailevi problemleri olan, toplumda yer edinememiş kimselerden değiliz. Burada şehadeti bekleyen hiç kimse de böyle bir hal yoktur.

Bizler Allah azze ve celle'nin canlarımız ve mallarımızı cennet karşılığında satmamızı teklif ettiği için buralara geldik. Bizler ölümden sonraki serinliğe ulaşabilmek için buralara geldik. Mahşer günü kafirler üzerlerine güneş yaklaştırılmış bir şekilde elli bin yıl bekletileceklerdir. Artık öyle bir hal alacak ki onları "Ya rabbi, bizi cehenneme at da kurtulalım" diyecekler. İşte biz böyle bir duruma düşmemek için buralara geldik. Biz Firdevs-i a'lâyı kazanmak için buraya geldik. Biz yüce Rahman'ın rızasını kazanmak için, O yüce arşın sahibinin rızasını kazanmak için buralara geldik. Bizler cenneti kazanabilmek için buralara geldik.

Yine buradan mallarını cihad yolunda infak eden kardeşlerimize dualarımız, inşallah infaklarının kabul edilmesidir. Kardeşlerim, sizlerin gönderdiği her bir infak burada beytul malımız tarafından taksim edilmektedir. Gönderdiğiniz infaklarla gerek burada askeri giderlerimiz, gerek ailelere harcanan giderlerimiz, gerek diğer kardeşlerimizin giderleri, gerekse de yetim olan evlatlarımız ve medresede bulunan hafızlık dersi için okuyan evlatlarımızın giderlerine harcanmaktadır.

Kardeşlerimiz, inşallah Allah azze ve celle'ye duamız bugün sizlerin mallarıyla cihad ettiği gibi inşallah yarında Allah azze ve celle sizlere canlarınız ve mallarınızla cihad etmeyi nasip eder. Şunu iyi biliniz ki kuruşu kuruşuna gönderdiğiniz her bir infak burada titizlikle ve önemle istifade edilmektedir. Bazı kardeşlerimiz infaklarını gönderirken sadece askeri harcamalar için göndermektedir. Kardeşlerim, lütfen sizler infaklarınızı gönderirken yalnızca askeri harcamalara değil, Sizler cihada gönderin burada gerekli mesullerimiz büyüklerimiz zaten bunların taksimini yapmaktadır. Bu cihad yalnızca askeriye ile yürümüyor. Yal-

nız askeri giderlerle olmuyor. Burada ailelerimizin giderlerine de harcanıyor, kardeşlerimizin cihadı sürdürebilmesi için onların da giderlerine harcanıyor. Sizden ricamız Allah için gönderdiğiniz infakları siz cihada gönderin. Sizin gönderdiğiniz infaklar burada muhakkak taksim edilecektir. Kardeşlerim, inşallah sizler Allah için infaklarınızı düzenli bir şekilde göndermeyi, inşallah ihlas üzerine infaklarınızı yapmayı ve güzel bir ihlasa sahip olmayı ve güzel bir niyete sahip olmayı muhafaza edin. Sizler niyetlerinizi ve ihlasınızı muhafaza edin.

Yine buradan Cihad için mallarını infak etmeyen kardeşlerimize nasihatimiz şudur. Kardeşlerimiz, sizler mallarınızı biriktirerek kendinize zulmetmeyiniz. Şeytana tabi olmayınız. Vallahi sizin biriktirdiğiniz her maldan ancak Allah'ın dilediği kadar istifade edebilirsiniz. Hiç yokken bu malı sizlere Allah azze ve celle nasip etti. Bunu düşünün sahip olduğunuz mal muhakkak bir yerden geldi. Bunun olmadığı anı düşünün, olmadığı anı bir hayal edin, bu mal yokken Allah azze ve celle bu malı size verdi. Bu malı size ikramda bulundu. Sizlerde bu malı infak etmeyerek Allah yolunda harcamayarak kendinize zulmetmeyin, şeytana tabi olmayın. Vallahi sizler ancak Allah'ın dilediği kadar istifade edeceksiniz.

Ayrıca Allah azze ve celle'nin bizlerin malına ihtiyacı yoktur. Eğer sizler Allah yolunda infak ederseniz bu sizin lehinize olur. Şayet Allah yolunda infak etmezseniz heva ve hevesinize uyup dünya malını harcarsanız bu da ancak kendi aleyhinize olur.

Kardeşlerim bunu iyi bilmeliyiz ki Allah azze ve celle Samed'dir. O bize değil bizler ona muhtacız. O ne dilerse biz ancak onu yapmak zorundayız. Hakkımızda ne dilediyse biz ancak onu yapmak zorundayız. Allah subhanehu ve Teala hakkımızda ne dilediyse biz ancak bu emre boyun eğmek zorundayız. Kardeşlerim, mallarınızı gerçekten Allah'ın dininin yücelmesi için harcayın. Boş dünyanın heva ve hevesine mallarınızı harcamayın.

Sevgili kardeşlerim, gelin bizde sahabeler gibi olalım. Bugün bakın konuştuğumuzda bir araya geldiğimizde sahabeler den bahsettiğimizde, tabiinden, tebei tabiinden bahsettiğimizde, selefimizden, öncülerimizden bahsettiğimizde kimilerimizin gözleri doluyor. Ama konuştuklarımızla amellerimiz onlarınki ile bir değil.

Bakın bugün Hz. Osman r.h.a. Tebük savaşında 900 deve getirip infak etmiş, yanında 200 at, 1000 adet altın, 200 külçe gümüş getirip infak etmiştir. Rasulullah aleyhisselatüvesselam Osman r.h.a için "Osman bugünden sonra ne yapsa ona zararı yoktur'' demiştir. Yine Hz Ebubekir r.h.a malının hepsini getirip vermiştir. Hz. Ömer r.h.a malının yarısını getirip vermiştir. Abdurrahman Bin Avf r.h.a 200 külçe gümüş getirip bırakmıştır. Her bir sahabe kendi imkanına göre getirip infak etmiştir. Kimileri birer avuç hurma getirip vermişlerdir.

Sevgili kardeşlerim, bizler sahabeleri, tabiini, tebe-i tabiini, selefimizi, öncülerimizi eğer lider edindiysek, öncü edindiysek gelin bizde onlar gibi amel edelim. Onlar gibi infak edelim. Bu gün baktığınızda kafirler Allah'ın nurunu söndürebilmek için Avrupa Birliği adı altında, NATO devletleri adı altında bir araya gelmiş milyarlarca dolar harcayıp, Allah'ın nurunu söndürebilmek için mücadele vermekteler. Şunu unutmamalıyız ki kafirler birbirlerinin yüzlerine ne kadar gülseler de kalpleri birbirlerine buğz etmektedir.

Kardeşlerim, gelin bizlerde kenetlenelim. Gelin bizlerde Allah yolunda tek bir saf olalım. Allah'ın düşmanlarını yok edebilmek için. Allah'ın düşmanlarına büyük bir darbe vurabilmek için gelin bizlerde bir araya gelip bir saf olup, canlarımızla ve mallarımızla Allah yolunda savaş edip Allah'ın dinini yüceltip, Allah'ın dinini yeryüzüne hakim kılalım.

Bugün gerçekten biz Müslümanlar birbirimize karşı merhametliyiz. Bizim kafirlerden farkımız var. Biz böyle olduğumuz sürece onlar hiçbir şekilde bizlere galip gelemeyecektir. Kardeşlerim, inşallah sizler bazı münafık yapılı hocaların söylediklerine kulak vermeyin. Onu önemsemeyin, onların söylediklerini önemsemeyin. Sizler ancak mücahid ve muvahhid olan alimlerin, Kur'an ve Sünnet'ten beslenen bu alimlerin sözlerine kulak veriniz. Şunu iyi bilmelisiniz ki bunlar sizi muhakkak doğru yola iletecektir.

Türkistan İslam Cemaati Mücahidlerinden
Nureddîn et-Türkî

Türkistan İslam Kardeşleri Derneği Başkanı YILMAZ ŞAHİN:

Komünist Çin Zulmüne Karşı Kıyama Kalkmış "TÜRKİSTAN İSLAM CEMAATİ" Doğu Türkistan Davasının TEK TEMSİLCİSİDİR!

Türkistan İslam Kardeşleri Derneği'ni kurdunuz, Allah azze ve celle hayırlı mübarek eylesin. Bildiğimiz kadarıyla Türkiye'de Türkistan'la ilgili ona yakın dernek var. Sizce yeni bir derneğe ihtiyaç var mıydı? Derneğinizin niçin kurulduğundan ve hedeflerinden bahseder misiniz?

Yılmaz Şahin: Teşekkür ederiz, Allah razı olsun. Evet, ona yakın dernek var. Hepsi de Türkistan'lı Uygurların kurmuş olduğu dernekler. Zulüm altındaki Uygurlar sıkıntılarını anlatabilmek için dernekler kurmuşlar. Toplantı yapıyorlar sadece, Türkiye'deki Uygurlar da toplantıya iştirak ediyor. Dışa açılamıyorlar, zulmü anlatanlar kendileri, dinleyenler de kendileri...

Yedi dernek bir araya gelip platform oluşturuyorlar, Urumçi olaylarının yıldönümünde Taksim'e dökülüyorlar. Sayıyorsunuz; 100 kişi ancak bir araya gelebilmiş. Yakından bakıyorsunuz; zaten o yüz kişinin 80'i dernek çalışanı, Uygurlar ve aileleri... 20 kişi araya karışmış Türkiye'lileri görüyorsunuz. Bizim ana hedefimiz ise Türkistan davasının bayraktarlığını sürdüren Türkistan İslam Partisi'ni kamuoyuna duyurmaktır. Parti derken, işgalci Çin parlementosuna girmeye çalışan, demokrasi veya diğer beşeri ideolojileri benimsemiş anlamında değil, cemaat veya topluluk anlamında parti.

Ancak biz Türkiye'deki Türkistan derneklerinin hiçbirinden Türkistan İslam Partisi'nden bahsettiklerini duymuyoruz. Doğu Türkistan'ı kim temsil ediyor?

Bizim asıl anlatmaya çalıştığımız nokta da bu! Doğu Türkistan'ı Müslümanlar temsil eder. Komünist Çin zulmüne karşı kıyama kalkmış ''Türkistan İslam Cemaati'' Doğu Türkistan davasının tek temsilcisidir. Müslüman onurludur, ferasetlidir ve zalimden intikam alıcıdır. Allah'a hamd olsun bu kardeşlerimizde bu üç özellik vardır. Müslümanların intikamını kafirlerden alıyorlar. Çin rahat uyumuyor. Türkistan mücahidleri Çin'in adeta kabusu oldu. Her an ölüm endişesi taşıyor Çin'li kafirler. Türkistan İslam Cemaati'nin nefesi enselerinde. Rabbim bu kardeşlerimize yardım etsin. Ayaklarını İslam üzere sabit kılsın inşallah. Rabbim bu kardeşlerimize başarı ve zafer versin. Bu kardeşlerimiz Doğu Türkistan'a Allahın dini İslam'ı getirmek için canlarını ve mallarını veriyorlar.

Demokrasi çığlıkları atıp Amerika'nın arkasına saklanmış, adeta Batı'nın maşası olmuş insanlar Doğu Türkistan'ı temsil edemezler. Onlar ancak arkalarında bulunan 20 Uygur'u temsil edebilirler ve zaten görevlerini de yapıyorlar.

Türkistan İslam Cemaati'nin mücadelede 30 yılı aşkın emeği var. Türkistan mücahidleri bu ümmetin çilekeş, fedakar savaşçılarıdır. Onlara destek olmak zorundayız.

Ant-i demokrat tek Doğu Türkistan Derneği olduğunuzu söylüyorsunuz. Niçin ant-i demokratsınız?

Ant-i demokratız, çünkü müslümanız. Dinimiz olan İslam bir insanın hem demokrat hem de Müslüman olamayacağını söyler. "Bir insan hem laik hem Müslüman olamaz, ya laik olacaksın ya Müslüman." Biz Allah'a hamd olsun Müslüman olmayı seçtik ve tağutu inkar ettik.

Rabbimiz bir ayetinde bununla ilgili şöyle der: *"Andolsun ki biz, "Allah'a kulluk edin ve Tâğut'tan sakının" diye (emretmeleri için) her ümmete bir peygamber gönderdik. Allah, onlardan bir kısmını doğru yola iletti. Onlardan bir kısmı da sapıklığı hak ettiler. Yeryüzünde gezin de görün, inkâr edenlerin sonu nasıl olmuştur!" **(Nahl 36)***

Polis Nezaretinde Namaz...

İşkenceler...

Canlı Canlı Kundaklar...

↘ Sokak Ortası İnfazlar...

↘ Durmayan Saldırılar...

↘ Çocuk Katliamları...

Bugün bakın Doğu Türkistan derneklerine, internette sosyal faaliyetler bölümlerinde göreceksiniz ki yaptıkları faaliyetlerin Türkistan'ın kurtuluşu ile yahut Türkistanlı mücahidlerin sorunlarıyla hiçbir alakaları yok. İçlerinden bazıları İslam düşmanı çarşaf yırtan CHP'den medet umar hale gelmişler, bir de plaket veriyorlar. "Sosyalist Enternasyonal" toplantısından medet umup toplantıda Doğu Türkistan davasını gündeme getirmek istiyorlar. Ne kadar acı. Oysaki Türkistanlı mücahidlerin adlarını bile ağızlarına almıyorlar. Halkına yabancılaş mı adamlar mı desek, sömürgeyi içselleştirmiş ezikler mi desek, ne desek bilemiyorum.

Sizce Doğu Türkistan davasında eksik olan, anlatılmamış bir yan var mı? Varsa bu boşluğu doldurabileceğinize inanıyor musunuz?

Doğu Türkistan davasında anlatılmış bir yan var mı diye sorsanız daha doğru olacaktı. Doğu Türkistan davasında asıl anlatılması gereken Uygurlu Mücahidler var. Komünist Çin'in zulmüne karşı kıyama kalkmış bir ordu var. Adı **"Türkistan İslam Cemaati"**. Çin'de kıyama kalkmış, Afganistan'da uygun bir ortamı bulmuş ve Veziristan'a yerleşmiş bir ordu bu. Bu ordu beni çok duygulandırıyor. **"Yetimler Ordusu..."** Bir insan Müslüman olduğunu iddia edip, zulüm altında kalmış kendi milletinin, Uygurların kurmuş olduğu bir orduyu nasıl görmezden gelebilir? Neyi anlatmaya geldin, Türkiye'ye demokrasiyi mi? Zaten Türkiye demokratik bir ülke !!!

"Amerikancı Uygurlar" söyleminiz internette dolaşıp duruyor. Kimdir bunlar?

Çin zulmünden kaçıp Amerika'ya kucak açmış bu bahsettiğim kesim. Denize düşen yılana sarılır misali. Komünist zulmünden kaçmış ama müslümanların dünyada başına bela olmuş, Allah'ın dinine savaş açmış Amerika'dan medet umuyor bu "Amerikancı Uygurlar".

Uygur Amerikan Derneği kurmuşlar birde, yüzleri kızarmadan. Amblemleri de elips bir dairenin bir yarısı Doğu Türkistan bayrağı diğer yarısı Amerikan Bayrağı. Web sitelerinde ışıklı yanıyor, adeta ilk dikkati oraya çekmek istiyorlar: "Demokratik Uygur". Bir avuç insan bunu yapıyor, Amerika'yı arkana alınca para desteğinde oluyor medya desteğinde. Ülke ülke gezip toplantı yapıyorlar, dostlar

alış-veriş de görsün misali. “Kanada’da, Amerika’da, Almanya’da toplandık” naraları atıyorlar. Toplantıya dernek kurucusu 20 kişi katılıyor; havaalanında büyük bir coşkuyla karşılandık çığlıkları atıyorlar. Fotoğraflar yalan söylemez ya, sayıyorsunuz 20 kişi... Emin olunki o 20 kişinin 15’i toplantı için oraya gitmiş olanların ta kendileridir. Diğer beş kişi ise oradaki büro çalışanı, ailesi ve onun iki arkadaşı.

Allah azze ve celle bir ayetinde bizlere şöyle der: *“Allah, inananların dostudur, onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. İnkâr edenlere gelince, onların dostları da tâğuttur, onları aydınlıktan alıp karanlığa götürür. İşte bunlar cehennemliklerdir. Onlar orada devamlı kalırlar.”* (2/257)

Türkiye’deki Doğu Türkistan’lı kardeşlerimize söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Doğu Türkistan’lı kardeşlerimize tavsiyelerimiz var. İlk önce Tağut’u iyi bilmelerini ve inkar etmelerini, Allah azze ve celle’nin Tağut ayetlerini iyi okumalarını ve anlamalarını istiyorum. Kendi iyilikleri için bunu onlardan rica ediyorum.

‘Birlikte rahmet, ayrılıkta azap vardır’ hadis-i şerifine binaen ayrılmamalarını, birleşmelerini, sırtlarını Amerika’ya dayamış bir avuç insana uymamalarını tavsiye ediyorum. Güçlü olmalarını, güçlerini ve imkanlarını birleştirmelerini diliyorum. Müslüman Doğu Türkistan davasını Dünya’da temsil eden kardeşlerin, **“Türkistan İslam Cemaati”**’nin “Allahu Ekber” nidalarını duymalarını istiyorum.

Ferasetli olmalarını, Müslümanların gücünü, imanın gücünü ve birleşince neler yapabileceklerini görmelerini istiyorum. Çin’li kafirlerin kalbine korku salan gücü görmelerini istiyorum. İşte doğru yolun kafirlerin kalbine salan o güç de olduğunu bilmelerini istiyorum.

“Türkistan İslam Cemaati”ne seslenmek istiyorum: Biz Türkiye’li müslümanlar sizleri Allah için çok seviyoruz. Bizleri habersiz bırakmayın. Sizlerin sesi, sizlerin çığlığı olmaya çalışacağız bu coğrafyada. Nice az toplulukları nice çok topluluklara galib kılmştır Allah azze ve celle. Buna iman ettik. Zafer inananlarındır. ■

Satırlarla Saldırılar...

Toplu Kurşuna Dizmeler...

Korumasız İnsanlar...

Mirac KARAASLAN

Doğu'nun Serhat Bölgesi DOĞU TÜRKİSTAN

Resulullah (sav)'in *"Müslümanların dertleriyle dertlenmeyen bizden değildir"* hadisindeki *"bizden değildir"* lafzıyla muhatap olmamanın yolu, ümmetin derdini ve mücadelesini sahiplenmekten geçer. En büyük dertlerin nerede olduğunu soracak olursanız adına "Uzak Doğu" denen Asya'nın doğu kısmı cevabı ağır basacaktır. *"Irak'tan, Kafkasya'dan, Filistin'den duyduklarımızdan daha büyük vahşet nerede olabilir?"* diye bir düşünce gelebilir aklınıza. En büyük katliamlar zaten duyulmayan yerde olur. Dünyanın sessiz kalmasından cesaret alan firavunlar, kat kat artırır kronik vahşetini. Sessizliğin gölgesinde öyle bir zulüm yaşanır ki,*"doğal"* bir ölüm *"anormal"* bir vak'a olarak algılanır Doğu Türkistan'da.

Doğu Türkistan 25 milyonluk nüfusu, 1,82 milyon km2 (Türkiye'nin iki katından fazla) alanı olan kadim bir İslam yurdudur. İslami davet, bu coğrafyaya ilk defa Hz. Muhammed (sav)'in tebliğ amacıyla gönderdiği sahabeyle başlamıştır.[1] Bölgenin İslami renge bürünmesi ise üç asır sonrasında gerçekleşti. KarahanlılarDevletinin hakanı Satuk Buğra Han'ın 932 yılında İslam'ı kabul etmesi üzerine halk da toplucaşirke sırtını dönüp İslam ile şereflendi ve bölge Daru'l İslam'ın doğudaki serhat bölgesi haline geldi. 18. Yüzyıla kadar devam eden bu huzur, 1760'larda başlayan Çin işgaliyle yerini ka-

osa bıraktı. Çin işgaline karşı çıkan İslami kıyamlar sonucunda, Yakup Bey'in liderliğinde zafer kazanıldı ve 1865 yılında İslami Kaşgar Hanlığı kuruldu. Osmanlı hilafetine bağlılığını bildiren bu devlet, ne yazık ki Çin saldırılarına 12 yıl dayanabildi ve yıkıldı. Ardından işgal ve katliam kaldığı yerden devam etmeye başladı.

Kâfirin işgalinin olduğu yerde mü'mine direnmek düşer. Doğu Türkistan Müslümanları da her fırsatta bir ahtapot gibi dört yanı sarmış Çin'e başkaldırdılar ve 1933 yılında Şarki Türkistan İslam Cumhuriyeti adıyla yeniden özgürlüklerini kazandılar. Fakat Çin ile Türkistan'ı paylaşma planı yapan Rusların kuzeyden saldırmasıyla İslam devletimiz ve birliğimiz yeniden kırıldı, işgal dönemine gene dönüldü.

2. Dünya Savaşından dolayı Çin'in güçsüz durumundan faydalanan Müslümanlar 1944 yılında ayaklanıp Şarki Türkistan İslam Cumhuriyetini yeniden kursalar da 5 yıl sonra Kızıl Devrim yapıp komünist rejimi kuran Mao'nun orduları karşısında ne yazık ki direnemediler ve günümüze kadar devam eden son işgal başladı. Doğu Türkistan halkı da o zamandan beri Çin işgaline karşı direnmektedir. Dünya kamuoyu Doğu Türkistan Müslümanlarının bu başkaldırı hareketlerinden hep habersiz kalmış ve Kızıl Çin de istediği gibi katliamlarını gerçekleştirmiştir.

Son işgalin diğerlerinden farkı renginin *"kızıl"* olmasıydı. Komünizm Mao'nun liderliğinde *"özgürlük, eşitlik, adalet"* vadediyor, Çin'in geri kalmışlığın en büyük nedenini afyon olarak nitelediği *"din"*de görüyordu. Komünizmin *"eşitlik ve adalet"* prensibini doya doya yaşayarak öğrendi Türkistanlı Müslümanlar!Hepsine *"eşit"* bir şekilde işkence yapıldı! Hepsine *"adaletli"* bir şekilde tecavüz edildi. Hepsi *"özgür"* bir iradeyle idam sehpasına yürüdü! Haksızlık yoktu yani. Biraz torpil vardı ama sadece âlimlere! Onlar zulmü kat ve kat fazlasıyla yaşadı, her biri darağaçlarında bayrak gibi dalgalandı.

Komünist Çin önce İslam dinini kökünden kazımaya çalışmakla işe başladı. İslami eğitim yasaklanıp tüm okullarda ateizm üzerine kurulu zorunlu eğitime geçildi. Ateist konferansçılar köy köy dolaştırılarak dinsizlik propagandası yapıldı. Müslüman hocaları yakın takip ve sistematik baskı her geçen yıl dozajını artırdı. Çünkü Kızıl Çin çok iyi biliyor ki sultasının karşısındaki en büyük tehdit halkın İslami şuura göre yetişmesidir. Allah'tan başkasına kul olmayı reddetmek üzerine kurulan bir din, Çinli firavunlara kıyamı elbette emredecektir.

Devreye sokulan bir diğer soykırım *"dil"*e yapılandı. Kültür emperyalizmi olarak adlandırılan bu asimilasyonda Müslümanların yüzyıllardır kullandıkları şehir ve belde isimleri Çince olarak değiştirildi. Bölgenin İslami kimliğini unutturmak amacıyla Doğu Türkistan'ın adı 'Xinjiang' -Sincan- (Çince *"yeni kazanılmış topraklar"*) olarak değiştirildi (Bu cümleleri yazarken nedense Türkiye geldi aklıma!). Halkı dilinden ve kültüründen koparmak, onları Çinlileştirmenin en kısa yolu olarak görüldü.

Doğu Türkistan'da yapılan zulümleri tek tek yazmaya kalksak bırakın bir makaleyi, ciltlerce kitap çıkar. Ön plana çıkanlara ibretlik bir örnek olarak Doğu Türkistan'daki camilerin kapısına camiye girmesi yasak olanların listesinin asılmış olmasını söyleyebiliriz. Camilere girmesi yasaklananların listesi şöyle: "Devlet işçi ve memurları ve emeklileri ve izine ayrılmış olanlar, partiye üye olmaya namzet öğrenciler, kent yöneticileri ve memurları, 18 yaşına girmemiş olanlar ve kadınlar."[2]

Bu yılın (2012) Ramazan ayının girmesiyle birlikte Komünist Çin, Doğu Türkistanlı Müslümanlar üzerindeki baskıyı daha da arttırdı. Okul Müdürleri, öğretmen, memur ve aile reislerine *"Ramazan'da İstikrarın Korunması ve Güvenlik Taahhütnamesi"* adlı bir belge imzalattırılarak yeni yasaklar konuldu. Buna göre devlet memurları, öğrenci ve gençlerin oruç tutmaları, dini etkinliklere katılmaları, camilere gitmeleri ve namaz kılmaları yasaklandı.[3]

Çin'in zalimliği bunlarla da bitmiyor. Yeni Akit Gazetesi bu yıl temmuz ayında insanın kanını donduran, *"bu kadar da olmaz artık"* dedirten bir belge yayınladı. Müslüman vatandaşlarına maddi yardımda bulunma karşılığında taahhütname imzalatan Çin hükümeti bu maddelere uyulmaması halinde yardım için verdiği parayı kesiyor. Skandal taahhütnamede şu maddeler bulunuyor:

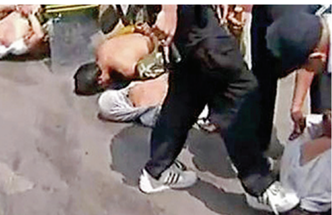
Bugün İslam tarihinin en hazin hikâyelerinden biri yaşanıyor Doğu Türkistan topraklarında. Bu zulüm, işkence ve katliamın bitmesi için bu topraklarda Kur'an'ın hâkim olduğu Şarki Türkistan İslam Devletini yeniden kurmak gerekiyor. Bunu gerçekleştirmenin tek yolu da öncekilerin yolu olan cihad ve kıyamdan geçmekte

1. Çin Komünist Parti yönetimini kesinlikle himaye edeceğim, koruyacağım.

2. Ailemde illegal dinî etkinliğin gerçekleşmemesi ve illegal CD (dinî videolar) gibi eşyaların olmaması için söz veriyorum.

3. Aile fertlerim içinde peçeli bayanlar olmayacak ve peçeli bayanları evime almayacağım.

4. Ortalıkta illegal dinî etkinlik ve peçeli bayanları görürsem hemen yetkili memura ihbar edeceğim.

Yukarda kabul ettiğim 4 çeşit yasaya karşı çıkarsam ya da uymazsam yoksullara yardım adı altında verilmekte olan yardım paramın kesilmesini kabul ediyorum.[4]

2001'de Çin'in bölgeye yönelik çıkarttığı ve *"Sincan Sınıfı"* adını verdiği özel bir programla ilkokula giden Müslüman çocukların,ailelerinin elinden zorla alınarak Çin'in iç bölgelerinde açılan yatılı okullara gönderilmesine başlandı.Bu sayede Müslüman Uygur çocukları asimileedilerek dinleri ve kültürleri ellerinden alınmış bir kuşağın yetişmesi amaçlanmakta. Bir başka barbarca uygulama da 2003 yılında Doğu Türkistan'daki bütün resmî okullarda Uygurca'nın yasaklanmasıyla başladı. Dahası o tarihe kadar eğitimini Uygurca olarak tamamlamış olan herkesin diplomaları elinden alınarak mühendisinden doktoruna, profesöründen öğretmenine bütün akademik insanlar bir gün içinde vasıfsız işçi konumuna düşürüldü.

1 Haziran 2006'dan itibaren yeni bir politika uygulamaya daha koyuldu:**"Evlenmemiş 16-25 yaş arası Uygur kızlarını Doğu Türkistan'dan alıp Çin'in iç taraflarına götürme"** kararı! Bu kararın alındığı ilk yıl 240 bin, 2007 yılında ise 1 milyon Uygur kızı ailesinin elinden zorla alınarak memleketinden binlerce kilometre uzakta oyuncak fabrikalarında ve tarlalarda işçi olarak çalıştırılmaya başlandı.[5] Ümmetin bu mazlum genç kızları bir yandan asimile olurken diğer taraftan taciz ve şiddetin sistematik ve planlı yapıldığı bir projenin altında kalakaldı.Dahası Müslüman kızlar putperest Çinli erkek işçilerle aynı yurtlarda kalmak zorundalar! Bu kadar zalimce uygulamaları ne nemrut düşünebilmişti, ne de firavun.

Şeytandan ilham alan Komünist Çin yönetimi bütün bunları 21. yüzyılın başında hem de 10 yıl içinde gerçekleştirdi. Bugün *"Çin malı"* eşyalarının ucuzluğu, halkını ucuz işçi/köle yapan Çin'in zalimliğinde yatmaktadır.

25 milyonluk Doğu Türkistan'a yapılan bir başka Çin oyunu da bölgeye yoğunca Çinliler yerleştirerek Müslüman nüfusu kendi öz vatanında azınlığa düşürmeye çalışmak oldu. Daha sonra gittikçe kalabalıklaşan bu "sivil" işgalciler, Çin polis teşkilatının bilerek göz yummasıyla bölgede Müslümanlar üzerine terör estirmeye başladı. Bu Çinli it sürüsünün yaptığı hırsızlık, gasp ve cinayetler yetmezmiş gibi, Müslüman genç kızların iffetine de musallat olmaya başladılar. 26 Haziranda Guangdong eyaletinin Shaoguan şehrinde bir oyuncak fabrikasında mecburi işçi olarak çalıştırılan Türk kızlara Çinlilerin sarkıntılık etmesi üzerine Han Çinlileri ile Doğu Türkistanlılar arasında çatışma çıktı. Bunun üzerine oyuncak fabrikasını basan binlerce Çinli, Doğu Türkistanlılara saldırarak on iki Uygur Müslümanı bıçaklayarak öldürdü.[6] Gelişen bu olaylar üzerineMüslüman halk kitlesel gösteriler yaparak sesini dünyaya duyurmaya çalıştı. 2009 yılının temmuz ayına damgasını vuran bu olaylarda bütün dünyanın gözlerinin önünde yüzlerce Müslüman gösterici Çin polisinin açtığı ateşle katledildi. Milliyetçi Çinliler de Çin polisinin göz yumması üzerine Müslümanları sokak ortasında sopa ve bıçaklarla katledip Müslümanların işyerlerini yağmaladı. Olayların durulmasından sonra Çin hükümeti faturayı yine Müslüman halka çıkardı. Sonuç; 5 bine yakın Doğu Türkistanlı tutuklandı, bunların birçoğu da idam edildi…

İnsanlığın zulüm tarihine yüksek bir derece ile geçecek Çin'in bir diğer barbarlığı, nükleer silah denemelerini Doğu Türkistan'ın Lop Nor bölgesinde yapması. 1961'den bu yana bu denemelerMüslüman halkın kansere yakalanıp ölmesine, sakat doğumların oranında büyük bir artış yaşanmasına, bölgenin doğasının tamamen tahrip olmasına ve zehirli atıkların sulara karışmasına neden oldu. Doğu Türkistan'da nükleer deneme kurbanı olanların sayısı resmi olarak belirlenememekle birlikte, yaklaşık 200 bin kişinin radyoaktif atık nedeniyle hayatını kaybettiği tahmin edilmektedir.

Tüm dünyanın sırtını döndüğü kadim Türkistan topraklarında Çin'in hiçbir bölgesinde yaşanmayan boyutlarda şiddet ve baskı uygulanıyor. İşkence, idam, çalışma kampları, dini baskı Doğu Türkistan'da uzun yıllardır günlük hayatın bir parçası olmuş gibi gözükmekte. Ama tüm bu karanlığı yırtan bir kıvılcım, geleceğe umudun rüzgârını götüren bir harekette yeşermekte Türkistan topraklarında:Doğu Türkistan İslami Hareketi. Yok edilmek üzere olan bir halkın tağutları köle olmayı reddeden gençlerinin kurduğu bu cihadi hareketKüresel Cihad Hareketi'nin bir parçası aynı zamanda. Bu duruş, Haçlı savaşı başlatan Amerika'yı da fazlasıyla korkutuyor. Bu nedenle olacak kiPakistan'ın Kuzey Veziristan bölgesindediasporada yaşayanDoğu Türkistan İslami Hareket lideri Abdulhak Türkistani 2010 yılında ABD'nin insansız uçakla düzenlediği saldırıda şehit edildi.[7]

Bugün İslam tarihinin en hazin hikâyelerinden biri yaşanıyor Doğu Türkistan topraklarında. Bu zulüm, işkence ve katliamın bitmesi için bu topraklarda Kur'an'ın hâkim olduğu Şarki Türkistan İslam Devletini yeniden kurmak gerekiyor. Bunu gerçekleştirmenin tek yolu da öncekilerin yolu olan cihad ve kıyamdan geçmekte. Doğu Türkistan yeniden Daru'l İslam haline gelmemiş olduğu sürece, yerin altı yerin üstünden daha hayırlı olacaktır. Bugün Kızıl Çin'e karşı yaptığı cihadla küçük bir kıvılcım gibi gözüken Doğu Türkistan İslami Hareketi, Allah'ın izniyle yarın bütün Çin'i yakan bir cehennem ateşine dönüşecektir. O gün geldiği zaman Türkistan'ın mücahid evlatları, tevhid güneşinin doğudan yeniden doğuşunu bütün dünyaya izlettirecektir inşallah… ■

1. http://www.ihsansureyyasirma.com/makaleler/gulistan/119-cinde-muslumanlik-tarihi.html
2. http://www.dunyabulteni.net/index.php?aType=haberArchive&ArticleID=82936
3. http://www.timeturk.com/tr/2012/08/02/zulmun-cografyasi-dogu-turkistan.html
4. http://www.haksozhaber.net/adim-adim-uygur-katliami-ve-ummetin-kayip-kizlari-15371h.htm
5. http://www.sutunhaber.com/103911_haber.html
6. http://www.dunyabulteni.net/index.php?aType=haberArchive&ArticleID=106806

Ebû Mus'ab es-SÛRÎ

Ferdi Cihad ve Küçük Hücreler Ekolü

Bu cihad ekolü oldukça eskiye dayanır. Bu tecrübenin ilki, büyük sahabe Ebu Basir'in seriyyesi olabilir. Onun kıssası meşhurdur. İslam tarihindeki ilk gerilla birliğini kurmuştur ve daha sonra değerli sahabe Ebu Cendel de ona katılmıştır. Bu yöntemin örneklerinden biriside Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) ömrünün son dönemlerinde, Yemen'de Esved El-Ansi'nin mürted olup yönetime geçmesi ve Müslümanları kırması üzerine, Resulullah'ın nitelemesiyle; 'mübarek bir evin ailesinden olan mübarek bir adam' bu işe karşı koymuştur. Kendi başına bir işe kalkışarak Esved El-Ansi'ye suikast düzenlemiş, dengeleri ters yüz etmiş ve Yemen'de İslam kök salmıştır. Cebrail, atılgan bir avuç erkeğin gerçekleştirdikleri bu zafer ile Resulullah'ı müjdelemiştir.

İslam tarihi boyunca ferdi çıkışlar her zaman var olmuştur. Haçlı savaşlarının olduğu, emirlerin bozulduğu ve ümmetin gevşediği zamanlarda; -daha sonra Eyyübi olacak olan Zengi devleti kurulmadan önce- direnişçi Mücahid gruplar bu durumlara karşı harekete geçmişler ve birbirinden kopuk olan birçok askeri birlik ve mecmualar cihad farizasını yerine getirmişlerdir. Muasır Arap tarihinde meşhur bir kıssa vardır. Bunda tek bir Mücahid güç dengelerini değiştirmiş ve büyük bir sömürge hamlesinin gidişatını engellemiştir. Mücahid Süleyman El-Halebî –soylu memleke-

tim- Halep'ten Kudüs'e harekete geçmiş ve oranın âlimlerinden birisinden, Napolyon Bonabart'ın yerine bıraktığı Fransız ordularının komutanı Kliber'i öldürme fetvası almıştır. Nihayetinde Ona ulaşmış ve Onu öldürmüştür. Fransız ordularının Mısır'dan çekilmelerinin sebeplerinden birisi de bu olmuştur. Bunun pahası ise yalnızca Süleyman El-Halebî ve Ona fetva veren şeyhinin Allah yolunda şehid olmaları olmuştur. İkisi de idam edilmişlerdir. Allah onlara rahmet etsin.

İkinci körfez savaşı (Çöl fırtınası) 1990'ından ve yenidünya düzeninin kurulmasından sonra bu ekol daha da canlanmıştır. O dönemden bu yana Arap ve İslam dünyasının farklı bölgelerinde onlarca ferdi operasyonlar gerçekleşmiştir ve bu güne kadarda gerçekleşmeye devam etmektedir. Seyyid Nasır, Amerika birleşik devletlerinde radikal Siyonist haham Mahir Kahana'yı öldürmüştür. Bu kişi, Filistin'de Müslümanlara karşı en sert duran Yahudilerdendi. Ayrıca Filistinlileri tamamıyla Filistin'den çıkarmak için bir proje hazırlamıştı. Ve bu kişinin öldürülmesi grubunun dağılmasına ve fikirlerinin silinmesine neden olmuştur. 1993'te Arap Afganlarından Remzi Yusuf (bu kimse Pakistanlı bir Beluşi'dir) bir grup mücahidle Newyork'taki Dünya ticaret merkezini yıkma girişiminde bulunmuşlardır. Ürdün'de sınır güvenliğinden olan bir asker, Müslümanların namazlarıyla istihza eden bir grup Yahudi kız öğrenciye ateş açmış ve bir kısmını öldürmüştür. Mısır'da kahraman asker Selman Hatır ferdi bir kararla, Mısır-İsrail sınırındaki Yahudilere ateş açmıştır. Ürdün-İsrail sınırında Mücahid gençler tarafından onlarca operasyonlar gerçekleşmiştir. Bunlardan bazıları, batı Ürdün nehri tarafındaki Yahudi devriyelerine saldırıda bulunmak için yanlarında yalnızca ekmek bıçağı taşıyordu! Rusya'nın Çeçenistan'a saldırılarda bulunduğu bir dönemde, Beyrut'ta bir Mücahid, bir binanın çatısına çıkar ve Rus konsolosluğuna birkaç R.P.G roketi atar. Körfez savaşı günlerinde Fas'lı bir ihtiyar, Fas'a gelen onlarca Fransız turisti yaralamıştır. Birleşik Arap emirliğinde bir İtalyalı ölü olarak bulunmuştur. Ürdün'ün başkenti Amman'da bir genç, ateş açma sonucu birçok yabancıyı yaralamıştır. Filistin'de yerli birçok ayaklanmacı, yerli ve sömürgeci askerlere karşı birçok ferdi operasyonlar gerçekleştirmişlerdir. Pakistan'da mücahidler birçok Amerikalı ve Yahudi öldürmüşlerdir. Mısır'da bir yerli vatandaş Hüsnü Mübarek'e bir mektup uzatırken bıçakla Onu yaralamış ve korumaları tarafından öldürülmüştür. Ürdün'de dört kişiden oluşan harika bir grup, Amman'daki Yahudilere suikast için teşkiller kurmuş ve bazılarını öldürmüşlerdir. Daha sonra çatışma sonucu bazıları şehid düşmüş, bazıları ise tutuklanmıştır...

Amerika'nın İslam ülkelerine saldırılarının artması, Siyonist projenin Filistin'de uygulamaya geçirilmesi, uydu yollarıyla haberlerin ve ulaşım yollarının yaygınlaşmasıyla kendiliğinden oluşan bu yöntem hakkında şu gözlemlerde bulunabiliriz:

1. **Askeri başarı:** Bunu, düşmanda meydana gelen korku ve tedirginliğin boyutu ve çıkarlarına olan etkisi ile özetleyebiliriz. Öyle ki 1994 yılında gerçekleşen birkaç operasyon, başlarında Bill Clinton olmak üzere otuz dört devlet başkanının terörle mücadele için Şarmuş-Şeyh'te bir araya gelmelerine neden olmuştur.

2. **Emnî başarı:** Aralarında hiçbir bağlantı olmadan tüm dünyayı kapsayacak bir biçimde farklı bölgelerde fertler ve küçük hücreler tarafından kendiliğinden gelişen bu operasyonlar, yerel ve uluslararası istihbarat birimlerini çıkmaza sokmuştur. Zira bu hücrelerden yakalananların, aralarında hiçbir ilişki olmayan diğerlerinin çalışma alanlarına hiçbir tesiri olmamaktadır. Umut edilen Evrensel İslami direnişe davet hücrelerinin yapılarının fikrini oluşturmada bu değerlendirmeden oldukça istifade ettim.

3. **Davette başarı:** Bu mesele davette büyük bir başarı sağlamıştır. Zira bunun ümmette cihad ve direniş ruhunun bilenmesinde büyük bir etkisi olmuştur. Takamise, Selman Hatır, Seyyid Nasır ve Remzi Yusuf gibi sıradan onurlu fertler ümmetin rumuzu haline getirmiştir. Halkları onların isimlerini haykırıyor, gönülleri onlarla rahatlıyor ve direniş için istekli olan genç nesil onları örnek alıyor...

4. **Siyasi açıdan:** Bu olaylar hakkında gözlemlenen; orada burada tepkisel ve duygusal infiallerle sınırlı kaldığı; saldırıların aşırılaşması ve sürecin uzamasına

Mısır'da bir yerli vatandaş Hüsnü Mübarek'e bir mektup uzatırken bıçakla Onu yaralamış ve korumaları tarafından öldürülmüştür. Ürdün'de dört kişiden oluşan harika bir grup, Amman'daki Yahudilere suikast için teşkiller kurmuş ve bazılarını öldürmüşlerdir. Daha sonra çatışma sonucu bazıları şehid düşmüş, bazıları ise tutuklanmıştır...

rağmen sayı bakımından bir olgu haline dönüşmediğidir. Bunun birçok nedenleri bulunmaktadır ki, inşallah amel ve hareket teorilerini sunarken buna değineceğiz.

5. **Eğitim bakımından:** Bu direnişçilerde ortak bir menhecin bulunmaması, bu yapıya bir eğitim boyutu kazandıramamıştır. İnşallah ileride göreceğimiz üzere, bu boşluğun telafi edilmesi mümkündür.

Böylece bu yöntemin, aynı şekilde nispeten bir başarı kaydettiği gözlemlenmektedir. Özelliklede düşmana olan etkisinde ve emniyet olarak onları aciz bırakması yönünde.

Geçen merhaledeki bu üç cihad ekolünü inceleme neticesinde son derece önemli olan şu esaslara varabiliriz:

1) Zikri geçen (Bölgesel-Gizli-Hiyerarşik) yapıdaki örgütlerin bu yöntemlerinin çalışma imkânlarının bittiği. Özelliklede 11 Eylül olaylarından ve Amerika saldırılarının başlamasından sonra, var olan örgütlerin ekserisi yıkılmış ve bu yöntemle başka örgütlerin kurulma şartları kısırlaştırılarak imkânsız hale getirilmiştir.

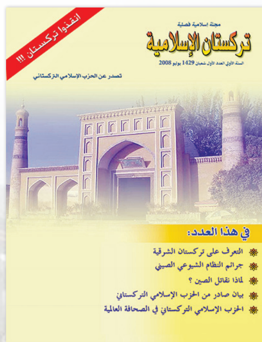
2) Çalışmalarımızı açık cephelere ve genel direniş yöntemiyle ferdi cihad üslubunda yoğunlaştırmalı ve bunu geliştirmeliyiz. Gelecek merhaleye uygun askeri ve hareket teorileri üretmeliyiz. Bu da, faydası sabit olan yöntemlerle gerçekleşebilir ki bunlar; açık cephelerde çalışma, ferdi cihad ve küçük hücreler şeklindeki gizli direniştir.

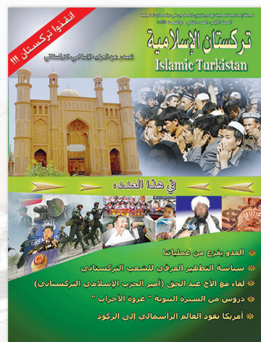
Ancak bu iki yöntemi tartışmadan önce önemli bir konuya dikkat çekmemiz gerekmektedir. Bu, global cihad düşüncesinin, tüm sahalara ekilmesinin zorunluluğudur. Aslında bizim akidemizden olan ümmetçilik inancımıza uygun hareket etmemiz için şartların oluşması ile bunu düşman zorunlu hale getirmiştir. Bu, akidenin açık konularındandır.

Ancak bizim Evrensel İslami direnişe davette cihad çalışmasındaki yeni yolumuz, evrensel çağrıdır. Yine sadedinde olduğumuz askeri teorimiz, evrensel harekete dayanmaktadır. Siyasi strateji ve dini akide olması bir yana bu, askeri hareketinde esasıdır. ■

Türkistan İslam Partisi Resmi Yayın Organı

Türkistan İslamiyye Dergisinin Kapakları

Es-SAHAB

Çeviren: **Eylem FIRINCI**

CIA'ya Yüzyılın Darbesini Vuran Adam'ın Son Röportajı

Humam Halil Ebû Mulal El Belavî:

"Biz başka bir şey planlamıştık ama daha büyük bir hediye aldık"

31 Aralık 2009 tarihinde Afganistan'ın Host kentindeki CIA merkezine saldırı düzenleyerek 8 üst düzey CIA ajanını öldüren Humam Halil Ebû Mulal El Belavî, Ebû Dücâne El-Horasânî adıyla biliniyordu. Bu takma isimle cihâdî sitelerde yazılar yazan El Belavî'nin Küresel Cihad Hareketi'nin yayın organı As-Sahab'a verdiği röportajın tamamını sizlere sunuyoruz. Aynı zamanda bu röportaj, Şehid El Belavî'nin şehadet eylemi öncesi yaptığı son konuşması.

Es-Sahab: *İnşallah yakında son derece hassas bir hedefe; Afganistan'daki Müslümanların ve kabilelerin öldürülmesi ve korkutulmasında kullanılan pilotsuz savaş uçaklarından sorumlu uzmanlar ile CIA'in Host eyaletindeki merkezine, büyük bir operasyon gerçekleştirecek olan kardeşimiz Dr. Ebû Dücâne El Horasânî ile bu görüşmeyi yapacağız. İlk olarak Dr. Ebû Dücâne El Horasânî'den bize kendisini tanıtmasını ve cihâdî geçmişinden bir nebze sunmasını istiyoruz.*

Ebû Dücâne: Esselamu aleykum ve rahmetullahi ve berakâtuh. Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd, peygamberlerin efendisi, Efendimiz Hz. Muhammed'e, ailesine ve ashabına salat ve selam olsun.

Ben Ürdün'den kardeşiniz, fakir kul, Ebû Dücâne El Horasânî. 32 yaşındayım, Ürdün'de doktor olarak çalışıyorum. Aslında cihada yolculuğum daha önce, Amerika'nın Irak'a saldırmasının ardından başlamıştı. Irak'ta cihada katılmayı çok

denedim; ancak Allah başka şekilde takdir buyurdu. Ebû Dücâne El Horasânî ismiyle forumlarda yazıyordum, aynı şekilde 'el-hesbah' web sitesinde -Allah'tan Malik El Eşcai ismiyle yeniden açılmasını diliyoruz-yöneticiydim. Özet olarak fakir kul böyle. Cihad toprağına gitmek için bu sene (2009) Mart ayında yola çıktım.

Es-Sahab: *Bize Ürdün'den cihad toprağına hicretinden ve bu hicretin sebeplerinden kısaca bahsedebilir misin kardeşim?*

RÜYA İLE GELEN ŞEHADET

Ebû Dücâne: Her şeyden önce, Gazze'de yaşanan acı olayları gördüğümde, -El Cezira kanalında seyrettiğim sahneyi hiç unutamıyorum; Gazze F-16 savaş uçaklarıyla bombalanırken Siyonist kızlar Gazze'ye bakıyor, teleskoplarla Müslümanların öldürülüşünü seyrediyordu. Sanki doğal bir olay veya bir tiyatro oyunu ya da ona benzer bir şey seyrediyor gibiydiler.- son makalemi (Kelimelerim ne zaman kanımdan içecek?) yazdım. Ve cihad fikri güçlenmeye başladı. Daha sonra Allah bana bir rüya görmemi takdir buyurdu; rüyamda Şeyh Ebu Mus'ab El Zerkavi'yi evimde gördüm. Ona 'Sen ölü değil misin?' diye sordum. O da şöyle cevap verdi: 'Ben öldürüldüm; ancak gördüğün gibi canlıyım.' Yüzü dolunay gibiydi. Meşguldü, sanki bir operasyona hazırlanıyordu. Ben onu güvenli bir yere götürmek, arabamla dışarı çıkarmak istiyordum. Onunla birlikte bombalanmayı da arzu ediyordum ki böylece birlikte ölebilirdik. Subhanallah, sanki güvenli yer Allah yolunda şehidlikti. Bir kardeşten rüya tabiri yapabilenlere sormasını istedim. Neticede bazıları 'Allah'ın izniyle, Allah yolunda savaşacaksın' derken, bazıları da 'istihbarat teşkilatı evine girecek' şeklinde yorumladı. Sanırım rüyam ve tefsiri şimdi gerçek oldu. Allah'ın izniyle Allah yolunda savaşacaktım ve istihbarat yetkilileri evime girecekti. Ki bu da, Ebu Mus'ab El Zerkavi ile Veziristan'da casus uçaklar tarafından öldürülen birçok kardeşimizin intikamının alınacağı bir istişhadi operasyona götürecekti.

Es-Sahab: *Şimdi Ürdün'den cihad toprağına hareket edişinin bazı detaylarından bahsedebilir miyiz? Ve Allah nasıl sana bu önemli operasyonu gerçekleştirme nimetini lütfetti?*

Ebû Dücâne: Evet. Aslında mesele, Ürdün istihbarat birimlerinin gece saat 23.30'da evime girmesiyle başladı. Geldiler ve evimin kapısını çaldılar. Eşim ürkmüş bir halde gelerek bana 'Dışarıda polis var' dedi. Subhanallah! Tutuklanma anının geldiğini anladım. İçeri girdiler ve bilgisayarıma el koydular. Evi aradılar ve beni tutukladılar. Tutuklama belgesinde, 'yasak maddeler bulundurma' yazıyordu ki bu yalandı. Her zaman yalan söylüyorlar. Bir Müslümanı tutuklamak için bunu ya da başka bir bahaneyi ileri sürüyorlar. İşte beni tutukladılar ve istihbarat bürosunun bulunduğu Wadi Es-Sir'e gönderdiler. Allah'a yemin ederim ki, endişelendiğim tek şey şuydu; forumlarda kardeşlerle irtibat halindeydim, dolayısıyla Müslüman kardeşlerimin -benim canım mücahidlerimin- benden önce yakalanmasından korktum. Bunun için kaygılanmıştım; ancak alemlerin rabbi Allah'a şükürler olsun ki böyle bir şey olmadı. Çünkü Allah onların gözlerini kör etti. Cihadi eylemle ilgili çok değerli bilgilere ulaşabilirlerdi; ancak Allah nasip etmedi. Beni tutuklayıp sorguya çekmelerinin ardından, özellikle ikinci gece, oturup Allah'a dua ettim. Hiçbir beşeri kuvvet kulun Rabbi'yle bağlantı kurmasına engel olamaz. Bunun için Allah'a beni kurtarması ve mücahidleri benden kaynaklanabilecek her tehlikeden koruması için dua ettim. Hiçbir Müslüman'ın kötülüğüne sebep olmamak için de Allah'a niyazda bulundum. **Allah'a şöyle dua ediyordum: "Vallahi, bir Müslüman'ın başının derde girmesine sebep olmaktansa, hücremde ölmeyi tercih ederim."** Alemlerin rabbi Allah'a şükürler olsun ki, Ebu Faysal ile birlikte terörle mücadele şubesinde çalışan, istihbarat subayı Ebu Zeyd ahmaktı. Allah Azze ve Celle, benden Veziristan ve Afganistan'daki mücahidlere karşı casusluk yapmam için istihbarat teşkilatıyla çalışmamı isteyen bu ahmağın vesilesiyle mekrini yaptı. Böylece bu adım, bu öneriyle başladı: Müslümanlar aleyhine ajanlık yapmak üzere Veziristan ve Afganistan'a gitmemi önerdiler. İnanamadığım ve garip olan şey şuydu: Allah yolunda cihad için seferber olmaya çalışıyor fakat başarısız oluyordum. Sonra da bu ahmak adam gelip, bana cihad alanlarına gitmemi teklif ediyordu. Bu bir rüyaydı! Alemlerin rabbi olan Allah'a şükürler olsun, gerçekleşti.

Sanıyorlar ki, bir adam kendisine para teklif edilirse inancından vazgeçebilir. Sanıyorlar ki bizler, onların yaptığı gibi, paraya ve şehvetlere tapıyoruz. Ne kadar garip! Kısa bir süre önce 'Kelimelerim ne zaman kanımdan içecek' başlıklı bir makale yazmış birine, şehadet ateşiyle yanan ve ümmeti cihada teşvik eden bir adama böyle şeyler teklif ediyorsun. Gerçekten de çok garip! Nasıl olur da olanca küstahlığınla gelip bu adama, 'Git mücahidleri gözetle' dersin. Böylesi bir aptallığı ancak Ürdün istihbaratında görebilirsiniz.

İSTİHBARAT TAKTİKLERİ

Es-Sahab: *Alçak istihbarat yetkililerinin seni harekete geçirtmek için kullandıkları yöntemlerden bahseder misin?*

Ebû Dücâne: Bir kardeşi tutukladıklarında, onu kendileriyle işbirliği yapmaya ikna etmeye çalışırlarken ona dünyayı ve her şeyi teklif ediyorlar. Bazen de zayıf ve saçma sapan deliller kullanıyorlar. 'Kral Abdullah ehli beyttendir' demeleri gibi. Ehli beytin bununla ne ilgisi var. Ebu Leheb de ehli beyttendi! Tamamen saçma şeyler. Bu mücrim benim beynimi yıkamaya çalışıyordu. Oysa aslında -alemlerin rabbi olan Allah'a şükürler olsun- kendi ölümünü hazırlıyordu.

Şunu ifade etmek istiyorum; emniyet güçleri ve Ürdün istihbaratının, aksak pelikan Amerika'nın ilahlarına karşı çok güçlü bir imanı var. Onların ilahlarına ve kendilerine gelen paraya inanıyorlar ve subhanallah kendi inancın bozuk olduğunda, başkalarının da aynı bozuk inanca sahip olduğunu sanıyorsun. Nitekim beni parayla kandırmaya çalıştılar ve hedef alınan adam, özellikle de Horasan topraklarındaki El Kaide örgütü liderleri -Allah onları korusun- karşılığında milyon dolarlara ulaşan meblağlar teklif ettiler. Yani bana milyonlar üzerine milyonlar teklif ediyorlardı ve bu, bunlar boş sözler değildi. Zira bütün bunlar Kral İkinci Abdullah'ın muvafakatiyle oluyordu. Buna dair delilim de var. Adam bu projeyle ilgili her şeyi kesinlikle biliyordu ve o yere küçük Abdullah'ın yani Kral İkinci Abdullah'ın izni olmadan birini göndermeleri mümkün değil. **Sanıyorlar ki, bir adam kendisine para teklif edilirse inancından vazgeçebilir. Sanıyorlar ki bizler, onların yaptığı gibi, paraya ve şehvetlere tapıyoruz. Ne kadar garip! Kısa bir süre önce 'Kelimelerim ne zaman kanımdan içecek' başlıklı bir makale yazmış birine, şehadet ateşiyle yanan ve ümmeti cihada teşvik eden bir adama böyle şeyler teklif ediyorsun. Gerçekten de çok garip! Nasıl olur da olanca küstahlığınla gelip bu adama, 'Git mücahidleri gözetle' dersin. Böylesi bir aptallığı ancak Ürdün istihbaratında görebilirsiniz.** Gerçek şu ki, ben beni parayla kandırmaya çalıştıklarını fark ettim. Zira Ebu Zeyd beni Amman'daki Safeway ve Carrefour'a götürüyor ve bana 200-300 di-

nar değerinde şeyler alıyordu. Ardından da faturaları şeflerine gönderiyordu bu ahlaksız adam. İşin ilginç tarafı, köpeği için yemek alıyor, onun faturasını da, o 'işbirlikçi (Ebû Dücâne)' için satın alınmış gibi göstererek şeflerine gönderiyordu. Yani gözlerimin önünde hem şefini hem de kurumunu soyuyordu. Dolayısıyla, senin gerçekten onun dinine inandığını! sanması çok normal. O, dininin hak olduğuna inanıyor. Onun dini şehvet ve para. Oysa, Allah (azze ve celle), cennet ve cehennem inancı olan, ahiret gününe ve insanların Alemlerin Rabbi için kıyama duracağı bir gün' olduğuna inanan bir insana avuç dolusu servet nasıl dinini ve kardeşlerini sattırabilir? Alemlerin Rabbine şükürler olsun ki, kalbinde zerre ağırlığınca iman bulunup da (La ilahe illallah Muhammedun Rasulullah) diyen ve aynı zamanda dinini satmayı kabul edecek bir Müslüman asla bulamayacaksınız.

Es-Sahab: *İşbirlikçi Ebu Zeyd'in seni etkilemeye ve seferber etmeye çalıştığı dönem süresince, dinden çıkmış Ürdün istihbaratının karıştığı bazı suçlardan haberdar olabildin mi?*

ABDULLAH AZZAM'I ÜRDÜN İSTİHBARATI MI ŞEHİD ETTİ?

Ebû Dücâne: Her şeyden önce bu adam, onunla çalışmam için, bariz bir şekilde, beni hazırlamaya çalışıyordu. Bununla beraber ben de -yalnızca Allah'ın fadlı sayesinde- onun psikolojisini çözebiliyor ve buna göre hareket ederek ona endirekt mesajlar gönderiyordum. Örneğin onun dinine yani paraya iman ettiğimi sansın diye, ona ölümden korktuğum için gitmekte tereddüt ettiğim izlenimini veriyordum ya da kalkıp ondan para istiyor ve bana vaat ettikleri ödül ve hediyeleri soruyordum. Onunla birlikte uzun zaman geçirdim. Lokantalarda oturuyor ve her birimiz 50 dinarlık yani 70 Amerikan doları değerinde öğünler yiyorduk. Bu adam zamanla, bana Ürdün istihbaratında olup bitenleri anlatmaya başladı. Ebu Zeyd, bana Irak lehçesiyle konuşan bir Ürdün istihbarat subayını nasıl Irak'a gönderdiğini ve bu subayı -kendisini insanları Irak'a gitmeye çağıran bir mücahid gibi göstermesi için- nasıl Müslümanların arasına soktuğunu ve daha sonra da Allah yolunda cihadın yapılacağı gece gelip Müslümanları tutukladıklarını anlattı. Bu adam bunu itiraf ediyor. Bu aptal, bana bunu itiraf etti ve şöyle dedi: "Gidip mücahidlerin herhangi bir liderini öldürürsen, Ürdün'de bir numaralı adam olursun, şefim Ali Burcak gibi." **Ebu Zeyd'in anlattığına göre, yirmi yıl önce Peşaver'de Şehid Şeyh Abdullah Azzam'ın (biz onu şehid sayıyoruz) öldürülmesinden sorumlu olan kişi Ürdün Terörle Mücadele Şubesi Müdürü Ali Burcak'mış. Olayın ardından yüksek rütbelere getirilmeye başlamış, ta ki terörle mücadele şube müdürlüğüne ulaşana kadar.** Ürdün istihbaratının yaptığı bu. Allah'ın izniyle şehid olan Şeyh Abdullah Azzam'ın (Biz onu şehid sayıyoruz, ancak hükmünü verecek olan Allah'tır. Biz Allah'tan önce kimseyi temize çıkaramayız.) ölümünden mesul olan da Ürdün istihbaratı. Bu istihbarat subayından edinebildiğim bilgilere göre, onun için timsah gözyaşları döken de onlar, onu öldüren ve civarına casusu yerleştiren de onlar. Aslında başka bilgilere de ulaştım. Ürdün istihbaratının Hizbullah'ın askeri sorumlusu İmad Muğniye'nin öldürülmesindeki rolü gibi. Bu adamı da yine casus koyma yolu ile öldüren Ürdün istihbaratıymış. Beni de Veziristan ve Afganistan'a göndermelerinde onları öncelikli olarak motive eden buydu. Ellerinde bir başarı sicili var. Mesela bu mücrim bana Ebu Mus'ab El Zerkavi'yi öldürenlerin kendileri olduğunu itiraf etti. Söylediğine göre, Amerikalılar'a Zerkavi'nin yeriyle ilgili çok hassas bilgiler veren Ürdün İstihbarat Teşkilatı imiş. Demek ki, Ürdün İstihbarat Teşkilatı'nı bu tür davranmaya teşvik eden bir başarı sicili varmış. Ancak Allah'ın izniyle bu operasyondan sonra asla bir daha ayaklarının üstünde duramayacaklar. Alemlerin rabbi olan Allah'ın izniyle onlara verilecek bu cevap öyle sert olacak ki asla unutamayacaklar. Allah'tan oklarımızı hedefe isabet ettirmesini diliyorum.

Es-Sahab: *Ürdün'den Pakistan'a nasıl gittin ve yolculuğunun masraflarını kim karşıladı?*

Ebû Dücâne: Doğrusu Ürdün istihbaratı -Allah'ın laneti onun üzerine olsun- bana büyük miktarda para verdi, biletimi ödedi ve Pakistan vizesi alabilmem için gerekli bazı evrakların sahtesini çıkarmamda bana yardım etti. Veziristan'a Peşaver havaalanı üzerinden geldim. Daha sonra istihbarat işim kanalıyla bana binlerce dolar gönderdi

Garip olansa, Ebu Zeyd'in casus uçaklardan sorumlu bütün CIA ekibini Gulam Han'a gelmesi için ikna edebilmiş olmasıydı! Subhanallah! Biz başka bir şey planlamıştık ama daha büyük bir hediye aldık. Allah maiyetiyle bize değerli bir av ihsan etti: Amerikalılar'ı hem de CIA'den Amerikalılar'ı! İşte o an, CIA ve Ürdün istihbaratına en iyi dersin şehadet kemeriyle verileceğinden emin oldum. Kafir Amerikan istihbarat uzmanları ile Ebu Zeyd ve beraberindeki herkesin satın aldığımız bu malzemelerle; bu orijinal C4 patlayıcı ile öldürülmesi...

-ki o dolarlar şu an mücahidlerin hizmetinde- ve Allah'ın izniyle onlara zarar ve yıkım olarak dönecek olan bu malzemelerin satın alınmasında kullanılıyor. Peşaver'e ulaştıktan sonra, mücahitlerle bağlantı kurdum ve güvenli bir şekilde Horasan Ülkesi'ne vardım. Allah'a şükür Ürdün istihbaratı her şeyi üstlendi..

Es-Sahab: *Mücahidlerin yanına ganimetinle selametle ulaştıktan sonra, seni mücahidleri gözetlemen için gönderen Ürdün istihbaratı ile ilişkini kesmeyi hiç düşündün mü?*

Ebû Dücâne: Gerçek şu ki, bu ilişkiyi kesmezdim; çünkü bu ilişki bizzat, Ürdün istihbaratına sunulan bir yem, kıymetli bir av haline gelmişti. Buradaki yani Horasan Ülkesi'ndeki mücahidler de bunun farkına vardı. Bu yüzden ilk işleri, bu operasyon için küçük bir şura oluşturmak oldu. Attıkları her adımın tek hedefi yalnızca Ürdün istihbaratı yetkililerini -onları tutuklamak, öldürmek ya da onlara kanla yazılmış (Mücahidler, Allah'ın izniyle, istihbaratın kullandığı taktiklerin aynılarını kullanmayı ihmal etmeyecek) mesajını iletmek için- o toprağa çekmekti. Bu asıl sebepti. Bu embesillerden, bize gelen zahmetsiz paradan başka -ki aynı para tağut Muhammed Bin Nayef'e suikast girişiminde bulunan Arap yarımadasındaki kardeşlerimize de ulaştı- bu ilişkiden umduğumuz değerli bir av vardı. Bu, inşallah mücahidler için, Allah'ın izniyle Ürdün ve Amerika gibi en güçlü devletlerin istihbarat teşkilatlarının taktiklerine benzer, hatta onlarınkinden daha üstün taktik ve metotlar kullanacakları yeni bir çığır olacaktı. Temel sebep buydu.

Es-Sahab: *İlişkiyi sürdürme ve bu ilişkiden istifade etme kararı aldıktan sonra, onları -gerçekten mücahidler aleyhine casusluk yapacağına dair- kandırmak için izlediğin taktikler nelerdi? Ve gerçek niyetin onlara suikast düzenlemekti, bu niyetini onlardan nasıl gizleyebildin?*

Ebû Dücâne: Her şeyden önce, bu Allah'ın (Azze ve Celle) maiyet ve korumasıdır. İnsanı koruyan Allah'ın refakati ve himayesidir. Allah'ın bize ihsan ettiği mevhibeyle biz onlara tuzak kuruyoruz. Allahu Teala şöyle buyuruyor: (Onlar tuzak kuruyorlar. Allah da tuzak kuruyordu. Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır.). Dolayısıyla Allah bizi kafirlerin tuzağından korudu. Ka-

firlerin tuzaklarına karşı Allah bize yeter. Asıl hikmet Allah'ın maiyetidir. Eminim ki mücahidler olarak, operasyonun başarısız olmasına sebep olabilecek bazı hatalar yaptık; ancak Allah muhafaza edenlerin en hayırlısıdır. Gerçekten de mücahidlerle müşavere ettikten sonra, ilk olarak, kendilerini terk ettiğimi sanmaları ve başlarının çaresine bakmaları için, 4 ay boyunca Ürdün istihbaratıyla olan bağımı kestim. Böylece onlara dönüp de koşulların zor olduğunu söylediğimde bana kolayca inanacaklardı. Allah'a şükürler olsun, tam da böyle oldu. 4 ay boyunca bağlantıyı kopardım ve görüntü sızdırdığıma ve mücahidlere ihanet ettiğime inanmaları için mücahidlerin bazı liderlerinin video görüntüleriyle onlara geri döndüm. Elhamdulillah, yem yerine ulaştı. Çok sevindiler. Gönderdiğim videolar gerçekten de mücahidlerin kamerasıyla, bu amaç için çekilmişti. Allah'a hamd olsun. Daha sonra, ağızlarının suyu daha da aksın diye faydasız ya da yanlış bilgiler veriyordum. Örneğin mücahidler bir yerde bir operasyon yapıyorsa, ben onları korumak için istihbarata başka bir yeri hedef gösteriyor ve bunun üzerine düşmanın zaten bildiğini düşündüğümüz bazı gerçek bilgileri ekliyordum. Bir süre sonra Ürdün İstihbarat Teşkilatı ve Allah'ın kendisini bu işte hizmetime verdiği aptal Ebu Zeyd, Ebû Dücâne El Horasani'nin kendileri için çalıştığına ikna oldu. Oysa ben aslında -Allah'ın (Azze ve Celle) yardımıyla- onları yok etmek için uğraşıyordum.

Es-Sahab: *Bize bu operasyonun nasıl tertiplendiğinden bahsetmen mümkün mü? Ve operasyonun hedefi kimdi? Ve bu büyük operasyonu hazırlarken çıkardığınız dersler nelerdi?*

Ebû Dücâne: Aslında ilk amaç, Ebu Zeyd'in Peşaver'de tutuklanması ya da öldürülmesiydi. Tarih belirlenmiş ve bu adamın tutuklanmasını ya da öldürülmesini hedefleyen operasyon planı hazırlanmıştı. Herhangi bir direniş göstermesi halinde öldürülecekti. Ancak güvenlik koşulları sebebiyle bu operasyonun bu vakitte gerçekleştirilmesinin çok tehlikeli olabileceğine kanaat getirdik. Nitekim Allah başka şekilde uygun gördü. Şu anda Ürdün istihbaratı nefes nefese, değil mi? Kendisine cihadın liderleri hakkında bilgi sağlayan birinin olduğunu düşünüyor. Derken Allah Gulam Han bölgesinde bir görüşme yapmak üzere Afganistan tarafından gelmelerini takdir buyurdu. **Garip olansa, Ebu Zeyd'in casus uçaklardan sorumlu bütün CIA ekibini Gulam Han'a gelmesi için ikna edebilmiş olmasıydı! Subhanallah! Biz başka bir şey planlamıştık ama daha büyük bir hediye aldık. Allah maiyetiyle bize değerli bir av ihsan etti: Amerikalılar'ı hem de CIA'den Amerikalılar'ı! İşte o an, CIA ve Ürdün istihbaratına en iyi dersin şehadet kemeriyle verileceğinden emin oldum. Kafir Amerikan istihbarat uzmanları ile Ebu Zeyd ve beraberindeki herkesin satın aldığımız bu malzemelerle; bu orijinal C4 patlayıcı ile öldürülmesi...** Bu şekilde planlanmamıştık. Hedef Ebu Zeyd'di. Ancak Ürdün ve Amerikan istihbaratlarının aptallıkları bunu değerli bir ava dönüştürdü. Bu Allah'ın bir nimeti ve Allah'ın tuzağı.(Şüphesiz onlar bir tuzak kurarlar. Ben de bir tuzak kurarım.) İşte bu da Allah'ın (Azze ve Celle) kurduğu düzen. Gökyüzünü sütunsuz durduran Allah'tır. Allah'ın izniyle böylesine anlatılamaz bir hedefi vurabilecek olmamızdan ötürü mutluyuz. İnşallah bu fakir kulla görüşmeye gelen, bu acımasız küçük grup tarafından bu bölgelerde öldürülen onlarca hatta yüzlerce müslümanın intikamını alacağız. Allah'ın izniyle onlar şehidlik için geleceğimi beklemiyor olacaklar.

Es-Sahab: *Bir kez daha mürted Ürdün İstihbarat Teşkilatı'na dönüyor ve senden nasıl çalıştıklarından ve teşkilattaki baş şahısların kimler olduğundan bahsetmeni istiyoruz.*

Ebû Dücâne: Ebu Zeyd'in, Ebu Faysal'ın, Ebu Heysem ve Ali Burcak'ın çalıştığı birim 'Doğrunun şövalyeleri birimi' olarak isimlendiriliyor. Halbuki onlar yalanın şövalyeleri. Bu birim Ürdün istihbaratı için harici operasyonlar yapıyor. Ofisleri, Ürdünlü İstihbarat Subayları binasının dördüncü katında yan yana. Dördüncü kata çıktığınızda sağ tarafta Ali Burcak'ın ofisini görürsünüz. Kendisiyle orada buluşmuştum. Sol tarafta köşede ise Ebu Zeyd'in ofisi yer alıyor. Onun biraz ötesinde de Ebu Heysem'in ofisi var. Bu şahıslar, bu cihad karşıtı projeden sorumlu birimi oluşturuyor. Kral İkinci Abdullah'ın da operasyonla ilgili tam bilgiye sahip olduğundan hiç şüphem yok. Hatta şimdi bu filmi görse, eminim içinden şöyle derdi: "Evet, Ebû Dücâne haklı". Zira bilgiler Kral İkinci Abdullah'a sıcağı sıca-

Verilecek bir mesaj daha var: Casus olduğunu düşündükleri bu adamın, daha sonra bir bombaya, patlayıcıya dönüşmesi düşmanın azimetini zayıflatıyor ve bu dinin evlatlarının bu dini asla ve asla pazarlık konusu etmediklerini, bundan sonra da etmeyeceklerini ve elhamdulillah bu dinin onların sahip olduğu her şeyden daha değerli olduğunu anlamasını sağlıyor.

ğına hemen ulaştırılıyordu ve ben bu zındıktan konumumu yükselteceğine ve beni servete boğacağına dair teminatlar alıyordum. Bu operasyondan bu adam yani Kral İkinci Abdullah sorumludur. Ya da operasyonla direk bağlantısı var. Çünkü Ali Burcak, Ürdün İstihbarat Müdürü Muhammed El Raqad'a düzenli olarak bilgi verirdi. Ürdün'deki en nüfuzlu ikinci adam olan Muhammed El Raqad'ın da kralla direk telefon bağlantısı var. Kral İkinci Abdullah'a bilgiler gönderirdi. Dolayısıyla bu tokat Allah'ın izniyle yalnızca Ürdün istihbaratına değil; bu küçük, hakir, Ürdün tağutu Abdullah'a da olacak. Allah'ın laneti onun üzerine olsun. Bu adam inşallah Amerika'nın önünde küçülecek ve alçalacak. Bana kendileri 'Seninle gurur duyuyoruz!' şeklinde mesajlar gönderiyorlardı. Neden gurur duyuyorsunuz ki? Mücahidler aleyhine casusluk yapacağımı sandığınız için mi? İnşallah, kıyamet günü; 'Bütün sırların yoklanacağı gün'de Allah'ın huzuruna çıkmadan önce, bu dünyada rezilliği ve utancı tadacaksınız.

Es-Sahab: *Amerikan ve Pakistan istihbaratlarındaki kafirlerin neden mücahidleri hedef almak istediğini anlayabiliriz; ancak Ürdün hükümetindeki işbirlikçileri, ülkelerinden çok uzak bir yerdeki mücahidleri hedef almaya iten ne olabilir?*

Ebû Dücâne: Her şeyden önce bu, kiralık köpeklerin işidir. Bir köpek alındığında sahibi onu her yerde kullanır. Ürdün istihbaratı da CIA ve Amerikan dış politikasının köpeğidir. Ali Burcak'ın -düşük rütbeli bir subay iken- Abdullah Azzam'a düzenlenen suikast eylemini gözetmekten kazancı ne olabilir? Ürdün istihbaratının Şii Hizbullah'ın askeri sorumlusu İmad Muğniye'nin öldürülmesinde çıkarı nedir? Bununla onun arasında ne alaka var? Bu yalnızca Amerika'nın çıkarıdır. Bunlar Amerika'nın köpekleridir. Her ne zaman kendilerine uydurma bilgiler versek, heyecanlanırlar ve hemen o bilgileri Amerikalılar'a uçururlardı. Ebu Zeyd mesajlarında -ki hepsi hala mevcut- bana (Amerikalılar'ın önünde başımızı kaldırdın!) diyor. Allahu ekber! Vallahul Azim, Ürdün istihbaratında çalışan herkes; aşçısından, şoförüne, bahçede çalışanından, oto yıkayanına kadar herkes Allah'ın dininden dönmüş. Bunlar öldürülmeye, Amerikalılar'dan daha müstehaktır. Bunlar satılmış köpeklerdir.

AMERİKA'YA GÖRE ÜRDÜN İSTİHBARAYI MOSSAD'DAN DAHA GÜVENİLİR

Es-Sahab: *Pakistan istihbaratının, yakınlarında gerçekleşen bu operasyonda herhangi bir rolü var mı?*

Ebû Dücâne: Amerikalılar'ın nazarında Ürdün istihbaratı güvenilir; ancak Pakistan istihbaratı güvenilir değil. Bu yüzden bu operasyonun Pakistan istihbaratının direk bilgisi dahilinde olmadığı kanısı bizde sabit. Çünkü Pakistan istihbaratı, Amerika'nın gözünde kendi toprağında cereyan eden bir işe dahi karışamayacak kadar hakir. Aynı şekilde Amerika -lehlerinde onca adilik ve hainlik yapmalarına rağmen- Pakistanlı işbirlikçilerine saygı duymuyor. Amerikalılar onları bu işte Ürdün istihbaratıyla çalışmak için atlattı. Zira ABD, Ürdün istihbaratını Pakistan istihbaratından, hatta Mossad'dan bile güvenilir görüyor. CIA'e göre en güvenilir istihbarat teşkilatı, Ürdün İstihbarat Teşkilatı. Ancak Allah'ın izniyle Ürdün istihbaratı bu patlayıcı maddeleri hedefe gönderecek. Ancak ve ancak Allah'ın fadlı ile beni evimden getiren, benim için cihad yolunu kolaylaştıran ve sonra da bana para gönderen Ürdün istihbaratıydı. Atacakları son bir adım kaldı. Allah'ın (Azze ve Celle) izniyle birkaç gün sonra beni helikopterle almaları için kendileriyle buluşmak üzere Gulam Han'a gideceğim. Aynı ekip Allah'ın izniyle beni bekliyor olacak. Allah'ın izniyle onları mahvedeceğim. Aslında koordinat belirleyici bazı cihazların bana verilmesi için ayarlanan bu görüşme, Allah'ın izniyle hem Amerikan hem de Ürdün istihbaratı adına kan, yıkım ve utanç olacak.

Es-Sahab: *Bu operasyon için neden herhangi başka bir savaş taktiği değil de istişhadi eylem tercih edildi?*

Ebû Dücâne: Şura meclisinde otururken, mücahid kardeşlerle, tarafımızda en az kayıpla en büyük katliamı nasıl gerçekleştirebileceğimizi tartışıyorduk. Böyle bir şeyin istişhadi operasyonla defalarca mümkün olduğu konusunda fikir birliğine vardık. Bu Allah'ın bana lütfettiği bir nimettir. Bana yedi kat semânın üstünden vücudumun, kemiklerimin ve dişlerimin, bu kafir Amerikalı ve Ürdünlü istihbarat yetkililerini öldürecek şarapnel parçalarına dönüşmesi için bir fırsat verilmişken, bu nimeti nasıl reddedebilirdim? Bu gerçekten Allah'ın bir ikramı ve hediyesiydi. Allah'tan (Azze ve Celle) bir hediyeydi. O halde bundan nasıl vazgeçebilirdim. Başka birinin bu işi yapmasının mümkün olduğunu farzetsek bile, buna nasıl izin verebilirdim. Vallahi Allah beni bu zahmetsiz nimetle rızıklandırdıktan sonra, başka birinin bu işi yapmasına, onları öldürmesine asla müsaade etmeyeceğim. **Verilecek bir mesaj daha var: Casus olduğunu düşündükleri bu adamın, daha sonra bir bombaya, patlayıcıya dönüşmesi düşmanın azimetini zayıflatıyor ve bu dinin evlatlarının bu dini asla ve asla pazarlık konusu etmediklerini, bundan sonra da etmeyeceklerini ve elhamdulillah bu dinin onların sahip olduğu her şeyden daha değerli olduğunu anlamasını sağlıyor.**

Es-Sahab: *Bu röportajın sonuna gelirken, özellikle Ürdün'deki mücahidlere göndermek istediğin bir mesaj var mı?*

Ebû Dücâne: Her şeyden önce Şeyh Ebu Muhammed El Makdisi'ye, Şeyh Ebu Muhammed El Tahavi'ye ve Ürdün'deki tüm mücahidlere selamlarımı gönderiyorum. Ve onlara sabretmelerini söylüyorum. Ürdün istihbaratını ve hapishanelerini gördük. İstihbarat subayının kardeşlerimizin duyulabilir bir sesle Kur'an okumalarına nasıl mani olduğunu gördük. Hatta Kur'an okumak bile yasak! Onlara 'Sabredin' diyorum. Aynı zamanda şunu söylüyorum: Ürdün'deki durumun çözümü için cihad topraklarına seferber olmaktan ve orada savaşarak savaş becerisi kazandıktan sonra tekrar Ürdün'e dönüp operasyonlara girişmekten başka yol yok. Sakın ola ki uyumayın! Sakın ola ki uyumayın! Ümitsizliğe kapılmayın. Ve bilin ki istihbarat subayı, Allah düşmanı Ebu Zeyd, sizlerle ve mücahidlerle dalga geçiyor ve şöyle diyordu: "Bu insanlar, -kendi dilimizde söylediğimiz gibi- Mansaf ehli. Mansaf yiyerek cihaddan bahsediyorlar ve hiçbir şey yapmıyorlar. İntikam sırası şimdi size geldi. Ebu Mus'ab El Zerkavi'nin intikamını alma zamanınız geldi. Kız kardeşimiz Sacide el Rişavi'nin intikamını alma zamanınız geldi. Onun Ürdün tağutlarının elinde esir olduğunu bildiğiniz halde, nasıl gözlerinizi kapatabiliyorsunuz? Ürdünlü bir istihbarat subayını kaçıramaz mısınız? Onu kapana kıstıramaz

لا إله إلا الله

mısınız? Kılıçla öldürün, yem atın, oyuna getirin... Onlara karşı kendi metotlarını kullanın. Karşı istihbarat kullanın. Onlardan her kimi biliyor, tanıyorsanız, şoför bile olsa kaçırın ve öldürün. Bu Allah katında ameliniz olsun. Bu, tağutların ellerinde ağlamanızdan daha hayırlıdır. Ürdün istihbaratı çalışanlarını öldürme konusunda kimseye danışmayın. Allah'ın (Azze ve Celle) izniyle bu sözlerin bütün sorumluluğunu üzerime alıyorum. Sakın kimseye danışmayın! Bu sözler ilim ehlinin sözleridir: (Ürdün istihbaratında çalışan herhangi birinin -aşçıları bile olsa- öldürülmesi konusunda kimseye danışmayın.) Bir şeyhe Ürdün istihbaratı çalışanlarının öldürülmesinin helal mi yoksa haram mı olduğunu sorduğumda, bana şöyle dedi: (Oğlum, tutuklandığından serbest kaldığın ana kadar geçen sürede gördüğün herkesi, bütün emniyet teşkilatı köpeklerini öldürebilirsin, bu helaldir.) Öldürün onları! Vallahil azim, kanları helaldir! Öldürün onları ve onların kanlarıyla Allah'a yaklaşın. Sakın ola ki mücahidleri yüzüstü bırakmayın! Sakın kardeşimiz Sacide El Rişavi'yi bırakıp gitmeyin.

Son olarak, ancak Allah'a niyazda bulunabilirim: Ey kitabı indiren, bulutları dağıtan, birlikleri bozguna uğratan Allah'ım! Amerikan ve Ürdün istihbaratlarını yenilgiye uğrat. Allah'ım onları hezimete uğrat ve sars. Onları öldürebilmemizi ve saflarında büyük kayıplar verdirmemizi nasip eyle ey alemlerin Rabbi! Allah'ım kanımızı ve şehadetimizi kabul eyle. Allah'ım bugün benden razı olman için kanımdan al. Ey alemlerin Rabbi! Beni bağışlaman için kanımdan al. Son duamız; alemlerin rabbi olan Allah'a şükürler olsun. ■

THE LONG WAR JOURNAL
A PROJECT OF THE FOUNDATION FOR DEFENSE OF DEMOCRACIES
HOME | ABOUT | CONTRIBUTORS | CONTACT | THREAT MATRIX | ARCHIVES | RSS

Turkish jihadists eulogize slain German al Qaeda leader

By BILL ROGGIO October 15, 2012

Türk Cihadçılar Öldürülen Alman El Kaide Liderini Övdü

WWW.LONGWARJOURNAL.ORG SİTESİNDEN BILL ROGGIO İMZALI YAZIDA DERGİMİZDE HAYATINA YER VERİLEN ALMAN MÜCAHİD EBÛ TALHA EL-ALMÂNÎ ELE ALINIRKEN, BATI'NIN DERGİMİZİ ÇOK YAKINDAN TAKİP ETTİĞİ BİR KEZ DAHA ANLAŞILDI. MAKALEYİ OLDUĞU GİBİ SİZLERE SUNUYORUZ.

Bir Türk cihadçı dergi 2010 yılında Afganistan'da bir Amerikan hava saldırısında öldürülen, hem El Kaide'nin dış operasyonlar bölümü kıdemli bir üyesi hem de Özbekistan İslam Hareketi'nin lideri olarak hizmet etmiş olan bir Alman'a methiyeler düzdü.

İslam Dünyası, Türk cihadçı dergi, Afgan-Pakistan sınırı boyunca faaliyet göstermiş olan Alman kökenli Bekkay Harrach ile ilgili dört ay kadar önce bir makale yayınladı. SITE İstihbarat Grubu'na göre 2 Eylül'de cihadçı bir forumda yayınlanmış olan makaleyi alan ve tercüme ederek yayınlayan dergi internette ve piyasada satılmaktadır.

Hâfız Ebû Talha el-Almânî olarak bilinen Harrach 19 Mayıs 2010 tarihinde Afganistan'ın Parwan vilayetindeki Bagram Havaalanına düzenlenen bir saldırıya liderlik ederken öldürüldü. Saldırı El Kaide, Özbekistan İslami Hareketi ve Taliban arasında ortak bir operasyondu. Saldırıya katılan 20 savaşçı güvenlik çemberinde bulunan Amerikalı askerler tarafından geri püskürtüldü. Saldırı Parwan vilayeti gibi Bagram Havaalanı çevresinin Taliban etkisinden yoksun olduğunu düşünen Afganistan'da ki NATO komutanlarını şok etti.

Ocak 2011'de, Özbekistan İslami Hareketi (ÖİH) Harrach'ın öldüğünü bildiren ve

saldırıya El Kaide, ÖİH ve Taliban'ın ortak katılımını doğrulayan bir açıklama yayınladı. [LWJ raporuna bakın, Kıdemli El Kaide lideri Alman Afganistan'da öldürüldü]

İslam Dünyası dergisinde Harrach'a methiye kendisini Audrick Krüger olarak tanımlayan bir cihadçı tarafından yazıldı.

Krüger'e göre, Harrach "ilk olarak Irak ve Filistin'e gitti ve oralarda cihad faaliyetleri yürüttü. Harrach vurulduktan sonra "tutuklandı" ve "Suriye hapishanelerinde bir kaç ay kaldı."

Krüger, Harrach'ın ne zaman "tutuklandığını" söylemedi ayrıca Suriyeli yetkililer tarafından hangi şartlar altında serbest bırakıldığını da açıklamadı. Krüger sadece "kardeşlerin Harrach'a Almanya'ya geri dönmesinde yardım ettiğini, Harrach'ın Almanya'da dul bir mücahide ya da öldürülen bir cihadçının eşi ile evlendiğini" söyledi.

Krüger'e göre Harrach "cihad savaş meydanlarını aklından çıkaramadı" ancak Alman istihbaratı tarafından takip edildiğinden cephelere gitmesi de zordu. Ancak Harrach bir şekilde Almanya'dan ayrıldı ve Pakistan'a gitti. Orada "Şeyh Mahmud Atıyyetullah'ın evine ailesi ile birlikte misafir oldu". "Şeyh" Mahmud Atıyyetullah'ın diğer adı Atıyye Abdurrahman'dır. El Kaide'nin eski kurmay başkanıdır ve 2011 Ağustos ayında Pakistan'da bir Amerikan uçak saldırısında öldürülmüştür.

Harrach "sürekli olarak bir şehid olmak istediğini söylerdi" ve sonunda Atıyye'nin onayıyla liderlik ettiği saldırı sırasında isteğine kavuştu.

Bekkay Harrach'ın Özgeçmişi

Harrach 1977 yılında Fas'ta doğdu ve ailesi 1981 de Almanya'ya taşındı. 1997'de Alman vatandaşı oldu. Onun West Bank'ta İsrailli askerlerle girdiği çatışmada yaralandığı bildirildi, 2004'de Irak'a gitti ve sonra da Almanya'ya döndü. Harrach Bonn'da Muhadshirin Camiinde part time çalışırken El Kaide gözcüsü Aleem Nasir tarafından keşfedildi ve kendisine terör şebekesinin eğitim kamplarına kapı açan bir tavsiye mektubu aldı.

Sonra Pakistan'a seyahat etti. Alman Federal Başsacılığı'na göre Harrach Mart 2007'den beri El Kaide'nin bir üyesi oldu. Harrach'ın Pakistan'ın kabile bölgelerindeki bir El Kaide kampında askeri eğitim aldığı biliniyor.

Üst düzey bir Amerikalı askeri istihbarat görevlisi Ekim 2009'da The Long War Journal'a El Kaide'nin dış operasyonlar şefi Ebu Ubeyde El Mısrî 2008'in başlarında ölünceye kadar, Harrach'ı dış operasyonlar bölümüne aldığını ve Batı'daki hedefleri vurmakla görevlendirdiğini ve Harrach'ın El Kaide saflarında hızla yükselerek dış operasyonlar meclisinin bir üyesi olduğunu anlattı.

Harrach ayrıca El Kaide'nin kıdemli bir propagandacısıydı. 2009 Eylül'ünde Harrach Alman seçimleri odaklı bir kaç propaganda videosu yayınladı. Videolardan birinde Harrach Alman şehirlerinde saldırılar düzenlemekle tehdit etti.

Ekim 2009'da ABD Harrach'ı "El Kaide adına faaliyet gösteren" özel olarak tespit edilmiş küresel teröristler listesine ekledi. O ayrıca 2009 yılında BM terörist izleme listesine eklendi.

Harrach'ın Ağustos 2010'da Pakistan Taliban'ın kontrolü altındaki kabilesel bölge Kuzey Veziristan'da düzenlenen dört Amerikan Predator saldırısından birinde öldürüldüğü söylendi ancak aslında O üç ay önce Bagram Hava Üssü saldırısında öldürüldü.

El Kaide ve ÖİH'deki rollerinin yanında Harrach Taliban'ın alt grubu olan sınırın her iki yakasında da faaliyet gösteren ve hem El Kaide hem de Pakistan'ın askeri ve istihbarat servisi ile yakın bağlantıları olan Hakkani Ağı'nın yakın bir sırdaşıydı. Aile ağının askeri komutanı ve El Kaide idare meclisinin bir üyesi olan Sirac Hakkani'nin doğrudan koruması altındaydı. Hakkani Ağı komutanlarının büyük saldırıların planlanmasında ve uygulanmasında Harrach'ın tavsiyelerini aradıkları söylenirdi.

Hakkani Ağı'ndan bir kaynak 2009 Ocak ayında Spiegel'e "bir şeyler yapmak istersek daima Almanın [Harrach] fikrine baş vururuz" demişti. ■

makale
İSLAM DÜNYASI

Dr. Ekrem el-HİCÂZÎ

Tercüme: **Zeliha Bayram**

Yuh Olsun Sana İSRAİL!!!

Kimi şanslıların dışında şu ifade ile en azından bir kere karşılaşmamış tek bir Arap veya müslüman yoktur: ''Eğer Arap yöneticiler ihanet etmemiş olsalardı, İsrail asla kurulamazdı.'' Bu ifade, İsrail ile yapılan barış antlaşmalarına, ekonomik ve politik ilişkilere binaen ya da tehditlere boyun eğme, İsrail'i memnun etme veya ona riayet etme meselesi ile ilgili insanlar tarafından ortaya atılan on yıllardır söylenen bir beyandır. Düşünülecek olursa bu, şu anda, şimdiye kadarki en olgunlaşmış haliyle zulmün (An-Nakba) 63. yıldönümü hareketliliğiyle, bir Filistin değil bir Arap meselesi olarak belirdi. Yani İsrail ile gizli ya da açık ilişki içinde bulunmak veya ona itaat etmek, onu memnum etmek ve Arap yetkililerinin kendilerine neye mal olursa olsun İsrail için ''Barış ve istikrar'' koşuluna ilişkin tetikte olmaları, tüm bunlar, artlarındaki gizlemelere, reddetmelere ve haklı çıkarmalara rağmen eğitimli eğitimsiz hiçbir kimsenin gözünde asla yanlış anlaşılmaya mal olmayacak işaretlerdir.

Bu ilişkiler veya işaretler, 20. yüzyılın ikinci yarısı şartlarına göre; batı tarafından ılımlı ya da doğu tarafından geri kalmış olarak sınıflandırılan Arap ülkeleri tarafından başlatıldı veya tolere edildi. Buna rağmen bu ülkeler, şimdiye kadar batının terörist ya da terörist hamisi olarak nitelendirdiği, doğu-

nun da modern olarak kabul ettiği ülkelerde olduğu gibi İsrail'in yardımını istemede yada barış ve istikrarındaki herhangi bir değişikliğin İsrail'in güvenliğine zarar getireceğini açıkça beyan etmede aciz kalmışlardır. Ki bunların sevinçleri başkaldırma ve başkaldıranlar, özgürlük ve milliyetçilik, düşmanla kader savaşı, direniş, sekülerizm, demokrasi, eşitlik, gelişme ve ilerleme bağlamında idi.. ve bu ve benzeri nakaratların sonuna kadar idi...

Her Arap milleti, İsrail'in güvenliğini sağlama konusunda eşittir. Ancak; Libya ve Suriye batıya, hiçbir şeyi umursamadan İsrail barışını güvende tutma konusunda sundukları özel hizmetleri hatırlatmada en önde gelen modeller oldular. İki ülke de bütün kartlarını yaktığını ve önlerinde gitmeye hazırlanmak veya kaçınılmaz kaderle yüzleşmek dışında hiçbirşey kalmadığını anladılar. Gücü elde tutmak için batıyı memnun edecek en değerli kartın ne olduğunu sunmak için bir an bile beklemediler. Barışçıl yollar, savaşlar, tutuklamalar, cinayetler, baskı ve tehditler, tecavüzler, yıkımlar, kuşatmalar, açlıklar, aşağılamalar ve defetmeler, yalanlar, karalamalar, saptırmalar... Tüm bunlar ilk günden yanan kartlar. Kalan kart ise düşüşe mahkum olan bir yetim karttı; İsrail'in güvenliği kartı!

Libya ayaklanmasından (17/02/2011) üç hafta sonra Muammer Kaddafi Türk televizyonuna (TRT) ilginç bir ifadede bulundu; ''Eğer El-Kaide Libya'yı almayı başarırsa daha sonra bütün bölge, İsrail dahi kaosa kapılacak.'' Şu gerçeğe de vurgu yaptı; ''Libyadaki istikrarın düşmesi Avrupa'ya ve Orta Doğu'ya yansıyacak ve aynı zamanda İsrail olarak anılana da.'' Ve ekledi; ''Libya merkezi sulardaki istikrarın güvenlik kemeridir.''

Baştan beri bölgedeki Amerika ve İsrail'in açgözlülüğüne karşı Suriye tarafından yönlendirildiğini reddettiği direniş cephesini hedefleyen yönetimdeki hükümetin deyimiyle ''yabancı işbirliği''nin cezası olarak ağır şekilde kanayan Suriye ayaklanması patlak vereli çok fazla olmadı. ''İşbirliği''; bu, Başkanın kuzeni olan ve Suriye'de en çok nefret edilen kişilik, Rami Maluf'un kendisine bile inanılmaz geliyordu. Halbuki bu bittabi, Libya'nın Kaddafi'si, İran, Hizbullah, ve kibirli, menfaatçi, cahil ve aldatıcı kişiler tarafından ilan edildi.

Kaddafi'nin dilinde El-Kaide... Suriye devletinin dilinde Selefiler ürkütücü bir alternatif ve İsrail'in ve Orta Asya'nın barışını tehdit edenler bunlar. Bölgedeki istikrarı tehdit edenler de bunlar, Batıyı ve Siyonist menfaatlerini, zalimlerin ve zorbaların menfaatlerini tehdit edenler de bunlar!!! Buna göre eğer Arap ülkelerinden herhangi birinin sonu, son demlerinde utanmazca İsrail'in yardımını ararken gelirse, o halde neden El-Kaide Arap ayaklanması için sevinçten uçmasın? Ve ümmeti El-Kaide'ye güvenmekten ne alıkoyabilir? Bu kendilerinin de bildiği üzere onlar yalan söylerken El-Kaide'nin doğruyu söylemesinden ileri geliyor. Bu demek oluyor ki; Batı ve yandaşlarının milyonlarca dolar harcadıkları iftira kampanyaları ve fitneler kayıp bir rüzgar gibi gitti.

''New York Times'' ile yapılan bir röportajda (9/5/2011), Maluf, yönetimdeki partinin olayları nasıl gördüğü hakkında bir demeç verdi ve konuşmayı kendi kişisel görüşü olarak değil, Suriye Enformasyon Bakanı nazarında yaptı. Suriye ve yandaşlarınca 35 yıl boyunca binek olarak kullanılan efsanenin özünü açıklayan örtüsüz ve sadece ''uygun cevabı'' beklemekten yorulmuş ve sonunda barış ve istikrarın boğazlandığı kan denizine düşmüş olan kağıt ağacı kullanılarak kapatılan bir görüş. Herneyse, şimdi Maluf'un ne dediğine bakalım; ''Eğer Suriye'de istikrar yoksa İsrail'de istikrar olması imkansızdır. Bundan sonra olacaklar ile ilgili garanti verecek bir kimse veya herhangi bir yol yoktur. Eğer, Allah göstermesin; bu hükümete birşey olursa, bize zarar vermeyin, başkanın üzerine fazla baskı kurmayın, Suriye'ye sonunda mutlu olmayacağı şeyler yapmaya zorlamayın. Şu anki hükümetin alternatifi olan Selefi liderliği Suriye'de savaşı amaçlıyor ve belki Suriye’nin dışında da. Bir alternatif, bunu kabul etmemeliyiz ve insanlar onlarla savaşmalı... Bunun ne demek olduğunu biliyor musunuz? Bu bir felaket ve bizlerin çok fazla sayıda savaşçıları var. Bu girişimden sonra yönetimdeki Suriye eliti daha fazla birleşti ve son söz Esed'e ait olmasına rağmen kararlar ortaklaşa alınıyor. Biz birlik olmadan devamlılığın olmayacağına inanıyoruz ve her birimiz birlik olmadan devam edemeyeceğimizi biliyor. Gemimizi bırakıp kaybetmemeliyiz, burada oturup bitene kadar bunu bir savaş olarak algılamalıyız ve onlar da şunu bilmemiler ki; acı çekerken yalnız değil, beraber acı çekeceğiz.”

Kaddafi’nin dilinde El-Kaide... Suriye devletinin dilinde Selefiler ürkütücü bir alternatif ve İsrail'in ve Orta Asya'nın barışını tehdit edenler bunlar. Bölgedeki istikrarı tehdit edenler de bunlar, Batıyı ve Siyonist menfaatlerini, zalimlerin ve zorbaların menfaatlerini tehdit edenler de bunlar!!! Buna göre eğer Arap ülkelerinden herhangi birinin sonu, son demlerinde utanmazca İsrail'in yardımını ararken gelirse, o halde neden El-Kaide Arap ayaklanması için sevinçten uçmasın? Ve ümmeti El-Kaide'ye güvenmekten ne alıkoyabilir? Bu kendilerinin de bildiği üzere onlar yalan söylerken El-Kaide'nin doğruyu söylemesinden ileri geliyor. Bu demek oluyor ki; Batı ve yandaşlarının milyonlarca dolar harcadıkları iftira kampanyaları ve fitneler kayıp bir rüzgar gibi gitti. Kayboluşunun misali tıpkı Arap devrimlerinde ya da Şeyh Usame'nin vefatındaki gibi El-Kaide yıldızının dağılma müjdesini vadeden bir analiz gibi.

El-Kaide'nin ve insanların dillerindeki hedeflerine karşıt olarak, Arap devletlerinin hedefleri ve meşrutiyetleri İsrail'e ve bölgeye ''barış ve istikrar'' sunmakla sınırlı! Eğer bu öngörü Radikal olarak sınıflandırılan devletin merkezinde bile olsa ve El-Kaide ve Selefiler ile probleminin gerçeğini yansıtıyorsa, o zaman bu muntazam dürüstlük için, direnişin gerçek kapatisesinden ve aynı ''stratejik denge'' fikri gibi onlarca yıl süren ihanet ve hainliğin inkarından veya başkaldırı, Arap millyetçiliği, halk ve yüce millet için hükümranlık davetçilerinin varsayımsal hedeflerinden başka bir açıklama var mıdır?

Arap devrimlerinin ayrıcalığı, tüm kartlarının kendileriyle birlikte düşmesine sebep olarak zalimlerde histeriye yol açma becerisinden ve onları mahrem yerlerini yahudi takkesinin haricinde kapatamayacak halde soymalarından ileri geliyor. Bu yüzden dayatılan korkuya prim vermeyecek olan Arap devrimleri, batıdaki Araplardan Mısır’a doğru Şam topraklarına kadar, özellikle de Suriyede, devrilirken kendi varlığına zarar gelmeyeceği tehditlerini savuran ve insanlara ateş açmayacağına dair yalan yeminler eden devletler tarafından ezilip öğütülüyorlar. Ümmete işkence eden ve kanını döken ve onu Allah'ın insanlar içinde yarattıklarının en kötüsüne ucuza satanlarla ulusal diyalog çağrılarına ya da esas itibarıyla gerçekleşmesi imkansız olan ateşkeslere hayır! Kanlı olayları ve neticedeki düşmanı bir olan devrimler, İsrail için aynen Suriye'de bulunduğu gibi, Libya'da bulunuyor, Yemen, Tunus ve tüm Arap ülkelerinde bulunuyor. Tarihin günlerden bir gün kaydettiği Roma'ya karşı bir kadının ünlü nidası ile ; "Yuh olsun sana Mu'tasım", bugünün liderlerinin en yüksek sesleriyle Yahudilerden yardım isterken yapacakları aşağılanmış nidanın; ''Yuh olsun sana İsrail!!'' aynı olması belkide komik bir farklılık. Fakat İsrail'i kendi labirentinden kim kurtaracak? ■

Ebû Ubeyde Yusuf el-ANNÂBÎ

Şam, Kılıçların Keskin Kenarı İle Kurtulacaktır

KUZEY AFRİKA'DAKİ EL-KAİDE HAREKETİ'NİN ÖNEMLİ İSİMLERİNDEN OLAN EBÛ UBEYDE YÛSUF EL-ANNÂBÎ'NİN SURİYE HAKKINDAKİ KONUŞMASINI FERİDUN DİNÇER TERCÜME ETTİ.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla,

Adaleti ile tagutların egemenliğini yıkan, kuvveti ile büyük güçlerin belini kıran ve zayıflara evlerini ve topraklarını geri veren Allah'a hamdolsun. Salat ve Selam, Peygamberimiz Muhammed aleyhisselam'ın, aile efradının ve ashabının üzerine olsun. Bundan sonra:

Allah Azze ve Celle şöyle buyuruyor: *"Hem size ne oluyor ki, Allah yolunda: "Ey Rabbimiz! bizleri bu halkı zâlim olan memleketten çıkar, tarafından bizi iyi idare edecek bir sahip ve bize katından bir kurtarıcı gönder" diye yalvarıp duran zayıf ve zavallı erkekler, kadınlar ve çocukların kurtarılması uğrunda savaşamıyorsunuz?"* **(Nisa, 75)**

Sevgili Müslüman kardeşlerim, Esselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakatuhu,

Şam diyarındakı şerefli direnişin üzerinden ölüm dolu bir yıldan fazla bir zaman geçti. Seri çocuk katili ve Golan tepelerinin satıcısı, bütün yöntemleri kullanarak silahsız ve savunmasız Müslüman halka karşı en korkunç cinayetleri gercekleştirdi, masum bedenleri parçaladı, onurlarını ciğnedi, karınlarını yardı, bedenlerini kesti, evlerini ve mescidlerini yıktı. Nusayri canileri halen bütün dünyanın gözü önünde kudurmuşçasına katliam yapmaktadır, acımadan ve hiç durmadan herşeyi yerle bir etmektedir.

Ama Allah'a hamdolsun, Şam beldesinin özgür insanı ve fatihlerin evlatları direnişin ilk gününden itibaren hiç tereddüt etmeden yüksek sesle şöyle haykırdılar: *"Zillet yerine ölümü tercih ediyoruz."* Meydan okumaya meydan okuma ile karşılık verdiler, zulme karşı meydan okudular ve iman edenlere saygısı olmayan acımasız bir düşmana karşı yapılan bu orantısız savaşta kahramanca savaştılar. Zalimlerin zulmünü ortadan kaldırmak için yalın bedenleri ve aç karınları ile Allah'tan başka bir koruyucuları olmadan, mazlumların duaları ve kalplerindeki imanın verdiği sebat ile yalnız başlarına direndiler.

Bütün dünyaya muazzam bir fedakarlık ve müthiş bir izzet örneği gösteren ey Şam beldesinin özgür halkı!

Allah Azze ve Celle sizi mükafatlandırsın. Kanınızla büyük bir destan yazdığınız için Allah Azze ve Celle sizi mükafatlandırsın. Yazdığınız bu destan şehid mücahid Mahmud Abdurrahim'in şu mısralarında anlattığı gibidir:

Ben ruhumu elimde taşıyıp

Ölüm vadilerine atacağım

Ya kardeşi hoşnut eden bir hayat

Şam beldesindeki sevgili kardeşlerim, O yüzden Allah şahittir ki sizler sözünüze sadık kaldınız. Sizin tek yardımcınız Allah'tır ve Allah yolunda cihaddan başka seçeneğiniz yoktur. Uğrunda kurbanlar verdiğiniz ve İslam ümmetinin desteklediği bu cihadınız, zalimlerin kalplerine korku salmakta, topraklarınızı özgürleştirmekte ve iffetlerinizi korumaktadır.

Ya da düşmanı öfkelendiren bir ölüm

Asil bir insanın ruhu şu iki amaçtan birini güder:

Ya ölmek, ya da rüyalarını gercekleştirmek...

Ey Suriye'deki özgür halkımız,

Göstermiş olduğunuz sebat ve cesaretinizden önce şerefli direniş devam ederken gerçekler gözlerimizin önüne serildi. Sloganlar ortadan kalktı ve acziyet terkedildi. Medeni dünyadan olduklarını iddia edenlerin ve mazlumları korumak istediklerini ileri sürenlerin yaprakları döküldü. Batılı devletler, İsrail'in ilk savunma hattı olan Suriye'nin düşmesini istemedikleri ve Şam ehlinin Firavun'dan kurtulmasını istemedikleri için sizin direnişiniz aleyhine gizlice çalışıyorlar. Çünkü biliyorlar ki, Şam ehli kurtulursa, İslam ümmeti Beytu'l Makdis'i kurtarma yolunda en önemli adımı atmış olacak.

Arab Birliği denen kuruluşa gelince, bu sadece Batı'nın bir piyonu ve aşağılanmış takipçisidir. Müslümanlar Arap Birliği'nin ihanetlerine artık alıştılar. Arap Birliği'nin Suriye direnişine vereceği en büyük destek, Nusayri zalimine katliama devam etmesi için daha fazla zaman tanımak ve Yemen'deki zalimin kaçışı gibi bir kaçış fırsatı sunmak olacaktır.

Arap dünyasının ve Batı'nın bütün haysiyetsiz ve iki yüzlü hükümetleri, Suriye devrimini zafere ulaşması için gerekli olan etkenlerden mahrum bırakmışlardır. Bu hükümetler, direnişçileri kolayca teslim olmaya ve yarım çözümleri kabul etmeye zorlamak için silahsızlandırmak istiyorlar. Fakat Allah Azze ve Celle şöyle buyurmaktadır:

"Onlar tuzak kurarken Allah da karşılığında tuzak kuruyordu. Allah tuzak kurucuların en hayırlısıdır." ***(Enfal, 30)***

Uzun bir süre önce *"Allah'tan başka kimsenin önünde eğilmeyeceğiz"* diye ilan eden Suriye'nin direnişçi halkını kimse renkli hileleriyle kandıramayacaktır. Övülen bâtıl için geri sayım başlamıştır. Hakk'ın hakimiyeti için gün sayımı başlamıştır. Cesur Suriye halkı silahlarını taşımaya, genci ve yaşlısı ile topluca ayaklanarak savaş meydanına

koşmaya, askeri birliklerini oluşturmaya ve ordularını harekete geçirmeye başlamıştır. Gençler artık kardeşlerini ve ırzlarını korumak ve *“Rabbimiz, yalnız Sen bizimlesin”* diyerek sesleri bütün Suriye’de duyulan mazlumların yardımına koşmak için cihad çağrısına icabet etmektedirler.

Şam beldesindeki sevgili kardeşlerim, O yüzden Allah şahittir ki sizler sözünüze sadık kaldınız. Sizin tek yardımcınız Allah’tır ve Allah yolunda cihaddan başka seçeneğiniz yoktur. Uğrunda kurbanlar verdiğiniz ve İslam ümmetinin desteklediği bu cihadınız, zalimlerin kalplerine korku salmakta, topraklarınızı özgürleştirmekte ve iffetlerinizi korumaktadır.

Allah Azze ve Celle şöyle buyuruyor:

“Kendilerine savaş açılan kimselere (kâfirlere karşı koymak için) izin verildi. Çünkü onlar zulme uğradılar. Şüphesiz Allah onları zafere ulaştırmaya kadirdir. Onlar "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden başka bir sebep olmaksızın haksız yere yurtlarından çıkarıldılar. Eğer Allah insanların bir kısmını bir kısmı ile defetmeseydi manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın adı çok anılan mescidler elbette yıkılırdı. Şüphesiz Allah kendi (dini) ne yardım edene yardım edecektir. Şüphesiz Allah çok güçlüdür, çok izzetlidir (her şeye galiptir). Onlar (o müminlerdir) ki, eğer kendilerini yeryüzünde iktidar mevkiine getirirsek namazı kılarlar, zekatı verirler, iyiliği emrederler ve fenalığı yasak ederler. Bütün işlerin sonu sırf Allah'a âittir.” **(Hac, 39-41)**

Sizin Suriye’de yüzleştiğiniz Firavun, Libya Firavunu kadar kana susamış ve gaddardır. Suriye Firavunu, Sünnilere kin duyan bir Rafizi olduğu için sizi gözünü kırpmadan yok etmeye daha da istekli ve hazırdır. Sizin için Libya’daki kardeşlerinizin izlediği yoldan başka bir çözüm yolu yoktur. Allah’tan bu zalime Libya’daki zalim kardeşinin akibeti gibi bir akibet vermesini diliyoruz.

Birisi size cihadı ve silahınızı bırakmayı önerirse bilin ki o sizi oyalamaktadır. Ve birisi size, şehidlerin kanının satıldığı ve çirkin yüzlü rejimin yüzünü düzeltmek için estetik ameliyatının yapıldığı Yemen’deki gibi bir çıkış yolu tavsiye ederse bilin ki o size tuzak kurmaktadır.

Allah yolunda cihaddan ve silahtan başka çözüm yolu yoktur. O yüzden Allah’ın bereketiyle ilerleyin ve Allah’ın size vereceği zaferden emin olun. Hedefiniz, bâtılı kaldırmak ve akkı tesis etmek suretiyle mübarek Şam beldesinin kurtarmak ve Suriye sınırları içerisine şeriatı hakim kılmak olsun.

Sevgili Suriyeli kardeşlerimiz,

İslami Mağrib’deki kardeşleriniz olarak kalplerimiz, dualarımız ve yardımlarımız sizinledir. Eğer kuşlar tarafından taşınabiliyor olsaydık sizin yanınıza gelmeyi ve Allah yolunda sizinle birlikte savaşmayı ne kadar çok arzuladığımızı sadece Allah biliyor. Eğer imkanımız olsaydı, silahlarımızı ve mallarımızı sizinle paylaşır, ihtiyacınız olan maddi desteği size verirdik. Müslüman müslümanın kardeşidir, ona zulmetmez ve onu düşmanına teslim etmez. Baas rejimini destekleyen Cezayir rejimi, sizinle bizim aramızdaki en büyük engeldir. Size yardımlarımızı ulaştırmamıza engel olmakla kalmıyorlar, bunun yanında size destek vermek amacıyla barışçıl gösteriler düzenleyen Müslüman gençleri tutukluyorlar. Aslında bütün bunlar zulümde Nusayri rejiminden geri kalmayan ve eli binlerce Müslümanın kanına bulanmış olan Cezayir rejimi için hiçte garipsenecek şeyler değil.

“Şüphesiz zâlimler, birbirlerinin dostlarıdır. Allah ise müttakilerin dostudur.” **(Casiye, 19)**

O yüzden sevgili Müslüman kardeşlerim, Suriye’deki Müslümanlara yardım edin. Cihad bölgelerine ve savaş meydanlarına yetişin. Allah’ım, sen yoksun bırakılmış Şam ehline yardım et.

Ey İslam ümmetin alimleri ve vaizleri, öne gecin, komutayı elinize alın ve cihadı yönetin. İnsanları cihada ve şehadete teşvik edin, Ümmeti yardımsız bırakmayın ve Allah’ın dinine yardımınızı ertelemeyin. Bilin ki insanların zalim yöneticilerden korktuğu devir kapanmıştır ve Allah’ın izniyle geri gelmeyecektir. Bu, sahip olduğunuz ilmin ve savaş peygamberinin varisi olmanın size yüklediği bir görevdir.

Cihadın merkezi olan Şam beldesindeki sevgili kardeşlerim,

Cihadınızdan vazgeçmeyin, gevşemeyin, üzülmeyin, eğer iman ediyorsanız mutlaka

Birisi size cihadı ve silahınızı bırakmayı önerirse bilin ki o sizi oyalamaktadır. Ve birisi size, şehidlerin kanının satıldığı ve çirkin yüzlü rejimin yüzünü düzeltmek için estetik ameliyatının yapıldığı Yemen'deki gibi bir çıkış yolu tavsiye ederse bilin ki o size tuzak kurmaktadır.

galib gelecek olan taraf sizlersiniz. Başarı ve zaferden emin olun. Başınızdaki zalim sarsıldı, köşeye sıkıştırıldı ve kalelerinin duvarları tek tek yıkılıyor. "Lâ ilâhe illallah" sancağı altında birleşin. Allah yolunda savaşın ve Allah'ın zaferinden emin olun. Katile ve kabadayılarına karşı sert olun. Şam'ı onların pisliklerinden temizlemek için Selahaddin Eyyubi gibi savaşın ve Şeriat'ı tesis edin. Sonra atlarınızı hazırlayın ve silahlarınızı gökyüzüne doğrultarak Beytu'l Makdis'e doğru yürüyün.

Unutmayın kardeşlerim, zafer sabırla gelir, cennet kılıçların gölgesi altındadır ve özgürlüğün ödenmesi gereken bir bedeli vardır. Şam beldesindeki bir mücahidin yazmış olduğu şu mısralar sizin ilham kaynağınız olsun:

Ölümümü gördüğüm halde ona doğru koşuyorum

Bu erkeklerin ölümüdür

Ve her kim şerefli bir ölüm istiyorsa

İşte o budur

Nefret ettiğim şeye karşı nasıl sabredebilirim

Bütün bu acılara nasıl tahammül edebilirim?

Korktuğum için mi?

Bu hayatın hiç bir değeri olmadığı halde!

Veya şerefli olduğum halde aşağılanmaktan

Kalbimi düşmanın yüzüne atacağım

Ve benim kalbim demir ve ateş gibidir!

Ülkemi kılıcımın keskin kenarı ile koruyacağım

Böylece milletim benim erkek olduğumu bilecek

Ey Allah'ım, Suriye'deki kardeşlerimizi Sana iman edenleri şereflendirdiğin ve düşmanlarını zelil kıldığın doğru yolda daim kıl. Ey Allah'ım, onlara güç ve kuvvet ver, yardımınla onları destekle, onların elleriyle zalimi katlet ve onlara yakın bir zafer bahş et!

Dualarımızın sonu, alemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun. ■

makale
İSLAM DÜNYASI

Abdullah SALİH

Tercüme: Zeliha Bayram

Batı'nın Paniği
Bizi Aceleciliğe Sevk Etmesin

Tek tek gidelim.

Biz birbirimizi anlayabilirsek Batı'nın bizi anlayıp anlamaması ikinci merhaledir. O halde olayları değerlendirirken hem soğukkanlı olmalı, hem anlaşılır olmalı hem de dik bir tavır sergilemeliyiz. Bundan da taviz vermemeliyiz ki duruşumuz zedelenmesin. O halde sakin bir kafa ile gelişmelere sırasıyla bir bakalım. İsrail'in Gazze'de gündemi değiştirip dünyaya kendisinden bahsettirip asıl gündemden sapmayalım. Bu son cümlem de kesinlikle Gazze'de yapılan İsrail zulmünü küçük gördüğümden değil. Ama müslümanlar açısından Suriye öyle büyük bir kırılma noktası ki, burayı teğet geçemeyiz.

1. Amerikan dış işleri bakanı Hillary Clinton Suriye muhalefeti ile ilgili bir açıklama yapar. Zagrep'teki açıklamada Clinton: Suriye Ulusal Konseyi'nin kapsayıcı olmadığını, içinde aşırılıkların bulunduğunu, Türkiye destekli Müslüman Kardeşlerin, el-Kaide ve benzeri cihadi grupların orada daha fazla etkin olduğunu ve bunları önleyemeyen liderliğin de kendileri açısından problemli olduğunu söyler.

2. Bu açıklamadan kısa bir süre sonra Katar'ın başkenti Doha'da yeni bir muhalefet oluşturulur, yeni muhalefetin başına da Şeyh Muaz el-Hatip seçilir. Bundan sonra bakın kimlerin yüzleri güler?

3. Yeni muhalefet ve liderinin belirlenmesinden sonra yüzleri gülenler, Amerika,

Daha önce söylemiştik yine söyleyelim. Batı'yı el-Kaide korkusu aldı. Yüreklerinde hissettikleri acaba el-Kaide korkusu mu yoksa yükselen İslam'ın ayak sesleri mi? Bakmayın onların el-Kaide geliyor diyerek bağırıp çağırdıklarına. Asıl korkularının İslam'ın gür sesi olduğudur.

Türkiye, S. Arabistan, Katar.. Ve Türkiye'deki bazı müslüman yazarlar.

4. Çok değil bir gün sonra müslüman yazarların bir kısmı -sanki Suriye'de müslümanlar açısından işler kötü gidiyormuş gibi- panikleyerek bu yeni lider hakkında olumlu kanaatleri paylaşırlar. Öyle ki bu liderin Şam'da müslümanlara yaptığı Kudüs'ü tekrar almak istediği konuşma dile getirilip zemin oluşturulur. Sanki yıllardır İsrail'i haritadan silmek isteyen İran'ı bilmiyormuşuz gibi. Samimiyetsiz hainler, İsrail'i değil ama Suriye'de müslümanları haritadan silmek için epey terk döküyorlar. Eğer Suriye'de direnen güçlerin ortak açıklaması olmasa bu ve buna benzer oyunlara inanmamız da istenmiş olabilir.

5. Yine bu müslüman yazardan öğrendiğimize göre Suriye halkı artık âlim, mütefekkir, mücadeleci bir lidere de sahip olmuş. Nasıl bir mücadeledir ki bu direnişçi alimimizin başa getirilmesinden Amerika da memnun kalmış?

6. Nasıl bir geniş ufka sahip ki bu lider, Beşar Esed sonrası Suriye'de yeni gelecek sistemden Amerika ve Türkiye'yi memnun kılmış.

7. Daha sonra da Küresel Haber adlı internet sitesinden öğrendiğimiz bir haberle bu yeni oluşan ulusal koalisyona reddiye niteliğinde bir açıklama gelmiş. Ne demişler peki ve kimdir bu gruplar?

"Suriye'nin en önemli şehirlerinden biri olan Halep'te Beşşar Esad güçlerine karşı savaşan direnişçiler ortak açıklama yaptı. Açıklamada başta Nusret Cephesi, Ahraru'ş Şam Tugayları, Livau't Tevhid, Ahrar Suriye, El Fecr El İslamiyye grupları olmak üzere tek tek tüm direnişçi grupların adları sayılarak şöyle dendi: ***'Ulusal koalisyon adı verilen komplo planını reddettiğimizi ilan ediyoruz. Bununla birlikte adil bir İslam devleti kurulması, gerek koalisyonlar gerek konseyler olsun bize hangi kesim tarafından olursa olsun dayatılan her türlü harici projenin reddedilmesi üzerinde ittifak sağlanmıştır. Başarı Allah'tandır."***

Daha önce söylemiştik yine söyleyelim. Batı'yı el-Kaide korkusu aldı. Yüreklerinde hissettikleri acaba el-Kaide korkusu mu

yoksa yükselen İslam'ın ayak sesleri mi? Bakmayın onların el-Kaide geliyor diyerek bağırıp çağırdıklarına. Asıl korkularının İslam'ın gür sesi olduğudur.

Batı'nın bizi anlamasından önce ilk önce bizim birbirimizi anlamamız lazım.

Ne istiyor müslümanlar?

Beşşar Esad zulmünün bitmesini mi?

Beşşar Esad gittikten sonra küresel sisteme entegre olmuş, İsrail'in güvenliğine halel getirmeyen, Amerika ve batının tekerine çomak sokmayan bir yönetim mi?

Uluslar arası sisteme yalakalık yaparcasına köprüyü geçene kadar ayıya dayı diyen bir takiyyeci söylem mi?

Yoksa net bir ifade mi? Korkmayın kardeşlerim, korkmayın ey müslüman yazarlarımız, korkmayın Beşar Esed sonrası korkuları olanlar.

Suriye'de direnen, mücadele eden, cihad eden müslümanlar değil sadece, Afganistan'daki mücahid de aynı şeyi istiyor, Irak'daki zenginlikleri talan edilen müslümanlar da aynı şeyi istiyor.

İslam'ın adalet ve koruyuculuğu değil mi?

Korkmayın kardeşlerim bunu bugün biz müslümanlar istiyoruz, dün de Hz. Peygamber istemişti.

İsrail'in güvenliğini birinci öncelik olarak tanıyan Amerika'nın memnun kalacağı bir sistem bizim istediğimiz olamaz.

Mısır'a gittiğinde oradakilere, laikliğin bizim bilmediğimiz faydaları (!) olduğunu anlata anlata bitiremeyen laik demokratik bir sistemin liderinin istediği de olamaz.

Avrupa Birliği diye bilinen ve övündükleri özgürlüklerin sınırlarının hayvanların özgürlüklerinin sınırlarını zorlayan bir özgürlük sistemi de bizim istediğimiz olmasa gerek.

Zalim'in yanında yer alarak ümmetin içinde asla bulunmaması gereken ve dışlanmayı hak eden şii islam cumhuriyeti! ve şiilerin istekleri de olmamalı.

Ümmetin vahdeti, birliği sözleri içerisine bu hain şiileri de zikreden basiretsiz müslümanların da istekleri değil ve asla olamaz da.

Karzai gibilerin yanında ve Kuzey İttifakı gibi çapulcularla beraber olup öldürülen, Amerika'nın üzüldüğü Rabbani olmayan Rabbanilerin şehittir diye cenaze namazını kılan ümmetten habersizlerin istekleri de değil herhalde.

İçimizdeki âlim bozuntulu İslamoğullarının ve okyanus ötesi hocaefendilerin arzuladığı da olmasa gerek.

Şu son iki senede Suriye'de otuzbinden fazla insanın göz göre göre kaybında, Çin, Rusya, İran ve onun oyuncağı olanların bir arada bulundukları paktlar da olamaz.

Olamazlar böylece uzayıp gider, siz de ben yazdıkça bir şeyler der durursunuz belki. Ama ey sevgili kardeşim! Sözüm bu yalaka, takiyyeci ve zalim yandaşı olanlara değil. Sözüm sanadır.

Aldanma ve aldanmaya müsait zemin oluşturma kalbinde.

Allah'a tevekkül et!

Rabbine sığın ve "fitne kaldırılıp din yalnız Allah'ın oluncaya kadar" zalimlerle, kafirlerle, fasıklarla çarpışanların yanında ol.

Ulusal komplo planını reddeden mücahitlerin yanında yer almaktansa izzeti onların yanında mı arayalım? Bu büyük bir gaflet ve bir basiretsizlik olmaz mı?

Kur'an'ı anayasanız yapın, felaha erersiniz diyen o yiğit mücahitten daha doğru sözlü birisini bulabiliyor musun bu yeni oluşturulan komplo planında.

Dün Peygamber'in eline güneşin ve ayın verilmesine karşı sergilediği tutumu, batının ve Amerika'nın verdikleri gibi değerlendirip, o yiğit mücahidlerin yanında yer alıp, onların oyunlarını bozmak için çok zeki olmaya gerek yok. Çünkü o mücahidin yanında olmaktır asıl akıllılık.

Sen de biliyorsun, müslümanlar da biliyor ki onların bir oyunları varsa Allah'ın da bir oyunu yok mu?

Batı'nın paniğinin bizleri de paniğe sevketmemesi ümidi ile. ■

Ahmed TURÂB

İslam Adına Kimler Konuşuyor?

Gallup Hakkında[1]

Amerikalı bir istatistik uzmanı olan George Gallup'un 1935 yılında kurduğu bir araştırma şirketi. Bu dev kuruluş adını kurucusu olan George Gallup'tan alıyor.

Gallup, 2.000 uzman kadrosuyla Web üzerinde ve dünya çapında 40'tan fazla ofiste faaliyetlerini sürdürmektedir. Dünyanın en güvenilir, en etkili kamuoyu şirketlerinden birisi olduğu söyleniyor.

Gallup, liderlerin en acil sorunlarını çözmeye yardımcı olmak için ileriye dönük düşünce araştırma, analiz ve tavsiyeler sunar. Küresel erişime sahip deneyimini 75 yıldır sürdürmektedir. Birçok lider, politikacı, yazar Gallup'un yaptığı araştırmaları göz önünde bulundurarak politik kararlar vermekte ve bu yönde çalışmalar yapmaktadırlar. Başta Amerika'lı polikacıların politik kararlarını belirlemede başvurdukları önemli bir kuruluştur.

Gallup Müslüman Araştırma Merkezi[2]

Gallup'un 40'tan fazla Müslüman ülkede on binlerce Müslüman'la konuşup yaptığı araştırmayı "who speaks for islam" "islam adına kimler konuşuyor" adında bir kitapta topladı. Bizde bu araştırmanın bazı detaylarını siz değerli okuyucularımızla paylaşıyoruz.

Müslümanlara Şu Sorular Soruldu

Soru: Şeriat hukuka kaynak olmalı mı?

Mısır

Şeriat yasaların tek kaynağı olmalı %66, Kaynaklardan biri olmalı %24, Kaynak olmamalı %1.

Pakistan

Şeriat yasaların tek kaynağı olmalı % 60, Kaynaklardan biri olmalı % 21, Kaynak olmamalı % 4.

Endonezya

Şeriat yasaların tek kaynağı olmalı %14, Kaynaklardan biri olmalı % 54, Kaynak olmamalı % 14.

İran

Şeriat yasaların tek kaynağı olmalı %13, Kaynaklardan biri olmalı %66, Kaynak olmamalı %14.

Türkiye

Şeriat yasaların tek kaynağı olmalı % 9, Kaynaklardan biri olmalı %23, Kaynak olmamalı % 57.

"Şeriate karşı çıkanların en fazla olduğu yer ise Türkiye. Bunun yanında her Müslüman ülke şeriata farklı bakıyor.

Müslümanlara sorarsanız onlar demokratik değerler ve İslam'ın prensipleri arasında bir çelişki olduğunu düşünmüyorlar."[3]

İslamcı Siyasi Fanatikler[4]

Soru: Fanatikler gerçekten işsiz ve gelecekten umudunu kesen insanlar mı?

"Onlar bizim tanımımıza göre 11 Eylül'e sempati duyanlar ve Amerikan karşıtı düşüncesi olanlar.

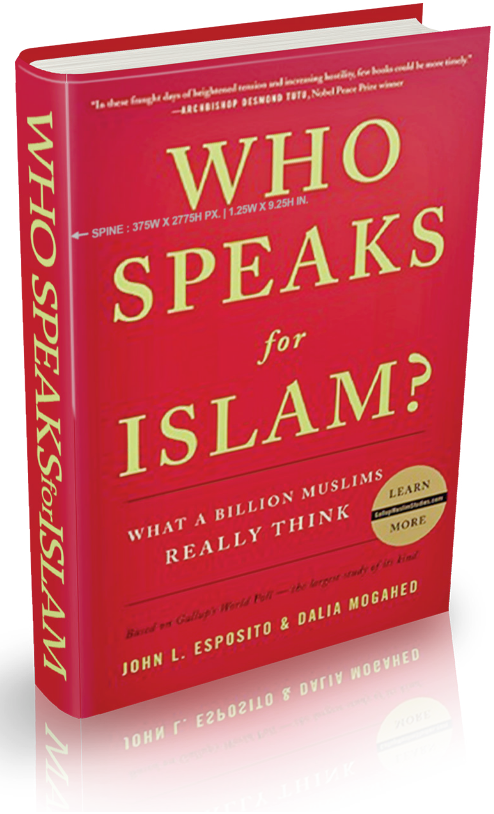
Onlar ne daha dindarlar, ne daha işsizler ne de daha yoksullar. Onlar nüfusun geneli kadar dindar ve sıradan(avam) insanlarla karşılaştırıldığında daha etkin ve eğitimliler.

Siyasi radikallerin diğer kesimlerden farklı olan yanları daha yüksek oranda tehdit edildikleri ve kontrol edildikleri anlayışına sahip olmalarıdır. Onları diğerlerinden ayıran şey ne yoksullukları nede dindarlıkları. Onları diğerlerinden ayıran şey sadece siyasi düşünceleridir."[5]

Müslümanların kendi değerlerinden bu kadar uzaklaşmalarının nedenleri arasında ABD ve batılı güçlerin payı büyük.

Bu devletler Müslümanları her fırsatta bir tehdit olarak öne sürmektedir. Birçok ülkede Müslümanlara yönelik baskılar bu devletlerin maşası konumundaki kuklalar aracılığı ile yapılmaktadır.

Şehid Abdullah azzam (rahmetullahi aleyh)'in ifadesiyle; vahşi bir kurt tarafından parçalanmak istenen bir kuzunun çırpınışı esnasında ayaklarını kurda vurması, terörizm olarak lanse edildi. Oysa şuan İslam topraklarında işlenen vahşetin bizatihi kendisi terörizmdir.

Siyasi Fanatiklere Sorulan Çarpıcı Sorular

Soru 1: Son Bir hafta İçinde Camiye gittiniz mi?

Ilımlılar evet %57, Fanatikler evet % 63.

Soru 2: Din Günlük Hayatınızda Önemli Bir yer tutuyor mu?

Ilımlılar evet %90, Fanatikler evet % 94.

Bu yanıtlar fanatikler ve ılımlılar arasında dindarlık açısından belirgin bir farkın olmadığını gösteriyor. Her iki kesimde dindarlığa oldukça önem veriyor.

Soru 3: Batı İslam'a Saygı Duyuyor mu?

Ilımlılar evet %16, Fanatikler evet %12.

Soru 4: Demokrasi Müslüman Toplumların İlerlemesini Sağlar mı?

Ilımlılar evet % 50, Fanatikler evet %35.

Fanatizmin Sebepleri

1. Batının siyasi tahakkümü.
2. Müslüman topraklarda sıcak çatışma çıkartması (işgal-fitne ve fesad).
3. Dine saygısızlık etmesi.

"Ve bunlara bağlı olarak fanatiklerin yaşadıkları toplumun bir parçası olamamaları.

Batı özgürlüğü kendi için vazgeçilmez bir hak olarak görürken, Müslümanların özgürlüğü hak etmediğine inanıyor.

Biz batıda özgürlüğün bize tanrı vergisi olduğunu düşünüyoruz. Ama siyasi özgürlük Müslümanların hakları değilmiş gibi davranıyoruz.

Bir diğer husus, Filistin, Irak ve Afganistan'ın işgal edilmesi, Müslümanlara yönelik şiddet, fanatik İslam'ın yayılmasının baş etkenleri arasında görülmektedir.

Bunun neticesinde fanatizm Müslümanlar arasında her geçen gün büyümektedir."[6]

Anket Sonuçlarının Gösterdikleri

Müslümanlar hakkında yapılan bu kapsamlı anketin sonuçları oldukça çarpıcı.

Önemli ipuçları vermektedir. En azından ümmetin içinde bulunduğu ahvali ortaya koymaktadır. Müslümanların demokrasi, din, şeriat algısının hala istenilen kıvamda olmadığı açık.

Müslümanların genelinin inançları hakkında doğru bir algıya sahip olmadıkları ortada.

Müslümanların kendi değerlerinden bu kadar uzaklaşmalarının nedenleri arasında ABD ve batılı güçlerin payı büyük.

Bu devletler Müslümanları her fırsatta bir tehdit olarak öne sürmektedir. Birçok ül-

kede Müslümanlara yönelik baskılar bu devletlerin maşası konumundaki kuklalar aracılığı ile yapılmaktadır.

Bu baskılar karşısında adeta nefes alamaz hale gelen Müslümanlar çareyi ya batıya sığınmada ya kendi değerlerinden uzaklaşmada yâda sessiz kalmada görmekteler.

Ayrıca sisteme entegre olan âlimler, hocalar, yazarlar dünya hayatının geçici menfaatine aldanarak ümmeti bu sefalete sürüklemekteler.

Durum değişmeye başlıyor

Müslümanlar yeniden bir şahlanışın batılı zalimlerin eliyle değil rabbani âlimlerin rehberliği ile olacağını anlamaya başladı. "Arap baharı" olarak nitelendirilen ayaklanmalarda Müslümanlar ön saflarda yerini aldı. Korku duvarları bir bir yıkıldı. Bunun yanında İslam coğrafyalarının büyük bir kısmında batı haçlı zihniyetine karşı yürütülen cihad hareketi, batının dayattığı demokrasiyi kabul etmedi.

Örneğin Taliban hareketi, batı kaynaklı bütün düşünceleri reddetti. Nijerya'da faal olan "Buku haram" yani "Batı haram" cemaati, batı menşeli hayat tarzını tamamıyla reddetti. Somali'de etkin olan "Genç Müslümanlar Hareketi" şeriata dayalı bir sistemi hayata geçirdi.

İslam topraklarının tamamında bilinçli bir kesim İslam'ın özüne indi. Onu hayat düsturu olarak kabul etti. İslam'ı önceki seleflerinin anladığı gibi anladı. İnancının gereği gibi yaşamanın bir zaruret ve tek kurtuluş yolu olduğunu kavradı.

Müslümanlar, Batının kendisine dayattığı bütün prensiplerin bozuk bir akidenin ürünü olduğunu gördü. Demokrasi, özgürlük, inanç hürriyeti gibi maskelerle insanların önüne konan küfür sistemlerinin İslam akidesine taban tabana zıt olduğunu anladı.

Yürütülmekte olan savaşın bir haçlı savaşı[7] olduğunun farkına vardı. Şeytan ve taraftarlarının çehrelerini değiştirip, farklı bir üslupla Müslümanların karşısına çıktıklarını gördü.

Obama'nın başkan seçildikten kısa bir süre sonra mısır el-Ezher üniversitesindeki konuşmasına Müslümanlara selam vererek başlaması şeytaniliğin yeni bir maskesi oldu.

Mübarek uyanış

Allah azze ve celle'nin fazlu keremi ile rabbani âlimlerin önderliğinde yürütülen cihadi hareket şeytanilerin maskesini düşürdü.

Artık fir'avn ve avaneleri tahtlarının bu kesim tarafından yıkılacağını anlayınca, bu garip topluluğu terörizm yapmakla suçladı.

Şehid Abdullah azzam (rahmetullahi aleyh)'in ifadesiyle; vahşi bir kurt tarafından parçalanmak istenen bir kuzunun çırpınışı esnasında ayaklarını kurda vurması, terörizm olarak lanse edildi. Oysa şuan İslam topraklarında işlenen vahşetin bizatihi kendisi terörizmdir.

Batının bize dayattığı bütün düşüncelerden kendimizi, ailemizi, milletimizi sakındırmalı ve korumalıyız. Allah'ın indinde yegâne din İslam'dır.

Müslümanlar bütün imkânlarını seferber ederek Allah yolunda mücadele etmelidir. Bu hakikat, ulemanın beyanı ile bütün Müslümanların üzerine farz'dır. Hangi ırktan hangi milletten hangi meşrepten olursak olalım top yekûn Allah'ın ipine sımsıkı sarılmalı ve tefrikadan uzak durmalıyız. Büyük çoğunluk nerde ise orda değil, hak nerde ise orda olmalıyız. Bütün etiketlerden, isimlerden sıyrılmalı sadece Müslümanlardan olmalıyız. "La ilahe illallah" sancağı etrafında toplanmalıyız.

"Biz ise, o yerde güçsüz düşürülenlere lütufta bulunmak, onları önderler yapmak ve onları yeryüzüne varisler kılmak istiyorduk." *(Kasas 5)* ■

1. John L. Esposito ve Dalia Mogahed, Who Speaks For Islam , http://www.gallup.com/press/104209/Who-Speaks-Islam-What-Billion-Muslims-Really-Think.aspx
2. Gallup'a bağlı. Sadece Müslümanlarla alakalı araştırmalar yapmaktadır.
3. Ahmed Younıs / Gallup Uzmanı-Hukukçu
4. Fanatik kavramı Dergimize ait bir tanımlama değildir. Bu tanımlama Gallup Araştırma Merkezi'ne aittir.
5. Dalia Mogahed / Müslüman araştırma merkezi başkanı
6. Ahmed Younıs / Gallup Uzmanı-Hukukçu
7. Bu ifade Bush ibn Bush tarafından açık bir şekilde dillendirildi.

Üstad Ahmed FARUK

Uykunuzdan Uyanın ve Dünyayı Sallayın!

GÜNEY ASYA'DAKİ MÜSLÜMAN AZINLIĞINA YAPILAN SOYKIRIM HAKKINDA KÜRESEL CİHAD HAREKETİ'NİN PAKİSTAN MESÛLÜ OLAN ÜSTÂD AHMED FARUK'UN GÜNEY ASYA'DA MÜSLÜMANLARA YAPILANLAR HAKKINDAKİ TAHLİLİNİ CEM KAMA TERCÜME ETTİ.

Bütün hamd alemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Bütün hamd, yerdeki ve gökteki herşeyin sahibi olan Allah'a mahsustur. O yeri ve göğü yaratandır ve O, bir şeyin olmasını dilerse, ona sadece "ol" der, o da oluverir. Salat ve Selam, Nebilerin sonuncusu ve en üstünü olan Muhammed aleyhisselam'ın, ashabının ve ailesinin üstüne olsun.

Sevgili Müslüman kardeşlerim,

Allah'ın selamı, bereketi ve rahmet hepinizin üzerine olsun!

Burma'da, Assam'da ve Sri Lanka'daki mazlum müslüman kardeşlerimizin ve bacılarımızın başına gelen acı felaketin haberi hiç kuşkusuz size de ulaşmıştır. Sadece bir kaç gün içinde binlerce Müslümanın koyun gibi kesilmesine rağmen kimse yerinden kıpırdamadı. Deneysel amaçla Mars'a gönderdikleri araçlara milyonları harcayan dünyadaki sözde büyük güçler, dünya üzerinde vuku bulan bu zulmü ve haksızlığı durdurmak için çok az bir para dahi harcayamadılar. Zulüm altında ezilen mazlumlara sempati ve dayanışma bahanesiyle kurulan uluslararası kuruluşlar, Afrika'da bir hayvanat bahçesinde bulunan hasta bir kaplanı kurtarmak için bütün güçlerini sarfederken, binlerce insanın yürek parçalayıcı bir şekilde soykırıma uğramasını sadece bir kınama bildirisi ile geçiştirdiler. Kur'an'a saygısızlık etmekten dolayı hapsedilen bir kızın suçsuzluğunu ispatlamak için elinde olan bütün imkanı kullanarak serbest kalmasını sağlayan, Pakistan'dan Hindistan'a göç eden yalnızca 130 Hindu

için büyük bir gürültü çıkaran, Burma ve Assam'da katledilen 20 bin Müslüman için, evleri ve dükkanları yıkılan ve evlerini terketmek zorunda kalan yüzbinlerce mazlum Müslüman için dudağını dahi kımıldatmayan yine aynı Batı hükümetleri ve sivil toplum kuruluşlarıdır.

Muhalefet partilerinin siyasi özgürlüğünün olmadığı iddiasıyla Burma'ya bir kaç sene boyunca ambargo uygulayan Amerika, yaşama özgürlüğünden mahrum bırakılan Müslüman halkı hiç umursamadı. Doğu Timor'deki Hristiyanları korumak için hemen harekete geçen, Güney Sudan'daki Hristiyanlara bağımsız bir ülke sağlamak için bütün çabayı gösteren, Nijerya'daki Hrıstiyanlar için telaşlanan ve Mali'de yıkılan türbelerin yıkılmasını kabulleneme-yecek kadar hassas olan Birleşmiş Milletler, bu hassasiyetini Müslüman azınlığın zorla sınırdışı edilmesinde ve korumasız Müslüman halkın güpegündüz katledilmesinde az dahi olsa göstermedi.

Mücahidlerin operasyonları sırasında kaza sonucu ölen tek bir şahıs için abartılı manşet haberler yapan, akrabalarının ağıtlarını durmadan öne çıkaran ve Mücahidlerin yaptığı operasyonun asıl sebebini hiçe sayarak mücahidlerin sivillere saldırdığı izlenimini vermek için bütün dikkati bu hatanın üzerine çekmeye çalışan, Mücahidleri karalamak için düzmece raporlar yayınlayan yerel ve uluslararası medya, binlerce korumasız kadının, çocuğun, yaşlının ve gencin sebepsiz yere, gayri meşru ve acımasız bir şekilde katledilemesini utanmadan basit bir "karşılıklı etnik anlaşmazlık" olarak gösterdi ve böyle yaparak bütün gazetecilik etiğini ve ilkesini bir kez daha ciğnemiş oldu.

Sevgili Müslüman Ümmetim!

İşte bu, Amerika'nın liderliğinde kurulan uluslararası sistemin hakikatidir! Bu sistemde, Müslümanlar hariç, herkesin dini özgürlüğünün korunması önemlidir, canlarının, mallarının ve onurlarının çiğnenmesi yasaktır. İster Burma'daki, Hindistan'daki, Sri Lanka'daki ve Tayland'daki Müslüman azınlık olsun, ister Doğu Türkistan'daki ve Filipinler'deki Müslüman halk olsun, ister Bosna'da ve Çeçenya'da zulme uğrayan Müslümanlar olsun ve ister Irak'taki ve Suriye'deki Sünni halk olsun, katledilen Müs-

Burma'da, Assam'da ve Sri Lanka'daki mazlum müslüman kardeşlerimizin ve bacılarımızın başına gelen acı felaketin haberi hiç kuşkusuz size de ulaşmıştır. Sadece bir kaç gün içinde binlerce Müslümanın koyun gibi kesilmesine rağmen kimse yerinden kıpırdamadı. Deneysel amaçla Mars'a gönderdikleri araçlara milyonları harcayan dünyadaki sözde büyük güçler, dünya üzerinde vuku bulan bu zulmü ve haksızlığı durdurmak için çok az bir para dahi harcayamadılar.

Eğer bu ümmetin fertleri birbirlerine yardım etmez ve korumazlarsa, mazlum kardeşlerine yardım etmez ve kafirlere karşı birleşmezlerse bunun sonucu mahvoluş ve yıkım olacaktır. Allah Azze ve Celle şöyle buyuruyor:

“Kâfirler de aslında birbirlerinin dostları ve yardımcılarıdırlar. Eğer siz de öyle yapmazsanız, yeryüzünde büyük bir fitne ve fesat çıkar.” (Enfal: 73)

lümanlar olduğu sürece ne dünyanın ne de sözde küresel toplumun vicdanı harekete geçmiyor.

Bu sistem sadece Müslümanları boyun eğdirmek ve zincirlenmiş olarak kalmasını sağlamak için tasarlanmıştır. Bunca Müslümanın kanının akıtılmasına rağmen ve bu global düzenin alçak yüzünün bütün açıklığıyla ortaya çıkmasına rağmen bu zulmü durdurmak için insanları sadece barışçıl yollara başvurmaya çağıran korkak ve aşağılık kompleksi olan insanların durumu ne acıdır. Onların bizi davet ettikleri bu yol sadece Şeriat’ın değil, akl-i selimin de reddettiği bir yoldur! Zerre miktarı akl-i selim sahibi olan bir kişi, zulme uğrayanlara haklarını almaları için zalimlere eğilmelerini ve yalvarmalarını öğütlemez. Bir güce sadece ancak başka bir güç ile karşı konulabilir. Eğer bu yapılmazsa ve zalimlerin gücü kırılmazsa dünya fesada sürüklenir. Allah Azze ve Celle şöyle buyuruyor:

“Kendilerine savaş açılan kimselere (kâfirlere karşı koymak için) izin verildi. Çünkü onlar zulme uğradılar. Şüphesiz Allah onları zafere ulaştırmaya kadirdir. Onlar "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden başka bir sebep olmaksızın haksız yere yurtlarından çıkarıldılar. Eğer Allah insanların bir kısmını bir kısmı ile defetmeseydi manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın adı çok anılan mescidler elbette yıkılırdı. Şüphesiz Allah kendi (dini) ne yardım edene yardım edecektir. Şüphesiz Allah çok güçlüdür, çok izetlidir (her şeye galiptir).” **(Hac: 39-40)**

Eğer bu ümmetin fertleri birbirlerine yardım etmez ve korumazlarsa, mazlum kardeşlerine yardım etmez ve kafirlere karşı birleşmezlerse bunun sonucu mahvoluş ve yıkım olacaktır. Allah Azze ve Celle şöyle buyuruyor:

“Kâfirler de aslında birbirlerinin dostları ve yardımcılarıdırlar. Eğer siz de öyle yapmazsanız, yeryüzünde büyük bir fitne ve fesat çıkar.” **(Enfal: 73)**

Bu can yakıcı olaylar İslam Konferansı Örgütü’nden, bu örgüte üye ülkelerden ve hükümetlerden ve İslam ülkeleri ordularından bir iyilik beklemenin anlamsız olduğunu ortaya koymuştur. Onlar bizzat kendileri baskalarının kölesi olmuşlardır. Onlar emperyalist güçler tarafından kurulmuştur

ve temel amaçları bu güçlerin çıkarlarını korumaktır. Onların silahları Müslümanlara doğrultulabilir fakat Müslümanları korumak adına tetiğe basmaları imkansızdır.

Allah'ın yardımından sonra eğer Müslümanlar için tek bir umut ışığı varsa, o da Amerika'nın ve İsrail'in liderliğinde kurulan ve ümmeti köleleştiren yeni dünya düzenine karşı savaşan mücahidlerdir. Dünya üzerindeki mazlumların kurtuluşu ancak ümmetin bu sistemin prangalarından kurtulmasıyla sağlanabilir. Zalimlerin adalet önüne çıkacağı ve insanlığın insana köleliğinden kurtulacağı günlerin çok uzak olmamasını Rabbimizden ümit ediyoruz.

Sevgili Pakistanlı kardeşlerim,

Bu vesile ile Pakistan ordusunun Assam'da ve Burma'da meydana gelen acı verici olaylardan sorumlu olduğunu belirtmekte fayda var. Evet! Bu ordunun işlemiş olduğu suçların tarihi çok eskiye dayanıyor fakat tarihteki bu siyah leke büyük bir titizlikle bizden gizlenmiştir.

Bugün Burma'da ve Assam'da kafir halk tarafından hedef alınan Müslümanlar, Bangladeş'in bağımsız olduğu ana kadar Pakistan'a karşı çok derin bir sevgi beslediler ve ayrılıkçı eğilimlere sürekli karşı çıktılar. Fakat General Niyazi komutasında 90 bin silahlı Pakistan askerinin Dakka'da General Arora'ya teslim olması, Pakistan'ın ikiye bölünmesine zemin hazırlamakla kalmadı, bunun yanında yıllarca Pakistan'a destek veren binlerce Müslüman'ın hayatını da tehlikeye attı. Bu yüzden Doğu Pakistan'ın ayrılmasıyla birlikte onların korkuları gerceğe dönüşmüş oldu.

Pakistan ordusunun Bangladeş'te yaptığı zulmün intikamını almak isteyenler Pakistan'ı destekleyen Müslümanları hedef aldılar. Bu saldırılardan kaçmak isteyen Müslümanlardan bir kısmı Assam'a göçerken bir kısmı ise Burma'ya hicret etti. Bugün bu yardıma muhtaç Müslüman halk, dünyada kimsesiz kalmıştır. Ne Burma'da ve Hindistan'da barış içinde yaşama imkanına sahipler, ne de Bangladeş hükümeti evlerine dönmeleri için kapılarını açmaktadır. Pakistan hükümeti ve ordusu da onları korumak için hiç bir adım atmamaktadır.

Burda şu sorunun sorulması gerekiyor: Pakistan ordusu, ayakta tutulmasını ve halkın ödediği ağır vergilerle masraflarının karşılanmasını gerektirecek olan hangi özelliğe sahiptir? Bu ordu İslam'a ve Müslümanlara hangi hizmeti sunmuştur? Hangi cephede Müslümanları kafirlerin kötülüğünden korumuştur? Gücüyle ve askeri becerileriyle övünen bu ordu, İslam dinini, Müslümanların canını ve malını ne zaman korudu? Bu ordu, 1948, 1965 ve 1971 savaşlarında veya Kargıl savaşında olduğu gibi, ne zaman kafirlere karşı harekete gecmişse, sonuç olarak hep hüsranla ayrılmıştır.

Eğer bu ordu bir şey başarmışşa, o da Pakistan'ı ikiye bölme 'başarısı' olmuştur. Afganistan İslam Emirliği'ni devirmeyi başarmıştır. Mücahidleri yakalamada başarılı olmuştur. Belucistan'daki ve Swat'daki aşiret bölgelerinde yaşayan kendi halkını yok etmede başarılı olmuştur.

Pakistan'daki ve Güney Asya'daki halkın korunması, başkenti önce Kabil daha sonra Delhi olan ve otoritesi altında sadece Müslümanların değil kafirlerin de barış ve huzur içinde yaşadığı büyük İslam Emirliği'nin yeniden kurulmasıyla mümkün olabilir.

Yazıma son verirken, Assam'daki, Burma'daki ve Sri Lanka'daki Budist halka şunu söylemek istiyorum: Bizler Budizm dinine mensup olanlara karşı silahlarımızı doğrultmuş değiliz. Ve ben sizin Mücahidlerin bir kaç darbesini dahi karşılayabilecek kadar bir güce sahip olduğunuzu düşünmüyorum. Bu yüzden Müslüman kardeşlerimize karşı haddinizi aşarak kendinizi sonunu getiremiyeceğiniz bir savaşın içine atmayın!

Burma hükümetine şunu hatırlatmak istiyorum: Ülkenizin uluslarası ambargodan henüz çıktı ve ekonominizin kendi ayakları üstünde durabilmesi için uzun bir yolculuktan geçmesi gerekecek. O yüzden huzurunuzu, ekonominizi ve milli guvenliğinizi tehlikeye atacak bir eylemde bulunmayın. Müslümanların kanının bu şekilde akmaya devam edeceğini ve bir engel ile karşılaşmayacağınızı zannetmeyin.

Ayrıca Hindistan hükümetine de şu uyarıyı yapmak istiyorum: Eğer Keşmir, Gucarat ve Ahmedabad'da gerçeklestirdiğiniz vahşi eylemlerinizden sonra Assam'ı da bu listeye eklemek isterseniz şunu unut-

Biz kesin olarak inanıyoruz ki sizin çekmekte olduğunuz acıların çaresi yalnızca gösteriler veya kınama bildirileri yayınlamak değildir. Size karşı yapılan haksızlığı sonlandırmak ve sizi zulümden kurtarmak için Şeriat'ın esaslarına göre güç hazırlığı yapmamız, Cihad yolunda sebat etmemiz ve Allah, kullarına yeryüzünde iktidar verinceye ve İslam yeniden muzaffer oluncaya kadar cihad topraklarını kanımızla sulamamız gerekecektir.

mayın ki sizin zulmünüz altında ezilen her bir Müslüman'ın intikamını almak bizim üzerimize bir görevdir. Bu kibirli hareketleriniz, Delhi'ye doğru ilerlememiz için bize bir teşvik olacaktır, Hindistan'da yaşayan milyonlarca Müslüman gence bu dünyada ve ahirette huzurlu olmanın ancak cihad ile mümkün olacağını öğretecektir.

Bangladeş halkından ve alimlerinden bir adım öne çıkıp yakınlarında yaşayan mazlum Müslümanlara yardım etmelerini, Burmalı Müslümanlara sınırlarını açması ve mazlum Müslümanların hayatlarını daha da zorlaştıracak eylemlerden vazgeçmesi için duyarsız Bangladeş hükümetine baskı yapmalarını istirham ediyorum.

Son olarak başta Burma, Sri Lanka ve Hindistan olmak üzere Güney Asya'da zulme uğrayan bütün Müslümanlara şunu söylemek istiyorum: İçinde bulunduğunuz durum bizim yüreğimizi sızlatmaktadır. Fakat aynı zamanda sizi zulümden kurtarmak için Amerika'ya ve vekillerine karşı yürütmekte olduğumuz cihadımız bize bir nebze olsun teselli vermektedir. Allah'ın izniyle bizler sizlere ve bütün ümmete zulmeden küresel Haçlı-Siyonist-Müşrik ittifakına karşı savaşımızı sabırla ve azimle sürdüreceğiz. Bu şeytani ittifakı yok edinceye, insanlığı bu ittifakın şerrinden kurtarıncaya ve iktidarı ahmak ve yozlaşmış insanların elinden alıp Allah'ın iman eden kullarına verinceye kadar savaşacağız.

Biz kesin olarak inanıyoruz ki sizin çekmekte olduğunuz acıların çaresi yalnızca gösteriler veya kınama bildirileri yayınlamak değildir. Size karşı yapılan haksızlığı sonlandırmak ve sizi zulümden kurtarmak için Şeriat'ın esaslarına göre güç hazırlığı yapmamız, Cihad yolunda sebat etmemiz ve Allah, kullarına yeryüzünde iktidar verinceye ve İslam yeniden muzaffer oluncaya kadar cihad topraklarını kanımızla sulamamız gerekecektir. Eğer cihadın zorluklarından kaçınıp bundan başka bir yolu benimsersek kendi kendimizi yenilgiye atmış olacağız. Allah Azze ve Celle, bizleri izzet ve zafer yoluna ilettikten sonra böylesine aşağılık bir yola dönmekten korusun! Amin.

Allah'ın salâtı ve selamı Peygamberimiz Muhammed aleyhisselâm'ın, ashabının ve ailesinin üzerine olsun. ■

ilmî kürsü

İSLAM DÜNYASI

Ebû Yahya el-LÎBÎ

Tercüme: Muhammed ULVAN

Düşman Karşısında Sebat Etmenin Fazileti

Bu yazıyı geçtiğimiz aylarda şehid olan mücahid âlim Ebû Yahya el-Lîbî'nin şehadeti talep etmenin fazileti üzerine yazdığı *el-Erbaûn fî Fazli'ş-Şehâde ve Talebi'l-Hüsnâ ve Ziyâde* isimli kitabından Muhammed Ulvan İslam Dünyası için tercüme etti.

Abdullah b. Mes'ud (ra) Nebi'den (sav) rivayetle şöyle demektedir:

"Rabbimiz azze ve celle, Allah yolunda savaşıp arkadaşları hezimete uğrayınca aleyhine olacak şeyleri bilerek geri dönüp kanı dökülünceye kadar savaşan kimseye şaşırır (taaccüb). Ve Allah azze ve celle meleklerine şöyle söyler: "Şu kuluma bakın! Benim katımdaki şeylere rağbet ederek ve korkarak kanı dökülmek üzere geri döndü."

(Ahmed, Ebu Davud -lafız ona aittir-, İbn Hibban, Beyhaki ve başkaları rivayet etmişlerdir. Hâkim şöyle demektedir; isnadı sahih olup Buhari ve Müslim tahriç etmemişlerdir. Şeyh Elbani Hasen olduğunu söylemiştir.)

Hadisten Çıkarılan Bazı Faydalar

Birincisi: Allah'ın azze ve celle şanına yakışır şekilde taaccüp sıfatının ispatı.

İkincisi: Allah'ın azze ve celle mele-i a'la'da kulunu zikredip övmesi.

Üçüncüsü: Amellerde rağbet (ümit) ve rahbetin (korku) bir arada bulunmasının fazileti.

Dördüncüsü: "aleyhine olacak şeyleri bilir" kavli sebebiyle faydalı ilim, gerektirdiği ameli ortaya çıkarır.

Beşincisi: Allah'ın azze ve celle *"Artık sen Allah yolunda savaş, kendinden başkasıyla yükümlü tutulmayacaksın"* ayetinin manasının, arkadaşları hezimete uğramakla beraber sebat eden savaşçı hakkında olması.

Altıncısı: Kendisi için mazeret olmasına rağmen sayıları kalabalık olan topluluğun önünde tek başına bir kimsenin sebatının fazileti. Hadiste kalabalık topluluğa tek başına atılmanın meşruiyetine ve faziletine teşvik vardır.

Yedincisi: Kişinin cihadda kanını dökmeye hırslı olması ve Allah katındaki şeylere rağbet ve rahbet ederek atılgan olması. Bu kişinin kendini kendi elleriyle tehlikeye atması değildir. Bilakis bunu yapan büyük bir övgüyle övülmüştür.

Sekizincisi: Ahirete olan kesin inancın kuvveti, dünyadan amelin kuvvetini ve

meşakkatlere karşı sabrın kuvvetini meydana getirir.

Dokuzuncusu: Ordu karşısında savaştan kaçmanın haram olması. Hadisin bazı varyantlarında geçen "firardan dolayı aleyhine olacak şeyi bilir" kavlinden dolayı cezaya maruz kalması.

Onuncusu: İnsanların yitirmesi ve ihmal etmesi halinde hakkın ikamesinin fazileti.

Onbirincisi: İnsanların bir araya gelip bir masiyet üzerine toplanıp ittifak etmeleri, onlarla ortaklık sağlamaya ruhsat vermez. Övgü, onlara muhalefet edip ayrılan kimseleredir.

Onikincisi: Kişinin niyet ve kastı ölçüsünce amelinin fayda sağlaması.

Onüçüncüsü: Allah yolunda şehit olan kimseye cennetin sabit oluşu.

Ondördüncüsü: Hadiste, benzer tablo karşısında kişinin kendisini tehlikeye atarak ve şehadeti talep ederek düşmana mukavemet göstermesinin meşruiyetine işaret vardır.

Onbeşincisi: Bazen hak, çoğunluğun yanında olmayabilir. Tek bir kişi isabet eder ve koca kalabalıklar hata edebilir.

Bazı Farklı Konular

Birincisi: Bazı imamların hadise koymuş oldukları başlıklar;

Ebu Davud (rha) hadisi, "Nefsini Allaha satan adam hakkında bab" başlığı altında zikretmiştir.

Beyhaki (rha) "Allah azze ve celle yolunda şehadetin fazileti babı" ve "Allah'ın *"Allah yolunda harcayın kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın."* kavli hakkında gelen haberlerin babı" başlıkları altında zikretmiştir.

İbn Hibban (rha) "Gecenin karanlığın da teheccüd için çabalayan kimsenin müstehaplığı hakkın da ve Allah'ın yüce kelimesini ikamede sebat hakkın da varit olan haberlerin zikri" başlığı altında zikretmiştir.

İkincisi: Münavi (rha) şöyle söylemektedir: "Sevabı arzu ederek ve firardan dolayı cezadan korkarak savaşçının cihadındaki niyeti, Allah'a rağbet ederek dönmesinden dolayı muteberdir."

Üçüncüsü: İbn Kayyım (rha) şöyle demektedir: "Arkadaşları düşmandan kaçmış olmasına rağmen, kendisi Allah'a yönelip, nefsini Allah'a satıp ve sırf O'nun rıza ve muhabbetinden dolayı öldürülene kadar düşmanla karşı karşıya gelen adama Allah azze ve celle güler."

Derim ki; hadiste Rabbin taaccüp sıfatına delil vardır. Beyhaki Esma ve Sıfat adlı kitabında, Ebu Ubeyde'nin Abdullah b. Mesud'dan mevkuf olarak rivayet ettiğini zikretmektedir.

Hâkim ve Esma ve Sıfat adlı kitabında Beyhaki, Ebu Derda'dan rivayetle şöyle der; Nebi (sav) şöyle dedi; "Üç kişi var ki Allah onları sever, onlara güler ve onları müjdeler. Düşman grup belirdiği vakit bizzat kendisi Allah rızası için çarpışıp ya öldürülür ya da Allah azze ve celle ona yardım ve bu da ona yeter. Ve Allah azze ve celle şöyle buyurur; Şu kuluma bakın nasıl da benim için sabır gösteriyor."

Heysemi şöyle demektedir; Taberani el-Kebir'de rivayet edip ravilerinin sika olduğunu söylemektedir. Şeyh Elbani hasen olduğunu söylemiştir.

Allah'ın Azze ve celle gülme ve taaccüp sıfatı bu amelin sahibinde toplanmıştır. Ne kadar güzel fazilettir bu!

Dördüncüsü: İbn Hacer (rha) şöyle demektedir: "Tek kişinin, sayısı fazlaca olan düşmana saldırmasına gelince cumhur şöyle demektedir; şayet bu davranış aşırı cesaretten ve düşmanı bununla kaçıracağı düşüncesinden veya müslümanları onlara karşı cesaretlendireceği ya da bunlara benzer doğru bir maksattan dolayı kaynaklanıyorsa bu güzel bir davranıştır. Eğer tedbirsizce yapılan bir saldırıdan ibaret ise ve özellikle bu davranış müslümanlarda zayıflık meydana getiriyorsa bu yasaklanmıştır. Doğrusunu en iyi Allah bilir.

Arkalarında ki müslümanları cesaretlendirecek sebata ihtiyaç duyan bu gibi yerlerde tereddüt ve kaçış meydana gelmesin diye sanki onlar (cumhur) cesareti şart koşmaktalar. ■

Ebû Muhammed el-MAKDÎSİ

Demokrasi Nasıl Bir Din?

Bilindiği üzere bu habis kelimenin aslı Yunanca olup "*Demos*" (halk) ve "*Kratos*" yani yönetim, yetki ve yasama anlamına gelen iki kelimenin birleşmesinden meydana gelmektedir. Dolayısı ile demokrasi kelimesinin tercümesi, harfiyen "halkın idaresi" "halkın otoritesi" ya da "halkın yasama yetkisi" anlamına gelir.

Demokrasi'nin halkın egemenliğine dayandığına dair bu tanım demokratlara göre onun en büyük özelliklerindendir. İşte bundan dolayı da devamlı, demokrasiyi övüp dururlar. Ancak bilinmelidir ki, onların övüp durdukları bu özellik (yani demokrasilerde egemenliğin insana ait olması) küfrün, şirkin, İslam Dinine ve Tevhid Milletine son derece ters düşen batılın özelliklerinden bir özelliktir. Geçtiğimiz satırlarda da belirttiğimiz gibi insanların yaratılmasında, kitapların indirilmesinde, Peygamberlerin gönderilmesindeki en yüce esas, İslam'daki en sağlam kulp, ibadetlerde Allahu Tealâ'yı belirlemek ve O'ndan başkasına ibadet etmekten kaçınmaktır. Teşri, yani yasama noktasında Allah'ı birleyerek O'na itaat etmekte işte bu ibadetlerden bir tanesidir. Yoksa insan helak olanlarla birlikte müşrik olur.

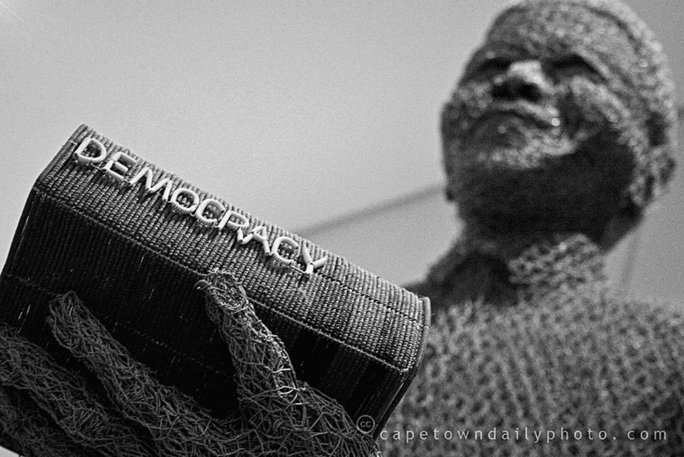
Demokrasinin uygulanmasında iki durum söz konusudur ve bu iki durum arasında hiç bir fark yoktur. Demokrasi, ya hakikatine uygun bir şekilde tatbik edilir ve yönetim halkın yahut halkın çoğunluğunun eline geçer. Demokrasinin bu şekilde aslına uygun olarak tatbik edilmesi, laiklerin ve demokrasi dininin mensuplarının en büyük arzularıdır. Demokrasi ya da günümüz realitesinde olduğu gibi yöneticilerin, onlara yakın aile çetelerinin, ileri gelen işadamlarından, sermaye ve medya sahibi zenginlerden bir gurubun iktidarıdır. Bunlar ellerindeki imkânlar vasıtası ile ya bizzat kendileri demokrasinin köşkü olan parlamentolara girerler ya da istedikleri kişileri gönderirler. Onların efendileri ve rableri de -ki bu melik ya da kraldır- parlamentoyu keyfince dilediği zaman göreve açar, dilediği zamanda kapatır. İşte her iki durumda da demokrasi, Allah'ı inkâr etmek, yerin ve göklerin rabbine şirk koşmak, Tevhid Milletine ve Peygamberlerin dinine muhalefet etmektir. Bunun pek çok sebebi vardır:

Birincisi: Öncelikle demokrasi Allah'ın hükmü olmayıp halkın yasamada bulunması ya da tağutun hükmüdür. Allahu Tealâ Resulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'e kendisine indirilmiş olan şeriatla

“Eğer bir konuda ihtilafa düşerseniz Allah’a ve ahiret gününe iman ediyorsanız onu Allah’a ve Resulüne götürün. Bu hem hayırlı, hem de netice bakımından daha iyidir.” (4, Nisa/59)

Demokrasi dininde ise durum şu şekildedir: “Eğer bir konuda ihtilafa düşerseniz onu uydurma anayasaya ve yerden bitme kanunlara uygun olarak halka, meclise ve Kral’a götürün.”

hükmetmesini emretmiş ve O’nu milletin, çoğunluğun, halkın keyfi arzularına uymaktan nehyetmiştir. Yine aynı şekilde indirmiş olduğu hükümleri uygulama noktasında insanların kendisini saptırmasından sakındırmıştır. Allahu Tealâ şöyle buyurmaktadır:

“Onların arasında Allah’ın indirdikleri ile hükmet. Onların arzularına uyma ve Allah’ın sana indirdiği şeylerin bir kısmından seni saptırmalarından sakın” (5, Maide/49)

İşte Tevhid Milletinin ve İslam Dininin esası budur. Bununla birlikte, demokrasi dinine ve şirk milletine gelince; demokrasinin kulları şöyle demektedirler:

“İnsanların arasında onların hoşnut olacağı bir şekilde hükmet. Onların arzularına uy. Onların isteklerini, arzularını ve yasalaştırdıkları şeyleri uygulama noktasında seni saptırmalarından sakın.”

Onların bu tip sözleri ile demokrasi işlevini sürdürmektedir. Bu şekilde demokrasi kendi gerçeğine uygun bir şekilde tatbik edilse dahi onunla hareket etmek apaçık bir küfür, aleni bir şirktir. Bununla beraber onların gerçek yüzü daha kokuşmuştur. Çünkü fiili olarak onların uygulamaları şu şekildedir:

“İnsanların arasında tağutlarının ve dostlarının isteklerine göre hüküm ver. Tağutların onay ve onuru olmadan ne bir kanun çıkar, ne de bir yasa.”

İşte bu açık seçik bir sapıklık, üstelik zalimane bir şekilde Allahu Tealâ’ya şirk koşmaktır.

İkincisi: Demokrasinin apaçık bir şekilde şirk dini olmasının ikinci sebebi ise, onun Allah’ın hükmü olmayıp anayasaya uygun olarak çoğunluğun veya tağutun hükmü olmasıdır. Allah’ın kitabından çok daha fazla değer verdikleri ve kutsal saydıkları anayasalarında, kendi koydukları hükümlerin Allahu Tealâ’nın hükümlerinden önce gelmesi gerektiği ve yine kendi kanunlarının da Allahu Tealâ’nın kanunlarına egemen olduğu açıkça geçmektedir. Örnek olarak Kuveyt anayasasının 6. ve 51. maddeleri şöyledir:

“Millet bütün yetkilerin kaynağıdır.”

“Yasama yetkisini, anayasaya uygun olarak emir ve millet meclisi üstlenir.”

Ürdün anayasasının 24. maddesi ise şöyledir:

"Millet yetkilerin kaynağıdır. Millet yetkilerini en açık şekilde bu anayasada icra eder."

Demokrasi dininde anayasaların metinlerine bağlı kalınmadığı ve onun maddelerine uygun olmadığı sürece çoğunluğun hükmü ve yasası asla kabul edilemez. Çünkü onlara göre anayasa, çıkarılacak olan kanunların temeli ve mukaddes kitabıdır.

Demokrasi dininde Allahu Tealâ'nın Kitabının ve Resulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in hadislerinin hiçbir itibarı yoktur. Kendi mukaddes kitapları olan anayasanın temel maddelerine uygun olmadığı sürece bir tasarının veya kanunun Kur'an ve Sünnete uygun olarak yasalaştırılması mümkün değildir. Eğer bu noktada bir şüpheniz varsa bunu demokrasinin fakihlerine sorunuz... Allahu Tealâ şöyle buyurmaktadır:

"Eğer bir konuda ihtilafa düşerseniz Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız onu Allah'a ve Resulüne götürün. Bu hem hayırlı, hem de netice bakımından daha iyidir." (4, Nisa/59)

Demokrasi dininde ise durum şu şekildedir: "Eğer bir konuda ihtilafa düşerseniz onu uydurma anayasaya ve yerden bitme kanunlara uygun olarak halka, meclise ve Kral'a götürün."

"Size de, Allah'tan başka taptıklarınıza yuh olsun! Hala akıllanmayacak mısınız?" (21, Enbiya/67)

Demokraside ortaya konulacak her bir tasarının kutsal kitapları anayasaya uygun olması zorunluluğundan dolayıdır ki; şayet insanların çoğunluğu demokrasi yoluyla ve yasama yetkisini elinde bulunduran şirk meclisi aracılığı ile Allah'ın şeriatı ile hükmetmeyi isterse (tağutlar buna izin verse dahi) bu mümkün değildir.

Bunun gerçekleşmesi ancak anayasaya ve onun maddelerine uygun olması şartıyla mümkün olur. Çünkü anayasa demokrasinin mukaddes kitabıdır. Ya da sen onların anayasalarına, arzu ve isteklerine uygun olarak tahrif edilmiş demokrasinin Tevrat ve İncil'i desende olur.

Üçüncüsü: Demokrasi kokuşmuş laikliğin meyvesi ve onun gayri meşru kızıdır. Çünkü laiklik, dini gündelik hayattan soyutlayan yahut dini devletten ve yönetimden ayıran bir küfür mezhebidir. Demokrasi ise, halkın ya da tağutların yönetimidir. Kesinlikle hiçbir yönüyle Allahu Tealâ'nın hükmü ve egemenliği değildir.

Demokrasi küfür ve inkâr toprağında büyümüş, dini hayattan ayıran Avrupa'nın şirk ve fesat yurtlarında gelişmiştir. Demokrasi, bütün zehirleri ve fesatları taşıyan o ortamlarda gelişmiş olup, köklerinin iman toprağıyla yahut inanç ve ihsan suyuyla hiç bir ilişkisi yoktur. Demokrasinin varlığını ancak dinin devletten ayrılması ilkesinin kabulünden sonra görebilirsin. Demokrasi, halklarına livatayı, zinayı, içki içmeyi, soy sopun karışmasını ve bunun dışında gizli açık bütün kötülükleri, mübah kılmaktadır. Bundan dolayıdır ki, demokrasiyi ancak ve ancak iki sınıf savunmaktadır. Bunların bir üçüncüsü yoktur. Bu iki sınıf ya kâfir bir demokrat ya da bütün anlam ve içeriğiyle cahil bir alçak...

Dolayısı ile demokrasinin özgürlük anlayışı Allah'ın dininden, hükümlerinden ayrılmak, Allahu Tealâ'nın koymuş olduğu sınırları aşmaktan ibarettir. Ancak yerden bitme anayasaları ve uydurma kanunlarının koymuş olduğu sınırlar kutsaldır, koruma altına alınmıştır. Bütün bunlar kokuşmuş demokrasileri tarafından muhafaza altına alınmıştır. Bununla beraber bu anayasa ve kanunların sınırı aşan, onlara muhalefet eden ve ters düşen kim olursa olsun hemen cezalandırılır.

Demokrasi, anayasanın temel maddelerine, halkın arzu ve isteklerine uygun olmadığı sürece, Allahu Tealâ'nın muhkem dinine, O'nun şeriatının herhangi bir hükmüne asla itibar etmez. Bütün bunlardan önce de (yani anayasanın temel maddelerinden, halkın arzu ve isteklerinden önce) tağutların ve seçkin kişilerin arzu ve istekleri önceliklidir.

Halkın tamamı tağutlara ve demokrasinin efendilerine "Bizler Allah'ın indirdiği hükümler ile muhakeme olmak istiyoruz, kesinlikle ne halkın, ne halkı temsil eden vekillerin ne de idarecilerin hiçbir şekilde kanun koyma hakkı yoktur. Dininden dönen, zina eden, hırsızlık yapan, içki içen

Aslında seçilen bu vekillerin hepsi putperest barınaklarında yani parlamentolarda belirli bir mevkide bulunan putlar, ibadet edilen mabudlar, kabul görmüş sahte ilahlar konumundadırlar. Gerek bu vekiller gerekse onları seçenler demokrasiyi ve anayasayı onun hükümleri ile muhakeme olarak, onun maddelerine uygun kanun ve yasa çıkararak din edinmektedirler.

vs. kimseler hakkında Allahu Tealâ'nın hükümlerinin uygulanmasını istiyoruz. Kadının süsünü göstermesinin, çıplaklığın, fuhşun, zinanın, livatanın (erkeğin erkek ile ilişkisinin) ve bunun gibi bütün kötülüklerin yasaklanmasını istiyoruz..." deseler derhal onlara şöyle cevap verilir.

"Bu talepleriniz demokrasi dinine ve özgürlüklere aykırıdır."

Yazıklar olsun size... Yazıklar olsun size... Yazıklar olsun size... Dilim kuruyuncaya kadar yazıklar olsun size...

Dördüncüsü: Demokrasinin terazisi ve ilahı çoğunluktur. Çoğunluk, bütün otoritelerin kaynağıdır. Allahu Tealâ ise çoğunluk hakkında açık bir şekilde Kitab'ında şu şekilde hükmetmektedir:

"Şüphesiz Allah insanlar üzerinde ikram sahibidir. Lakin insanların çoğu buna şükretmezler." (2, Bakara/243)

"Yeryüzünde bulunanların çoğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar zandan başka bir şeye tâbi olmaz, yalandan başka (söz) de söylemezler." (6, En'am/116)

"Allah, emrini yerine getirmeye kadirdir. Fakat insanların çoğu (bunu) bilmezler." (12, Yusuf/21)

"Fakat insanların çoğu bilmezler."(Yusuf Suresi: 12/40)

"Sen (iman etmelerine) düşkün olsan bile yine de insanların çoğu iman edecek değillerdir." (12, Yusuf/103)

"Onların çoğu, ancak ortak koşarak Allah'a iman ederler." (12, Yusuf/106)

Öyleyse ey muhavvid kardeşim! Bil ki; Demokrasi Allah'ın dininden başka bir dindir. Demokrasi tağutların egemenliğidir... Kesinlikle Allah'ın egemenliği değildir... O birbirine muhalif ayrı ayrı ilahların dini olup tek ve kahhar olan Allahu Tealâ'nın dini değildir. Demokrasiyi kabul eden ve onunla mutabakat sağlayan bir kimse aslen yasama yetkisini anayasanın maddelerine uygun bir şekilde kendi üzerinde görmüş ve bu yasaların tek ve kahhar olan Allahu Tealâ'nın yasalarına tercih edilmesini kabul etmiş demektir. Bunu kabul ettikten sonra ister kanun yapsın, ister yapmasın... İster şirk seçimlerini kazansın, ister kazanmasın... Durum değişmemektedir. Onun demokrasi dini üzerinde müşriklerle uyum içerisinde olması, egemenliğin ve yasama yetkisinin kendisine ait olduğunu kabul etmesi, insanların egemenliğinin Allah'ın egemenliğinden, O'nun dininden ve kitabından üstün olduğunu benimsemesi bizzat küfürdür, apaçık bir sapıklıktır, yaratana karşı düşmanca şirk koşmaktır.

Demokrasi dininde halk kendi içinden vekillerini seçmektedir. Her bir topluluk, cemaat ya da kabile anayasa maddelerine uygun olarak ve anayasanın sınırlarını aşmadan, istek ve arzularına göre kanun çıkarmaları için o ayrı ayrı rablerden birini seçer. Seçmenlerden bazıları düşünce ve ideolojisine uygun rabbini ve kanun ko-

yucusunu seçer. Bu ya filanca partiden bir rabdir ya da başka partiden bir ilahtır. Seçmenlerden kimisi kabile ve milliyetçilik anlayışı doğrultusunda bir rab seçer. Kimileri ise kendi kuruntusuna göre, kendisine en yakın olan ya da Müslüman olduğunu zannettiği bir mabudu seçer... Hâlbuki Allahu Tealâ şöyle buyurmaktadır:

"Yoksa onların Allah'ın izin vermediği şeyleri kendilerine dinden şeriat yapan ortaklarımı vardır? Eğer ayırt edici söz olmasaydı, muhakkak onlar arasında hüküm verilmişti bile." **(42, Şura/21)**

Aslında seçilen bu vekillerin hepsi putperest barınaklarında yani parlamentolarda belirli bir mevkide bulunan putlar, ibadet edilen mabudlar, kabul görmüş sahte ilahlar konumundadırlar. Gerek bu vekiller gerekse onları seçenler demokrasiyi ve anayasayı onun hükümleri ile muhakeme olarak, onun maddelerine uygun kanun ve yasa çıkararak din edinmektedirler. Her şeyden önce de onların bu kanunlarını onaylayan, doğrulayan, reddeden veya kabul eden büyük putlarına, ilahlarına ve efendilerine başvururlar. Bu büyük putun ismi bazen Kral olur bazen de Cumhurbaşkanı olur.

Bugün öyle bir zamanda yaşamaktayız ki, bütün terimler birbirine karışmış, zıt kavramlar bir araya getirilmiştir. Şeytanın dostlarından birçoğunun bu gibi küfür mezheplerinin şarkısını söylemesi tuhaf değildir. Tuhaf olan esas nokta, kendisini İslam'a nispet eden kimselerin demokrasiye şer'i bir boyadan bolca çalarak, şeytanın dostlarını cesaretlendirmeleri ve onların işlerini kolaylaştırmalarıdır. Dün insanlar sosyalizmle kandırılırlarken İslam sosyalizmi bid'atıyla karşımıza çıkmışlardı. Daha önceleri de milliyetçilik ve Arapçılık cereyanı vardı, bunları İslam'a yamamışlardı. Bugün onlardan birçoğu yerden bitme anayasaların şarkısını söylemektedirler.

İlme ve âlimlere yazık... Din'e ve samimi, rabbani davetçilere yazık... Vallahi günümüzde bunlar, daha önce hiç olmadığı kadar gariptirler. Bugün halkın sadece avamı değil, İslam'a bağlı olduğunu iddia eden kişilerin de çoğu La İlahe İllallah'ın anlamını düşünmüyorlar. Bu kelimenin gereklerini, şartlarını ve onu ortadan kaldıran şeyleri bilmiyorlar. Üstelik onların çoğu, asrın şirki olan demokrasi ve onun araçlarına bulaşmış olmalarına rağmen kendilerinin muvahhid olduklarını, Tevhide çağıran birer davetçi olduklarını iddia ediyorlar. Onlara tavsiyemiz şudur: Nefislerinize bir bakın ve La İlahe İllallah'ın hakikatini öğrenmeye çalışın. O, Allahu Tealâ'nın, öğrenilmesi için Âdemoğluna emrettiği ilk şeydir. Abdesti ve namazı bozan şeylerden önce, Tevhidin şartlarını ve onu bozan şeyleri öğrenmek gerekir. Çünkü Tevhidi bozulan kimsenin abdesti de, namazı da geçerli değildir...

Ey Muvahhide Kardeşim! İşte demokrasinin ve demokrasi dininin aslı astarı budur. O Allah'ın dini olmayıp tağutların dinidir. Müşriklerin yoludur. Nebi ve Resullerin yolu değildir... Birbirleriyle sürtüşme içerisinde olan ayrı ilahların ve rablerin dinidir. Tek ve kahhar olan Allah'ın dini değil...

"Ey zindan arkadaşlarım! Ayrı rabler mi daha iyidir, yoksa mutlak hâkimiyet sahibi olan tek Allah mı? Siz Allah'ı bırakıp; sadece sizin ve atalarınızın taktığı bir takım isimlere (düzmece ilahlara) tapıyorsunuz. Allah onlar hakkında hiçbir delil indirmemiştir. Hüküm ancak Allah'a aittir. O, kendisinden başka hiçbir şeye tapmamanızı emretmiştir. İşte en doğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler." **(12, Yusuf/39-40)**

"Allah ile birlikte başka bir ilah mı var! Allah onların ortak koştuklarından yücedir." **(27, Neml/63)**

Ey Allah'ın kulu! Artık tercih sana ait. Ya Allah'ın dinini, tertemiz şeriatını, aydınlatan lambasını, dosdoğru yolunu seç... Ya da demokrasi dinini, şirkini, küfrünü dolambaçlı yolunu seç. Ya tek ve kahhar olan Allah'ın hükmü ya da tağutların hükmü...

"Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğruluk sapıklıktan iyice ayrılmıştır. O halde kim tâğûtu inkâr edip Allah'a iman ederse, kopmak bilmeyen sapasağlam bir kulpa yapışmıştır. Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir." **(2, Bakara/256)**

"De ki: Hak, Rabbinizdendir. Artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin." **(18, Kehf/29)**

"Kim İslam'dan başka bir din ararsa, (bilsin ki o din) ondan kabul edilmeyecek ve o ahirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır." **(3, Ali İmran/85)** ■

Ömer BELÜL

Büyük İslâmî Türk Devletinin Kurucusu ve İlk Sultanı

KOMUTAN

Abdulkerim Satuk Buğra Han

Rahman ve Rahim olan yüce Allah'ın adı ile...

Abbasi devleti eski gücünü yitiriyordu. Tüm devleti bir arada tutan Harun Reşid, Mu'tasım gibi güçlü halifeler dönemi geride kalmıştı. Artık İslam için akınlar yapılmıyor, devlet otoritesi zayıflıyordu. Bu, tüm İslam topraklarının düşman taarruzlarına açılması demekti.

İslam Devletinin gücü azaldıkça köleler, Hariciler, Karmatiler, Bedeviler, Mecusiler vs. isyan ediyor, Abbasi halifeleri hep isyanlarla uğraşıyorlardı. İsyanların kimisi etnik, kimisi mezhebi oluyor, sorunların ardı arkası kesilmiyordu. Birçok büyük isyanın arkasında Bizans'ın kirli oyunları vardı.

Ayrıca Fatımiler denilen bir topluluk ortaya çıkmakta ve kuzey Afrika'da gittikçe güçlenmekte idi. Bu topluluğun Abbasi halifeliğine bağlılığı yoktu. Çünkü kendi sahte halifeleri vardı. Sahabe düşmanı bu aşırı Rafızi topluluğu Ehl-i Sünnet Müslümanlara çok acılar çektirecekti.

Başka bir Rafızi topluluğu olan Büveyhoğulları ise Irak ve İran'da varlıklarını hissettirmeye başlıyorlardı. Bu topluluk da gelecekte halifeyi kendi kölesi gibi kullanacak hale gelecek, kendilerine karşı gelen Halife bile olsa öldürmekten çekinmeyeceklerdi. Zulümde Fatımileri bile geride bırakacaktı.

Bütün bunlardan başka olarak artık eyaletler tamamen halifeliğin merkezinden bağımsız bir şekilde hareket etmeye başla-

mışlardı. Abbasi halifeliği Bağdat'ta sıkışıp kalmış, orada dahi rahat edemeyeceği günler ise yakında gelecekti.

Abbasi Halifeliği bu iç çekişmelerle uğraşırken Bizans da İslam devletinin eski gücünü yitirmesini fırsat bilerek saldırıya geçmiş ve Müslümanların fethettiği birçok şehri (Erzurum, Malatya, Nusaybin, Kilikya, Suriye'nin büyükçe bir bölümünü ve Kıbrıs'ı) geri almayı başarmıştı.

O dönemde yaşayan birçok islam alimi ve düşünürünün de dediği gibi İslam'a yeni bir güç gerekiyordu. İslam dini sapık fırkaların, cahiliyye davası peşinde koşan ırkçıların, kendi menfaatleri için dinini ve ülkesini satan hainlerin, katillerin, yağmacıların, anarşistlerin, Mecusilerin, Rafızilerin, Haricilerin, Bizanslıların ortasında kalmıştı.

Abbasi Halifeleri bütün güçleri ile durumu düzeltmek için uğraştılar. Bu konuda orduya aldıkları ve özel görevlere getirdikleri Türk komutanlar da kendilerine çok yardımcı oldu. Birçok başarılar da kazanılmıştı. Fakat ardı arkası kesilmeyen isyanlar, merkezi yönetim ile bağlarını kesen eyaletler, sapık fırkalar ve peşlerine taktıkları cahil kalabalıklar... Bağdat'a sıkışıp kalan Abbasi halifeliğinin sadece adı kaldı.

Rabbimizin bildirdiği gibi: *"her güçlükle birlikte bir kolaylık vardır."* Rabbimiz (cc), ümitlerin kesildiği nice dönemlerde hiç kimsenin aklına bile gelmeyen şekilde dinine, davasına yardım eder. Onu sahipsiz bırakmaz. Allah (cc)'unun dinine ihanet etmekle kimse Yüce Allah'ı aciz bırakamaz. Onun (cc) kubbesinin altındaki ordularını O'ndan (cc) başka bilen yoktur.

Allah (cc) Maide suresi 54. Ayette bildirdi ki: *"Ey iman edenler! Kim dininden dönüyorsa duysun. Allah onların yerine öyle bir kavim getirir ki Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler. Mü'minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı onurlu ve zorludurlar. Hiçbir dil uzatanın kınamasından korkmadan Allah yolunda cihad ederler. Bu Allah'ın bir lütfudur. Onu dilediğine verir."*

Ortadoğu'da üst üste gelen, dine ve hilafete, şeriata ve Ehl-i Sünnet'e çok ağır darbeler getiren olumsuzluklara karşın Orta Asya'da İslam için, ümmet için muhteşem olumlu gelişmelerin gerçekleşeceği bir süreç başlamıştı. Talas savaşı ile birlikte kitleler halinde İslam dinine katılan ve İslam ordularında çok önemli görevlere getirilen Müslüman Türkler Orta Asya'da gittikçe güçleniyor ve ilk Türk İslam devletini kuruyorlardı. Bu İslam dini ve tarihi için de, tüm insanlık tarihi için de çok önemli bir gelişmeydi.

Cengaverler ve cihangirler diyarı Orta Asya, İslam'ın nuru ile aydınlanıyordu. Hiçbir dil uzatanın kınamasına aldırış etmeden Allah yolunda cihad edecek yeni bir güç doğuyor, diğer Mü'min kardeşleriyle birlikte Allah (cc)'un dininin muhafızlığını gerçekleştirecek yeni bir ensar ortaya çıkıyordu. Bu dini yaymak için belde belde hicret edecek yeni muhacirler geliyordu. Rabbimiz bildirmişti değil mi; *"Kim dininden dönerse Allah onun yerine başka topluluk getirir"* diye. Bu yüce Allah için zor değildir.

Orta Asya halklarını İslam devletinin çatısı altında birleştirecek ve hep birlikte Müslüman olmalarını sağlayacak olan büyük komutan ve hakan Satuk Buğra Han, bugün Doğu Türkistan sınırları içinde olan Kaşgar eyaletinde hakim olan Karahanlı devletinin hakanı; babası Bezir Han'ın ölümü üzerine, amcası Oğulcak Kadir Han'la evlenen annesinin himayesinde büyüdü. 12 yaşlarında iken müslüman olmakla şereflenip Abdülkerim ismini aldı. 25 yaşında iken İslâm nimetine kavuştuğunu herkese ilan etti.

Kaynaklardan öğrendiğimiz kadarıyla Abdulkerim Satuk Buğra Han hem Orta Asya'daki İslami davet çalışmaları vesilesiyle ve de yüce Allah'tan gelen işaretlerle Müslümanlığı seçti. Orta Asya'da İslam'ı yaymak için zekice çalışmaları ve İslam'ı tebliğ etme faaliyetleri ile bilinen Ehl-i Sünnet topluluğu Samanilerden Nasir bin Ahmed bunda çok etkili olmuştu.

Dediğimiz gibi Abdülkerim Satuk Buğra Han'ın İslam'ı seçmesinde yüce Allah'ın işaretleri de vardı. Kur'an'da bildirildiği gibi: *"Allah dilediğine hidayet eder."* Bu konuda alim ve tarihçi İbnü'l Esir "el-Kâmil fi't-Tarih" adlı eserinde şu bilgiyi verir: "Satuk Buğra Han, rüyasında, yanına gökten bir adamın inip geldiğini gördü. Ona Türkçe; "Müslüman ol, dünyada ve ahirette selamet bul" dedi. Bunun üzerine rüyasında müslüman olan Satuk Buğra Han, uyanınca da müslüman oldu."

İnşaAllah tertemiz Ehl-i Sünnet akidesine sahip olan, ahlakları ve edepleri ile tanınan Türkistanlı Mücahidler ikinci bir Balasagun savaşı ile kafir Çinlileri Türkistan'dan defedip çıkaracaklar ve Türkistan İslam emirliğini kuracaklardır. İnşaAllah atalarının yaptığı gibi Allah yolunda, İslam'ın hakim olduğu bir dünya için beldeler fethedecekler. Onlar mücahid ataları ile aynı yoldalar.

Müslüman olduktan sonra İslami davet çalışmalarına başlayan Abdulkerim Satuk Buğra Han, yakın akrabalarından 50 kişinin İslam dinine geçmesine vesile oldu. Bu kişiler ona tabi oldular.

Diğer yandan İslami ilimler ile de meşgul olan Abdulkerim Satuk Buğra Han 25 yaşlarına geldiğinde Kur'an-ı Kerim ve İslami ilimlerde geniş bilgi sahibi olmuştu. O hem faziletli bir ilim ehli hem de Rabbani bir İslam davetçisiydi. Fakat putperest amcası Oğulcak Kadir Han'a Müslüman olduğunu 25 yaşlarına kadar belli etmedi.

25 yaşlarından sonra Abdulkerim artık bu güne kadar gizlice yürüttüğü İslam davetini açığa vurdu. Dost düşman herkese Müslüman olduğunu ilan etti. Şimdi sıra cihada gelmişti. Yanına aldığı 50 Mücahid ile putperest amcasının üzerine yürüdü. Taraftarlarının da artmasıyla birlikte amcası Oğulcak Kadir Han ile aylarca süren bir mücadeleye girişti. Fergana savaşında kafir amcasını ve adamlarını bozguna uğrattı.

Fergana zaferinden sonra Atbaşı kalesini de alan Müslümanlar, Komutan Abdülkerim Satuk Buğra Han komutasında Kaşgar kapılarına dayanırlar. Ordusu da cihadın bereketiyle sayıca artan ve 3 bin kişiyi bulan Komutan Abdulkerim, Allah'ın izni ile bu beldeyi fetheder ve putperest amcası Oğulcak Kadir Han'ın saltanatına son verir ve onu öldürür. Daha sonra asileri yenilgiye uğratır. Kaşgar halkını İslam'a davet eder. Halk Müslüman olur. Sonrasında Börmekik şehrini de fetheder. Böylelikle ilk Müslüman Türk devleti Karahanlılar, birbiri ardınca kazanılan zaferlerle tarih sahnesine çıkmış olurlar.

Mücadele suresi 22. âyette bildirildi: *"En yakınları bile olsalar Mü'minlerin Allah ve Rasulü'ne asi olanları dost edindiklerini göremezsin."* İşte bu, imandır. Abdulkerim Satuk Buğra Han da başında amcası dahi olsa müşrik hakimiyetine müsamaha göstermemiş, yönetimi asi ve kafire bırakmamıştır. Sorunu cihad ile ortadan kaldırmıştır. Çözüm cihaddır.

Abdülkerim Satuk Buğra Hân, Karahanlıların başına geçip hükümdâr olduktan sonra, kendisinin müslüman olmasına vesîle olan Ehl-i Sünnet topluluğu Sâmanîlere de yardımda bulunmuştur. İbn-i Haldun'un "El-İber" adlı eserinde ve Cemal Karşî'nin, "Mulhakât-us-Surâh" adlı eserindeki rivâyete göre 915 (H.303) senesinde Hasan ibni Kâsım Ed-Dâî tarafından Cürcan'a vâli tayin edilen Leylâ bin Nu'man, Sâmânîlere karşı isyân etmişti. Etrâfına da Şiîleri toplamıştı. Sâmânîler, Ehl-i Sünnet Müslümanların yeni koruyucusu, komutanı ve Sultanı Abdülkerim Satuk Buğra Hân'dan yardım istediler. Sâmânîlerin kendi orduları isyânı bastıramamış, âsilere yenilmişti. Şiîler, büyük bir ordu ile Nişabur'u işgâl etmişlerdi. Sâmânîlere yardım etmek üzere hareket eden Abdülkerim Satuk Buğra Hân, 921 (H.309) yılında Leylâ bin Nu'man'ın karşısına çıktı. Bu sırada Âmid şehrinde bulunan Leylâ bin Nu'man'ı mağlûb edip yakaladı ve îdâm ettirip başını Buhârâ'ya gönderdi.

Komutan Abdülkerim Satuk Buğra Hân, daha sonra yaptığı savaşlarda; Yağma, Çiğil, Oğuz kabîlelerinin yerleşmiş bulunduğu Türkistan şehirlerini birer birer ele geçirdi. İslâmiyeti yayma husûsunda, meşhûr

âlimlerden olan Ebu'l-Hasen Muhammed bin Süfyân Kalamâtî Horasanî'den çok istifâde etti. Doğru olarak öğrendiği İslâm dinini hiç saptırmadan Ehl-i Sünnet âlimlerinin bildirdiği gibi yaydı. Bu, onun en büyük meziyeti ve hizmeti oldu. Onun vesîlesiyle Türklere İslâmiyet saf bir şekilde; Peygamber (s.a.v) Efendimizin bildirdiği, Eshab-ı kirâmın ve Tabiînin aynen naklettiği Ehl-i Sünnet itikâdına uygun olarak ulaştı.

Bütün bu olumlu gelişmelerden rahatsız olan Karahanlılar Devleti'nin doğu kısmına hâkim olan Büyük Kağan, Asya'daki büyük kafir topluluğu Çinlilerden yardım alarak 942 (H.332) yılında Abdülkerim Satuk Buğra Hân'a karşı savaş açtı. Abdülkerim Satuk Buğra Hân Müslümanların yardım ve desteğiyle, onunla Balasagun savaşını yaptı ve galib geldi. Zafer inananlarındır.

Bugün de Abdulkerim Satuk Buğra Han'ın torunları olan Doğu Türkistanlılar da kafir, işgalci, zalim, soykırımcı Çinlilerin esareti altında yaşam mücadelesi vermekteler. Çinliler bu bölgede tam anlamıyla bir soykırım uygulamış, Abdullah Azzam'ın verdiği bilgiye göre 20- 30 milyon insanı katletmişlerdir. 46 nükleer denemeyi bu topraklarda gerçekleştirmişlerdir. Bu nükleer denemeler bölgede yüzbinlerce insan üzerinde kalıcı sakatlıklara yol açmıştır. Ayrıca Han Çinlileri denilen azgın, ırkçı kafir sürülerini de bölgeye yerleştirerek Doğu Türkistan'ı Çinlileştirmeye çalışmışlardır. İslam'ın yaşanmasına da tahammülleri olmayan Çinliler bazı zamanlar namaz ve oruç gibi ibadetleri dahi yasaklayacak kadar ileri gitmişlerdir. Ayrıca Türkistan halkına birkaç çocuk sahibi olma hakkı da tanımamışlardır.

Doğu Türkistan'da direnişi yok etmek isteyen Çin, bunu gerçekleştirmek için zulüm, sindirme, katliam politikalarının yanında bir takım oyunlarla da amacına ulaşmaya çalıştı. Kimi zaman ahlaksızlığı yayarak, kimi zaman İslam'dan uzak bir milliyetçilik anlayışını yerleştirmeye çalışarak, kimi zaman da İran ile işbirliği yapıp bölgeyi Şiileştirme politikasına gitti.

Fakat AbdulKerim Satuk Buğra Han'ın evlatları, kafir Çin'in zulümlerine boyun eğmeyi kabul etmedikleri gibi oyunlarına da aldanmadılar. Bugün İslam'ın yüzyılımızdaki kalesi Afganistan'da mevzilenen Türkistanlı Mücahidler, hem haçlı Nato kuvvetlerine karşı hem de müşrik Çinlilere karşı savaşıyor ve kahraman Mücahid atalarının yolunu devam ettiriyorlar. Çin, bu kahramanları İslam Emirliği Taliban'dan istese de "bize sığınan bir ceylanı bile alamazsınız" cevabını almıştır. İzzet Allah'a ve Rasulüne ve de Mü'minlere aittir.

İnşaAllah tertemiz Ehl-i Sünnet akidesine sahip olan, ahlakları ve edepleri ile tanınan Türkistanlı Mücahidler ikinci bir Balasagun savaşı ile kafir Çinlileri Türkistan'dan defedip çıkaracaklar ve Türkistan İslam emirliğini kuracaklardır. İnşaAllah atalarının yaptığı gibi Allah yolunda, İslam'ın hakim olduğu bir dünya için beldeler fethedecekler. Onlar mücahid ataları ile aynı yoldalar.

Müşrikleri, Rafızileri, Çinlileri ve daha nice Allah düşmanlarını bozguna uğratan, Türkistan'ın tamamında İslam alimleri ve davetçileriyle birlikte İslam'ı yayan AbdulKerim Satuk Buğra Han, bütün bunların yanında sahip olduğu ahlak ve adaletli idaresiyle de Orta Asya halkının kalbini kazanmıştı. Bu da pek çok insanın Müslüman olmasını sağlamıştı. 10. yüzyılda yaşayan Arap gezginci ve bilgin İbn Fadlan "milâdi 960 yılında yaklaşık 200,000 çadırlı Türkler (*Karahanlılar*) İslâm dinini kabul etmiştir" diye yazmıştır. Her çadırda en az beş kişinin olduğu düşünülürse bu bir milyon kişi eder. Bu o günler için çok büyük bir rakam demektir.

Saltanatının son yıllarında kuzey Çin'deki Moğol Karahitayların üzerine bir sefer düzenleyen Komutan Abdülkerim, Karahanlı İslam Devleti'nin sınırlarını Orta Asya'nın doğusundaki Turfan şehrine kadar genişletti. Böylelikle baştan sona bütün Türkistan'da İslam yayılmış ve büyük bir güç kazanmış oldu.

Son fethi Turfan şehrinde hastalanan Sultan Abdulkerim, Kaşgar şehrine geri getirilir. Bütün bir yıl hasta yatar. Arkadaşlarına ve oğullarına nasihatlarda bulunduktan sonra İslam yolunda ilim, davet, cihad ve hizmet ile geçmiş salih amellerle dolu bir ömürden sonra burada vefat eder. Kaynaklarda cenaze törenine 7 bin alim, 22 bin gazi ve halktan da 15 bin kişinin katıldığı anlatılır. Bu da onun çalışma ve gayretlerinin ne kadar etkili olduğunu gösteren bir delildir.

Komutan Abdülkerim Satuk Buğra Han vefat etmişti fakat öyle bir çığır açmıştı ki... Onu bütün büyük İslami Türk devletleri ve Müslüman Türk ordularının en başta gelen kurucusu sayabiliriz. Bu, devlet ve ordular dikkatle incelendiğinde görülmektedir. Hep onun yolundan gideceklerdi. Hepsi onun gibi titizlikle Ehl-i Sünnet ve'l Cemaat itikadını muhafaza edecek, hak düzen şeriat adaletini uygulayacak, Allah yolunda cihad edecek ve İslam'ı nice kıta ve beldelere taşıyacaklardı.

Karahanlı İslam devletinin ardından Gazneliler gelecek, onlar da Karahanlı Abdulkerim Satuk Buğra Han'ın Orta Asya'da yaptığı cihad ve fetihleri Güney Asya'da yapacak, İslam'ın hiç gitmediği Hindistan topraklarının en uzak bölgelerine kadar fetihlerle Hak Dini oralara da ulaştıracaklardı. Gaznelilerin ardından Selçuklular 3 asır Asya'da İslam'ın bayraktarlığını yapacak, Haçlı ve Rafızi saldırılarından ümmeti ve hilafeti koruyacak, Asya ve Anadolu'da fetihler gerçekleştireceklerdi. Selçuklulardan sonra ise Osmanlı 6 asır, üç kıta 7 denizde İslam için canla başla cihad edecek, tüm Allah düşmanlarının kabusu, tüm mazlumların ve Müslümanların hamisi olacaktı. Konstantin'i İslambol yapıp, Viyana kapılarına dayanacaktı. Tek halifenin liderliğinde ümmeti bir arada tutacak, şeriatı uygulayacak, İslami ilimleri ve İslam alimlerini, İslam'ı el üstünde muhafaza edecekti.

Bütün bu hayırlara en çok vesile olan kişi bu kahraman toplulukların atalarını İslam ordusu haline getiren, onlara İslam'ı, şeriatı, Ehl-i Sünnet itikadını ve cihadı miras bırakan Abdülkerim Satuk Buğra Han'dır. Çünkü uzun ömrü boyunca miras bıraktığı bu yüce ideali uğruna çalışmış, savaşmıştı. Netice ise az önce özetlemeye çalıştım ama çok daha fazlasıdır. Bunu yazmaya bile gücümüz yetmez.

Fakat maalesef lanetli kafirlerin oyunları, tuzakları, şeytanlıkları yüzünden bugün bu güzelliklerin hemen hemen hepsi son buldu. Müslümanlık sadece "Dinin ne?" sorusunun cevabı. Başka bir şey değil. Şeriat mı? Asla olmaz. Biz çağdaş uygarlık seviyesi yolundayız. Cihad mı? Barbarlık. Kafirler Müslümanları öldürsün, İslam'ı yok etsin, Müslümanları köle etsin. Bu gerekli. Buna karşı cihad ise terörizm. Bu iğrenç sözleri keşke o şanlı mücahid ecdadın torunlarından duymasaydık.

Bugün bizim gibi nice yıldız, nice kahraman ve şanlı ecdadın torunu olan bir çok İslam toplumu da maalesef İslam'dan uzaklaştırılmış, batılı sistemler ve batı kültürü kendilerine dayatılmış halde yaşamaya devam etmektedirler. Buna en çok da ismi bizim ismimiz gibi fakat kafası ve kalbi kafir olan münafıklar sebep oldular.

Yüce Allah'ın yolunda gerçekleştirilen kahramanlıklarla dolu Müslüman halkların, tarihlerindeki muvahhid ve mücahid atalarının yoluna dönmeleri en büyük temennilerimizdendir. Bu halkların liderlerine de çağrımız Kur'an'ın Araplara "Atanız İbrahim'in hanif dinine uyun" şeklindeki çağrısı gibidir. Ey Müslüman halklar ve önderleri, muvahhid atalarınızın tevhid dinlerine uyun. İslam'a dönün. Atalarınızın yolundan gitmek istiyorsanız muvahhid atalarınızın yolundan gidin. O takdirde dünya ve ahiret saadetine kavuşacaksınız. Halklarınızı da kavuşturacaksınız.

Abdulkerim Satuk Buğra Han ve torunları gibi muvahhid, Ehl-i Sünnet, mücahid ataları varken insanın kendisine batı hayranı, taklitçisi, İslam düşmanı yeni atalar bulması ve onların izinden cehennem yolunda gitmesi ne kötü bir dönüştür. Oysa Komutan Abdulkerim Satuk Buğra Han ve onun gibi mücahid Atalarımız müşrik ataları ile cihad ederek kendisini ve toplumunu İslam'a ve huzura kavuşturmuştu.

Fakat Rabbimizin vaadi vardır. Her zaman yeryüzünde muvahhid mücahidler olacaktır. Herşeye rağmen bugün de yeni cihad orduları, yeni muhacirler ve yeni ensarla dünya tekrar dolmuştur. Her tarafta cihad sancağı tekrar yükselmiştir. Bu defa bayrak Afganistan'da açılmış, bütün dünyaya yayılmaktadır. Umarız tüm İslam halkları mücahid ataları gibi, kendilerine yakışan şekilde tekrar İslam'a döner ve dinlerine sarılırlar, yoksa...

Rabbimiz Tevbe suresi 39. Ayette bildirdi: *"Eğer siz Allah yolunda cihad etmezseniz sizi elim bir azabla cezalandırır. Sizin yerinize başka bir kavim getirir de siz ona en ufak bir zarar veremezsiniz. Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir."* ■